

የብርሃን ኮከብ

ፓትሪሺያ ስን ጆን

ሜሪ ሚልስ እንዳሻሻለችው

ትርጉም:- ገበየሁ አየለ

እርማት:- ተዋበች መንግሥቱ

ዋና አርታዲ:- ዘነበ ገብረሐና

የመጀመሪያ እትም 2001 ዓ.ም
First Published 2008

የአሳታሚው መብት በእኛ የተጠበቀ ነው። አስቀድሞ ከቃለ
እግዚአብሔር አንባቢያን ማግበር ፈቃድ ካልተገኘ በቀር፣ የዚህን
ጎተመት ውጤት የቱንም ክፍል በኤሌክትሮኒክስ፣ ሜካኒካል፣ ፎቶ
ኮፒ፣ በድምፅ መቅረጫ መሣሪያም ሆነ በሌላ በማንኛውም መልኩ
ማባዛት፣ ማስቀመጥ፣ ወይም ማሰራጨት አይቻልም።

አሳታሚ } የኤስ አይ ኤም ሥነ ጽሑፍ
Publisher } SIM Publication

የፖ.ሣ.ቁ } 127፣ አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ
P.O.Box } 127, Addis Ababa, ETHIOPIA

ኢ-ሜይል } simmedia@ethionet.et
E-Mail }

© Patricia M. St. John 1953
First Published 1953
The revised edition first published 2001
Second reprint 2003
ISBN 1 85999 510 1

Scripture Union, 207-209 Queensway, Bletchley, Milton
Keynes MK2 2EB
WWW.scriptureunion.org.uk

ማውጫ

1. ከገዛ	4
2. ምሥጢር ተገለጠ	12
3. ሲ. መሐመድ የመደራደሪያ አሳብ አቀረበ	18
4. ዘሐራ አንድ ዕቅድ አወጣች	24
5. ሀሚድ ለመርዳት ተስማማ	29
6. የጉዞ ላይ ገጠመኞች	36
7. ሀሚድ ተልዕኮውን ፈጸመ	46
8. በንባሉና እና የጎዳና ልጆች	53
9. ራት ነርሷ ቤት ውስጥ	59
10. ሀሚድ ለዕድሜ ልኩ የሚሆን ነገር ተማረ	65
11. ገና	73
12. ጆኒ	80
13. በዓሉ ተጀመረ	84
14. ብርሃን መብራት ጀመረ	93
15. ጆኒ አስቸጋሪ ትምህርት ተማረች	102
16. የመታደግ ወይም የማዳን ዕቅድ	111
17. ደስ የሚል ምሽት	122
18. አዲስ ጅምርዎች	132
19. የአክስት ሮዝመሪ ገለጸ	137
20. መለያዮቶች እና ዕቅዶች	144

ምዕራፍ አንድ

ኪንዛ

በፀደይ ወራት አንድ ቀን ቀትር ላይ አንዲት ትንሽ ልጅ ከኮረብታው ተረተር ተነሥታ ቁልቁል እየተንደረደረች መጣች። ከጥጥ ፈትል የተሠራችውን ቀሚሷን እስከ ጉልበቶቿ ድረስ ከፍ አድርጋ በመያዝ ቡናማ መልክ ባላቸው ባይ እግሮቿ እንደ ጠባቂ ዝልል ዝልል ትላለች። እንዲያ እየሆነች በብርትኳናማ አበቦች መካከል ስታልፍ አበቦቹ ብርሃናቸውን ያንጸባርቁባት ነበር። የፍየል ግልገሎች፣ ወፍ ዘራሽ በሆኑ አበቦች መካከል ይፈነጥዛሉ፣ ይሯሯጣሉ። ሽመላ አሞራዎች በሣር ቤቶቹ ላይ ጎጆዎቻቸውን መሥራት ጀምረዋል።

ራህማ የሰባት ዓመት ልጅ ናት። በቂ ምግብ ስለማታገኝ ቅጭጭ ብላለች። የአንጀራ አባቷና የመጀመሪያ ሚስቱ አይወዷትም፣ አንዳንድ ጊዜም ይደበድቧታል። ልብሰቿ በጣም ያረጁ ናቸው። በጣም ሥራ ይበዛባታል። ዛሬ ግን ያልተጠበቀ ደስታ አላት። ይህን ደስታዋን ምንም አያበላሽባትም። ወንድሟ ከእናታቸው ጋር ወደ አንድ ወደ አልታወቀ ምሥጢራዊ ቦታ ስለሄደ፣ ፍየሎቹን ለብቻዋ እንድታግድ ታዝዛለች። ፍየሎቹ እና

ሽመላዎች በስተቀር ነገር በአቅራቢያ አልነበረም። ነፃ እና ብቸኛ ሆና በብራሁ ፀሐያማ ጊዜ ከፍየል ግልገሎች ጋር ለሁለት ሰዓት ያህል ተጫወተች። የሚቆጣት፣ እህል ፍጨ ወይም በከባድ ባልዲ ውኃ ተሽከሚ የሚላት ሰው አልነበረም።

ራህማ ወንድሟ ሀሚድ የስንዴ ቡቃያ ወደ አለበት ማሳ ለመግባት የሚሞክሩ ሁለት ተንኮለኞች ጥቋቁር ልጆቿን አባርሮ ለመያዝ ሲሞክር አየችው። ልጆቹ የፀደይ ወራት አየር ስለ አስደሳታቸው ይዘሉ እና ይፈነድቁ ነበር። ሀሚድ ልጆቹን ተከተ ላቸው፣ ራህማም እንደ እርሱ አደረገች። በምትርጥበት ጊዜ፣ ጥቁር ሉጫ ፀጉሯ በንፋስ እየተገፋ ፊቷን ይሸፍነው፣ ጥቋቁር ዓይኖቿም ያበሩ ነበር።

ራህማ እና ሀሚድ እየሳቁ እንዲሁም እየተሯሯጡ ልጆቹን ከስንዴው ማሳ በማራቅ ሌላ የከብት መንጋ ወደ ተሰማራቤት ገላጣ ኮረብታ አባረሯቸው። ሀሚድ ዘወር ብሎ ትንሽ እገቱን በመደነቅ ተመለከታት። ብዙ ጊዜ እንደዚያ ደስተኛ እና ግድየለሽ ሆና አያያትም። የገጠር ልጃገረዶች ባሕርያቸው ሥርዓት ያለው እንዲሆን ይነገራቸዋል።

«ለምን መጣሽ?» አለና ጠየቃት።

«ፍየሎቹን ለማገድ ነው የመጣሁት። አንተን ደግሞ እናታችን ትፈልግሃለች።»

«ለምን?»

«እኔ እንጃ፣ ወደ አንድ ቦታ ልትልከህ ትፈልጋለች። ትንሿ እገታችን ታማለች መሰለኝ፤ እርሷን እያየች ታለቅስ ነበር።»

ራህማ እናቷን ስለምትወዳት አለቃቀሷን አስታወለች እና የእርሷም እንጸባራቂ ዓይኖች በአንገባ ተሞሉ። ለጊዜውም ቢሆን እናቷን እና ትንሽ እገቷን እንድትረሳቸው ያደረጓት የፀሐይዋ ብርሃን እና ዛሬ ያገኘችው ነጻነት ነበር።

«እሽ፣» አለ ሀሚድ፣ «ፍየሎቹን በደንብ ጠብቁ፣ ይህቺን ዱላም ያገር።»

ከዚያም ዘወር አለና ልምላሜ በለበሱ ሁለት ኮረብታዎች መካከል ወደ አለው ሽለቆ ገዛውን ቀጠለ። እናቱን ለማስጠበቅ ስላልፈለገ በፍጥነት ተራመደ። እእምሮው በጥያቄዎች ስለ ተሞላ፣ ራህማ እንዳደረገችው ዝልል ዝልል አላለም፤ ወደ ኋላውም አልተ መለከተም።

ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ለምንድን ነው እናቱ ጭንቀት እና ፍራቻ የሚታይባት? ባሏ ወይም አንጋፋ ሚስቱ በሚመጡበት ጊዜ እንቱን የምትደብቃት ለምንድን ነው? እርግጥ ባሏም ሆነ አንጋፋ ሚስቱ ትንሽ እንቱን አይወዷትም። እዚያ እንደምትኖርም ያውቃለሁ፤ ታዲያ ለምንድን ነው የምትደብቃት? አሁን አሁንም እርሱም ሆነ ራህማ ከሕፃኔቱ ጋር መጫወታቸውን እናታቸው የምትፈልግ አይመስልም። እነርሱን ታባርርና ሕፃኔቱን እቅፍ በማድረግ እክፍሉ ጥግ ትደበቃለች። ይህ ዓይነቱ ፍርሃት ሁልጊዜ ይታይባታል። የምትፈራው መጥፎ መንፈስን ነው ወይስ መርዝ? ሀሚድ የእናቱ ነገር አልገባውም። ምናልባት ዛሬ ትነግረው ይሆናል። የእርምጃውን ፍጥነት ጨመረ።

ኮረብታውን በመውጣት ላይ እንዳለ በረጅሙ ተነፈሰ። እስከ ቅርብ ወራት ድረስ በእናቱ ላይ ፍርሃት ታይቶባት ስለማያውቅ እርሱና ራህማ ብዙም አልተጨነቁም ነበር። ሽለቆው መሀል ባለው ሣር ጉጃ ውስጥ ከሚወዷቸው እናትና አባታቸው ጋር ኖረዋል። ከራህማ የሚያንሱ ሦስት ፀጉረ ጥቅልል ልጆች ቢኖሩም፣ እያሳሳቸው መክሳት ጀምረዋል። በረዶው መውረድ ሲጀምር፣ ዳቦም ሆነ እሳት የሚቀጣጠልበት አልነበረም። ልጆቹም ቀስ በቀስ እየመነሱት በጥቂት ሳምንታት ልዩነት በተከታታይ ሞቱ። የተ ቀበሩት ፊቱን ወደ ፀሐይ ብርሃን በመለሰው ምሥራቃዊ ኮረብታ ላይ ነው። በመቃብሮቻቸው ላይ የተለያዩ አበቦች በቅለውባቸዋል።

ማንም ልብ አላለውም እንጂ፣ በዚያ ክረምት አባታቸውም ሳል ጀምሮት ነበር። ነገር ግን የቤተሰብ ኃላፊ የሆነ ወንድ ለኑሮው የሚያስፈልገውን ለማግኘት በርትቶ መሥራት ስላለበት፣ መሥራት እና ማሳውን ማረሱን ቀጥሎ በፀደይ ወር ጥራጥራ ዘራ። አንድ ቀን ምሽት ላይ ወደ ቤቱ መጣና ከዚያን ዕለት በኋላ

ሥራ መሥራት የማይችል መሆኑን ገለጸ። እስከ ቀጣዩ የመፀው ወራትም ድረስ ተኝቶ ሰነበተ። ሰውነቱም ይደክም ጀመር። ባለቤቱ ዘሐራ፣ ልጆቹ ሀሚድ እና ራህማ የደረሰውን በቆሎ ለመሰብሰብ የቻሉትን ያህል ሠሩ። ያሰቡት የሰበሰቡትን ሽጠው ምግብ ለመግዛት ነበር። ግን ድካማቸው ከንቱ ሆነ። ወጣት እና ቆንጆ ሚስቱን ከሁለት ትንንሽ ልጆቹ ጋር ትቶ ከዚህ ዓለም በሞት ተ ለየ።

ዘሐራ እና ልጆቹ ቤታቸውን፣ ፍየሎቻቸውን፣ ዶሮና አህላቸውን ሁሉ ሽጠው ከሌት አያታቸው ጋር ለመኖር እርሳቸው ወደ አሉበት ሄዱ። ከጥቂት ወራት በኋላ ለቤተሰቡ አዲስ ተስፋ ይዛ ብቅ ያለች እንት ተወለደች። ኪግብ ብለው ስም አወጡላት። ኪግብ ማለት ሀብት ማለት ነው፤ ሁሉም ስለ ወደደት እየተቀባበሉ ያቅፏት ጀመር። ኪግብ ግን እንደ ሌሎቹ ሕፃናት ተጫወታ ወይም በእጆቿ አጨብጭባ አታውቅም። ብዙ ጊዜ ትተኛለች፤ ተጋድማም ዓይኖቿን ወደ አንድ አቅጣጫ ፍጥጥ ታደርጋለች። ሀሚድ የሚያመጣላትን አበቦች ተመልክታ እንኳን ደስታ የማይለማት መሆኗን እያየ ይደንቀዋል። ኪግብ ገና የጥቂት ወራት ዕድሜ ያላት ሕፃን ሳለች ነበር አንድ ሰውዬ እናታቸውን ለጋብቻ የጠየቃት። እርሷም ሥራ ስላልነበራትና ለሦስት ልጆቿ ምግብ የምትገባበት ገንዘብ ስለሌላት የጋብቻውን ጥያቄ ወዲያውኑ ተቀበለችው። በዚህ መሠረት ልጆቿን ይዛ ወደ አዲሱ ቤት ተዛወረች።

አዲሱ ቤቷ የደስታ ቤት አልነበረም። ባለቤቷ ሲ መሐመድ ዕ ድሜዋ የገፋች ሚስት ነበረችው። ልጆች ግን አልነበሯትም። ለዚህ ነው ሌላ ሚስት ለማግባት የፈለገው። ሀሚድንም ቢሆን ለመቀበል አላቅማማም። ምክንያቱም የዘጠኝ ዓመት ልጅ ፍየሎች ለማገድ እንደሚጠቅም ያውቃል ። ራህማም ብትሆን ጠቃሚ የቤት ውስጥ አገልጋይ ለመሆን እንደምትችል ገመተ። ትንሿ ሕፃን ኪግብ ግን ለምንም ዓይነት ሥራ እንደማትጠቅም ሳላወቀ፣ ለሌላ ሰው ሲሰጣት አለበት። «ልጅ የሌላቸው ሴቶች ትንሽ ልጅ ሲገኙ ደስ ይላቸዋል፤ ለምን ብዬ የሌላ ሰው ልጅ አሳድጋለሁ?» አለ።

ዘሐራ ግን በአሳቡ ባለመስማማቷ እንባ ይተናነቃት ጀመር።

አዲሱ ባለቤቷ ይህን አሳቡን እስካልለወጠ ድረስም ምንም ላለመሥራት ዛተች። ስለዚህ፣ ትንሿ ኪዛ ለጥቂት ጊዜ አብራቸው እንድትቆይ ቅር እያለው ተሰማማ። ከዚህ በኋላ ስለዚህ ጉዳይ የተነሣ ነገር የለም። ባለፉት ጥቂት ሳምንታት ሀሚድና ራህማ ያልሰሙት አንዳች ነገር መኖር አለመኖሩ አይታወቅም እንጂ፣ እናታቸው ኪዛን ከአጠገቧ ልትለያት አትፈልግም፤ የፍርሃት ምልክትም ይታይባታል።

ምን ይሆን ምክንያቱ?

ሀሚድ በጉዞ ላይ እንዳለ፣ «እሩጥ» የሚል ድምፅ ሰማና ቀና ብሎ ተመለከተ። እናቱ በአረጀ፣ በተጣመመ እና ጥላውን በአንድ የውኃ ጉድጓድ ላይ በጣለ የወይራ ዛፍ ሥር ቆማ ነበር። ኪዛን በጀርባዋ አዝላ ሁለት የውኃ ባልዲዎች ይዛለች። አንድ ነገር ለማድረግ በጣም የቸኮለች ትመስላለች።

«ሀሚድ ና ቶሎ!» አለች በተጣደፈ ሁኔታ፣ «ለምንድን ነው የዘገየኸው? እነዚህን ባልዲዎች ቁጥቋጦው ውስጥ ደብቃቸው። ፋጡማ እንዳትጠረጥር እና ከቤት የመውጫ ምክንያት እንዲሆኑኝ ነው የያዝኳቸው፤ በል፣ ተከተለኝ።»

«ወዴት እማዩ?» አለ ሀሚድ በመደነቅ።

«ኮረብታው መታጠፊያ እስከንደርስ ታገስ፤» እያለች በለምለም ሣር በተሸፈነው ገደል ሽቅብ የሚወስደውን መንገድ ይዛ በፍጥነት ትራመድ ጀመር። ቀጠል አድርጋም፣ «በውኃው ጉድጓድ አካባቢ ያሉት ሰዎች ያዩን እንደ ሆነ የሄድንበትን አቅጣጫ ለፋጡማ ይነግሯታል። ስለዚህ ፈጠን እያልክ ተከተለኝ። ወዴት እንደምንሄድ እነግርሃለሁ» አለች።

ከመንደሩ እስኪርቁና ከሌላ ሸለቆ በላይ ብቅ እስኪሉ ድረስ በጥድፊያ ተጓዙ። ከዚያም ዘሐራ ሕፃናቱን ከጀርባዋ ላይ በማውረድ ጭና ላይ አጋደመቻት እና፣ «እስቲ በደንብ ተመልከታት ሀሚድ፤ አጫውታት፣ አበቦችም አሳዩት» አለች።

ሀሚድ ያረጀ የመሰለውን የእንቱን ሕመምተኛ ፊት በተለየ

ሁኔታ ለረጅም ጊዜ ትኩር ብሎ ተመለከተው። እርሷ ግን ወደ እርሱ አላየችም፤ ለፈገግታውም አፀፋ አልሰጠችም። በጣም እሩቅ ወደ ሆነ ስፍራ የምትመለከት መሰለች። ሁኔታዋ እጅግ ስላስፈራው፣ እጁን በዓይኖቿ ፊት ለፊት ጠጋ አድርጎ አወዛወዘው። እርሷ ግን አልተንቀሳቀሰችም፤ ዓይኖቿንም አላርገበገቦችም።

«ዓይነ ሥውር ናት፤» አለ በሹክሹክታ። ከንፈሮቹ ደረቁ፣ ፊቱም ገረጣ።

እናቱ ራሷን በአዎንታ ከነቀነቀች በኋላ፣ በፍጥነት ብድግ ብላ በመቆም «አዎ! ዓይነ ሥውር ናት! ይወስዱብኛል ብዬ ስለ ፈራሁ፤ ለፋጡማ እና ለባሌ አልነገርኳቸውም። እነርሱስ ቢሆኑ ዓይነ ሥውር ለሆነች የሌላ ሰው ልጅ ለምን ይጨነቁ! እርሷ እንደ ሆነች ለመሥራትም ሆነ አድጋ ወደ ፊት ባል ለማግባት አትቸልም. . . » እያለች ስትናገር እንባዋ አቋረጣች።

እያለቀሰች መንገዱ ላይ ትንክባላል ጀመር። ሀሚድ እጁን ይዞ አነሣት። ትንሽ ተረጋጉና እንደገና ጉዟቸውን ቀጠለ።

«ወዴት ነው የምንሄደው፣ እማዩ?» አለ ሀሚድ እንደገና።

«ከሚቀጥለው ኮረብታ ጋላ ወደሚገኘው የቅዱሱ ሰው መቃብር። ይህ ቅዱስ ሰው በጣም ተአምረኛ ነበር። ብዙ ሰዎችን ከሕመማቸው ፈውሷል ይባላል። ከዚህ ቀደም ልሄድ ባስብም ፋጡማ አልፈቀደችልኝም። አሁን፣ በዚህ ጊዜ ውኃ በመቅዳት ላይ ናት ብላ ነው ስለ እኔ የምታስበው። ስለዚህ በምንመለስበት ጊዜ ውኃ ይዘን መሄድ አለብን። አንተ አብረኸኝ እንድትመጣ የፈለግኩት፣ መንገዱ ጭር ያለ ስለሆነ እና ብቻዬን ለመሄድ ስለ ፈራሁ ነው» አለች።

በዝምታ ወደ ኮረብታው እየወጡ ቋጥኝ መሀል ወደሚገኝ አንድ ዋሽ አመሩ። የዋሻው ውጭ በቁጥቋጦ ተሸፍኗል። በቁጥቋጦው ቅርንጫፎች ላይ የቆሸሸና የተቆራረጡ ብዙ ወረቀቶች ተንጠልጥለዋል። ወረቀቶቹ ስለ ንዝንና ሕመም የተነገሩ ተረቶች የተጻፉባቸው ነበሩ። ሰዎች የሕመምና የችግር

ሸክሞቻቸውን ወደ ሚቹ አፅም እያመጡ፣ አንዳቸውም ሳይፈወሱ ወደየቤታቸው ተመልሰዋል።

ዘሐራና ሀሚድ ኪንዛን እዋሻው መግቢያ ላይ አጋደሟት። ዘሐራ የማታውቀውን አምላክ ስምና ነቢዩ መሐመድን እየጠራች ነጎነበሰችበት ቀና አለች። በመጸለይ ላይ እንዳለች ደመና ፀሐይዋን በመጋረድ ስለ አለፈ፣ ሕፃኗ ላይ ቀዝቃዛ ጥላ አረፈባት። በዚህ ጊዜ ብርድ ስለ ተሰማት፣ እየተንቀጠቀጠች እና እያለቀሰች የእናቷን ክንዶች ያዘች። ዘሐራ ለጥቂት ጊዜ የትንሽ ልጇን ፊት ትኩር ብላ በጉጉት ከተመለከተች በኋላ፣ በተስፋ መቁረጥ ሁኔታ በረጅሙ ተነፈሰችና ከነበረችበት አነሣቸት። ኪንዛ አሁንም ዓይነ ሥውር ስለሆነች፣ እግዚአብሔር አሁንም የዘሐራን ልመና አልሰማም።

ሀሚድ እና እናቱ የመሮጥ ያህል እየተጣደፉ ከኮረብታው ወረዱ። ዘግይተዋል፣ ፀሐይዋም ከተራራዎቹ ጀርባ በመጥለቅ ላይ ነበረች። እርኩሞችም የቅብብል መዝሙር የሚመስል ድምፅ እያሰሙ እና ከሰማዩ አንጻር ጥቁር ቅርፃቸው ብቻ እየታየ አለፉ። ሀሚድ ተቆጥቷል፣ የተስፋ መቁረጥ ስሜትም አድርጎታል። ይህ ሁሉ ልፋት ለምንድን ነው? ኪንዛ እንደ ሆነች ለማየት አትችልም። እግዚአብሔርም ስለ እርሷ ግድ የሌለው ይመስላል። የሚቹ ቅዱስ አፅም ሊረዳን አልቻለም። ምናልባትም ሴት ሕፃናትን አይወድ ይሆናል።

በዝምታ እየተጓዙ የውኃው ጉድጓድ ያለበት ስፍራ ደረሱ። ሀሚድ ውኃውን ከጉድጓዱ ውስጥ ቀዳና ለእናቱ ከሰጣት በኋላ፣ ራህማንና ፍየሎችን ለማምጣት እየሮጠ ወደ ሽለቆው ወረደ። ራህማ እየቀረበ የመጣውን የምሽት ጥቁር ጥላ ስለ ፈራች ወደ ቤቷ ለመሄድ በጣም ፈልጋ ነበር። ሀሚድ አጠገቧ በደረሰ ጊዜ እጆቹን ያዝ አደረገቻቸው። ወደ ማደራያቸው ለመሄድ የፈለጉት ፍየሎችም ልጆቹ እግር ሥር ስብስብ አለ።

«የት ሄደህ ነበር?» አለች ራህማ።

«ወደ ቅዱስ ሰው መቃብር፣» ካለ በኋላ፣ «ራህማ ትንሿ

አጎታችን እኮ ዓይነ ሥውር ናት! ከጨለማ በቀር ምንም አታይም። እናታችን የምትደብቃትም ለዚህ ነው። ፋጠማና ሲ መሐመድ ጉዳዩን እንዲያውቁ አትፈልግም» አለ። ራህማ በድንጋጤ ቆማ፣ «ዓይነ ሥውር?» ካለች በኋላ «ቅዱሱም ዓይኖቿ እንዲያዩ ለማድረግ አልቻለም?» አለች።

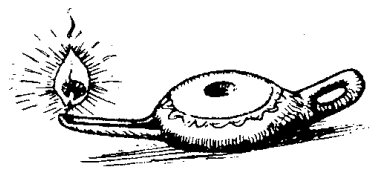
ሀሚድ ራሱን በአዎንታ ነቀነቀና፣ «ያ ቅዱስ እንደሚባለው በጣም ጥሩ ሰው አይመስለኝም። በፊት ጊዜም አባታችን እያሳለው በታመመ ጊዜ ወደ ቅዱስ ሰውዬ ዘንድ ሄዶ ነበር፣ ግን ምንም አላደረገለትም፣ አባታችን ሞተ» አለ።

«የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፣» አለች ራህማ ትከሻዋን እየነቀነቀች። እንዲህ እያወራ በጣም ሳይመሽ ቤታቸው ለመድረስ ተያይዘው ኮረብታውን ወጡት። የፍየሎቹ ዓይኖች ጨለማ ውስጥ እንደ አረንጓዴ የፋኖስ ብርሃን ያንጸባርቁ ነበር።

ራህማ ከብርዱ የተነሣ እየተነቀነቀጠች፣ «ጨለማ አልወድም» አለች በሽክሹክታ።

ሀሚድ ደግሞ ጥልቅ ወደ ሆነው የጠራ ሰማይ አንጋጠጠና፣ «ኮከቦችን እወዳቸዋለሁ» አለ።

ምዕራፍ ሁለት
ምሥጢሩ ተገለጠ

ሀሚድና ራህማ ከአሥር ደቂቃ በኋላ መንደራቸው በመድረስ ጨለማ የዋጣቸውን ጎጆዎች ያልፉ ጀመር። ከሸክላ በተሠሩ ማንደጃዎች ላይ የተቀጣጠለ የክሰል ፍም ክፍት በሆኑ በርካታ በኩል ይታያል። በየጎጆዎቹ ያሉት ቤተሰቦችም በገበታቸው ዙሪያ ተቀምጠው ጭልጭል በሚሉት የኩራዞች ብርሃን እየታዘዙ እራታቸውን በመመገብ ላይ ናቸው። ሁለቱ ልጆች እቤታቸው ሲደርሱ የሰሙት፣ እንጀራ እናታቸው ፋጡማ በእናታቸው ላይ የምታወርደውን የቁጣ ድምፅ ነበር።

ፋጡማ የእነ ሀሚድን እናት እና ሦስት ልጆቿን ስለ ጠላቻቸው፣ በሚቻላት መንገድ ሁሉ ሕይወት መራራ እንድትሆንባቸው ታደርግ ነበር። ከረጅም ዓመታት የሥራ ድካም የተነሣ ጎብጧል፣ ፊቷም ተጨማድዷል። አዲሲቱ ሚስት ዘሐራ (የእነ ሀሚድ እናት) ግን ወጣት እና ቆንጆ ናት። ፋጡማ ልጅ ለመውለድ ለረጅም ጊዜ ተመኝታ አልተሳካለትም። ዘሐራ ግን ስድስት ልጆች ነበሯት። ስለዚህ ይህች አንጋፋ ሚስት ቀናተኛ ብትሆን፣ ዘሐራና ልጆቿ እርሷ ዘንድ ለመቀመጥ በመጡ ጊዜ ደግሞ ብትቆጣ አያስደንቅም። ጥላቻዋን የምትገልጸው፣ እግሮቿን አጣምራ ቀኑን ሙሉ ኬሻው ምንጣፍ ላይ ተቀምጣ ዘሐራን እና ራህማን እንደ

ባርያ በማሠራት ነው። ዘሐራ ቀደም ሲል ወደ ውጋው ጉድጓድ የሄደችው ፋጡማ እንቅልፍ ወስዷት ስለ ነበር ነው። አለመታደል ሆነና፣ ፋጡማ ለረጅም ሰዓት አልተኛችም። ዘሐራ አብራት አለመቆየቷን ስትረዳ፣ ፋጡማ በጣም ተናደደችና የሄደችበትን የሚሰልልላት የጎረቤት ልጅ ላከችባት። ዘሐራ ባልዳዎቿን ተሸክማ ወደ ቤት እንደ ተመለሰች ነው የሄደችበትን ቦታ ፋጡማ እንዳወቀች የተገነዘበችው።

«አንቺ እርጉም፣ አታላይ፣ ሰነፍ እኔን ለማታለል አትችይም። ሰጪኝ ልጅሽን! ለምን እንደምትደብቁያትና በምሥጢር እንደምትይዣት፣ እንዲሁም ለምን ወደ መቃብሩ ስፍራ እንደ ወሰድሻት ለማወቅ እፈልጋለሁ። አምጫት ነው እኮ የምልሽ!» አለች ፋጡማ በቁጣ።

ሕፃኗን ከዘሐራ ምንጭቅ አድርጋ በመውሰድ ብርሃን ወደ አለበት ስፍራ ይዛት ሄደች። ዘሐራ የፋጡማን ሁኔታና ድርጊት ስታይ ባዶ እጆቿን ግራና ቀኝ ወደ ታች ጣል አደረገቻቸው። ስትደብቀው የኖረችውን ነገር ፋጡማ ልታውቀው ነው። ከእንግዲህ ሊደበቅ አይችልም።

በተፈጠረው ሁኔታ የተደናገጡት ልጆች ዓይኖቻቸውን አናጠው ጥጉን በመያዝ ኩርምት ብለው ተቀምጠዋል። ፋጡማ የሕፃኗን እጅ እና እግሮች ከደባበሶች በኋላ ፊቷ ላይ ባተኮረች ጊዜ ጎጆው በፀጥታ ተዋጠ። ሀሚድ ትንፋሹን ዋጥ ባደረገ ጊዜ በስፍራው ከነበረው ፀጥታ የተነሣ በረት ውስጥ ያሉት እንስሳት ሲያመነኹት ተሰማው። ከዚያ ቀደም እምብዛም ልብ ያለለው ነገር ነበር።

ፀጥታው ያሸናፊነት ስሜት ባለበት ሳቅ ተጣለ። ፋጡማ ነበረች የሳቅቸው። እንዲህ ላለው የጎላ ድምፅ እና የቁጣ አነጋገር ንቁ የሆነችው ሕፃን በፍርሃት ታለቅስ ጀመር። ፋጡማ ወሰደችና የመወርወር ያህል እናቷ ጭን ላይ አስቀመጠችት።

«ዓይነ ሥውር!» አለች ድምጹን ከፍ አድርጋ፣ «ዓይነ ሥውር! ድቅድቅ ጨለማ! ቀድሞም ቢሆን ይህን አውቀሽዋል? እናም ይህችን ምንጊዜም ቢሆን ሠርታ ልትኖር ወይም ባደገች ጊዜ ባል

ልታገባ የማትችል ልጅ ወደዚህ ይዘሻት የመጣሽው በሁላችንም ላይ የዘላለም ሽክም ልትጭኝብን መሆኑ ግልጽ ነው። ይህን እንዳናውቅ ነው የደበቅሻት። አታላይ ቤት! ባላችን ዛሬ ማታ ጉዳን ይሰማል። ተነሺና ራቱን አዘጋጁለት። አንቺም ራህማ ከሰሉን አቀጣጥይ። ምግብን ከበላ በኋላ ይህን ጉድ ሰምቶ ምን እንደሚል ሁላችንም እንሰማለን።»

በፍርሀት የተዋጠችው ራህማ በፍጥነት ብድግ ብላ ከምድጅው ላይ የሚነሣው የአላት ነበልባል ወደ ላይ እስኪዘለል ድረስ ከሰሉን በኃይል አርገበገበችው። ዘሐራም በፍርሃት እየተንቀጠቀጠች ኪንዛን አልጋዋ ላይ አጋደመቻት። ከዚያም ብዙ ላይዘገይ ለሚመጣው ባሏ ራት የሚሆን ምግብ ከባቁላ ለማዘጋጀት ትጣደፍ ጀመር። ባሏ ወደ ጎረቤት ቤት ጎራ ብሎ ነው እንጂ ከሄደበት መጥቷል። ከትንሽ ቆይታ በኋላ ቤት ደረሰ። እነዘሐራም የምግብ ሥራቸውን በማጠናቀቅ ላይ ነበሩ። የእነዘሐራ ባለቤት ረጅም ነው። ጥቁር ሂም አለው፤ ወፍራም ድምጽ እና ገግግሩ ጨካኝነቱን ይገልጻል። የለበሰው ልብስ ጥቁር ነው፤ አራሱ ላይ ነጭ ጥምጥም ጠምጥሟል። ወደ ቤት እንደ ገባ፣ ሚስቶቹንም ሆነ እንጀራ ልጆቹን ሳያነጋግር፣ አጭርና ክብ የሆነችው ጠረጴዛ አጠገብ እግሮቹን አጣምሮ ተቀመጠና ምግብ እንዲቀርብለት በእጁ ምልክት ጠየቀ። የፋጡማን የድል አድራጊነት ስሜት እና አመድ የተነፋባት የመሰለችውን የዘሐራን ሁኔታ፣ እንዲሁም የልጆቿን ፍርሃት ቢ ረዳም፣ ከአራት በፊት ምንም ሊናገር አልፈለገም። ከምግብ በፊት ምንም የማይናገር መሆኑ የታወቀ ፀባዩ ነው።

ዘሐራ የሠራቸውን ምግብ ጠረጴዛው ላይ ስታስቀምጥ፣ የቤተ ሰቡ አባላት ሁሉ ድምፃቸውን እንዳጠፉ እየመጡ በጠረጴዛው ዙሪያ ተቀመጡ። ዘሐራ ዳቦውን ቆረሰች እና ሁለቱን ትልልቅ ቁራሾች ባለቤቷና ፋጡማ ፊት አስቀመጠች። ሦስቱን ትንንሽ ቁራሾች ደግሞ ለራሷ፣ ለሀሚድ እና ለራህማ አደረገች።

ሁሉም ዳባቸውን እየቆረሱ እና መሀል በተቀመጠው የባቁላ ወጥ እየጠቀሱ ይመገቡ ጀመር። ይህን በሚያደርጉበት ጊዜ፣ «በእግዚአብሔር ስም» እያሉ በሽ-ክሽ-ክታ ይናገሩ ነበር።

ጸሎታቸው ምናልባት በጠረጴዛቸው ዙሪያ ያደራጠውን ሰይጣን ያባርረዋል በማለት ተስፋ አድርገዋል። ራህማ ቀን ቀን ይህን ጸሎት ትረላዋለች። በምሽት ግን ጥላዎችን እና በየጥጉ ያለውን ጨለማ ያለውን ጨለማ ስለምትፈራቸው፣ አትረላውም። ርኩላን መናፍስት በእውነት ያሉ ይመስላታል። በአርግጥም ይህች ትንሽ ቤት በቅናት፣ በቁጣ፣ በጥላቻ፣ በጭካኔና በፍርሃት ጥቋቁር መናፍስት የተሞላች ትመስላለች። ትንሿ ኪንዛ እንኳን አልጋዋ ላይ እንደ ተጋደመች፣ ያ አስፈሪ ሁኔታ የተሰማት ይመስል ምርር ብላ አለቀሰች።

በዚህ ጊዜ እንጀራ አባቷ ሲ መሐመድ ፊቱን ኮስተር አደረገና ዘሐራን እያየ፣ «ይህን ድምፅ አስቁሚ እንጂ! አንሺና እቀፊያት!» ብሎ ጮኸ። ዘሐራም በትእዛዙ መሠረት ልጇን አቅፋ የነበረችበት ቦታ ተመልሳ ተቀመጠች። ፋጡማ ባሏ መመገቡን እስኪያበቃ ድረስ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ እጆቿን ወደ ዘሐራ ዘረጋችና፣ «ልጅቱን ለእኔ ስጪኝ!» አለች። ዘሐራ የተጠየቀችውን አድርጋ ቦታዋ በመመለስ ታለቅስ ጀመር።

«ምንድን ነው ነገሩ!» አለ ሲ መሐመድ የዘሐራን ለቅሶ እና የፋጡማን ሁኔታ አይቶ። እንደ ተለመደው ሚስቶቹ የተጣሉ መሰለው። ፀባቸውን አርሱ ፊት ሲያደርጉት ነው የሚቆጣው። ዛሬ ደግሞ የእርሻ ሥራ በዝቀበት ስለ ዋለና ስለ ደክመውም ጭምር ቁጣው ጠንክር ያለ ነው።

«በእውነት ነገሩ ምንድን ነው? ያሰኛል» አለች ፋጡማ በንቀት አነጋገር። ከዚያም ሕፃኗን እንደ ያዘች እጆቿን ዘረጋችና የኩራዙ ብርሃን ፊቷ ላይ በቀጥታ እንዲያርፍ አደረገች። ሕፃኗ ኪንዛ ዓይኖቿን አላርገበገበችም። ከመብራቱም ዘወር አላለችም። ሲ መሐመድ ትኩር ብሎ አያት። ፋጡማ እንደ ቀድሞው ድምጹን ከፍ አደረገችና፣ «ዓይነ ሥውር!» አለች። ቀጠል አድርጋም፣ «ዘሐራ ሁላችንንም አታለለችን? ነገሩን ታውቀው ነበር። ኪንዛ ዓይነ ሥውር፣ ዓይነ ሥውር፣ ዓይነ ሥውር ናት!» አለች።

«አላታለልኩም!» አለች ዘሐራ ወደ ፊትና ወደ ጎላ እየተ

ወዛወዘች።

«አታልሻል እንጂ!» አለች ፋጠማ በጨኸት።

«እናንተ ሴቶች ፀጥ በሉ!» አለ የሁለቱ ሴቶች ባል በቀጣ። ከዚህ በኋላ ጭቅጭቄ ወዲያው ቆመና፣ ደብዛዛው ጎጆ ውስጥ እንደገና ፀጥታ ሆነ። ራህማ ከፍርሀት የተነሣ ብርድ ብርድ ስላላት፣ በመጥፋት ላይ ወደ ነበረው የከሰል አላት ጠጋ አለች። የእንጀራ አባቷ የኪግን ትንሽ ፊት ቀረብ ብሎ ተመለከተው፣ የኩራዙን ብርሃን አወዛወዘበት፣ አሮጊቷ ሚስቱ የተናገረችው እውነት መሆኑን እስኪያረጋግጥ ድረስም አንድ እጁን በሕፃኑ ላይ ግጥ አጠገብ አመላለሰው። ከዚያም ወደ ኋላው መለስ እያለ፣ «በእርግጥ ይህች ልጅ ዓይነ ሥውር ናት» በማለት ተሰማማ። የተፈራው ቁጣ ግን በእርሱ ዘንድ አልታየም። ዓይኖቹን በከፊል ከድኖ ኪግን ለእናቷ ከሰጠ በኋላ፣ የትንባሆ ማጨሻ ፒፓውን ለከሰ። ከዚያም ለተወሰነ ጊዜ ዝም ብሎ በመቀመጥ ትንሿ ጎጆ በሚያቅላሽልሽ ጭስ እስክትታፈን ድረስ ትንባሆውን ሲያጨስ ከቀየ በኋላ፣ «አያችሁ፣ ዓይነ ሥውር ሕፃናት በጣም አትራፊ ሊሆኑ ይችላሉ። ይህችን ሕፃን በጥንቃቄ ያሸርያት። ብዙ ገንዘብ ታስገኛልን ይሆናል» አለ።

«እንዴት?» አለች ዙሐራ በድንጋጤ ልጇን ጥብቅ አድርጋ አያቀፈች።

«በልመና ሥራ ነዎ! እርግጥ እኔ የተባረክሁ ሰው ስለ ሆንኩ፣ ለልመና አንድሰማራትም። ነገር ግን በገበያ ቦታዎች አብራቸው ለልመና እንድትቀመጥ የሚፈልጉ ለማኞች ሊከራይዋት ይችላሉ። ሰዎች ለዓይነ ሥውራን ሕፃናት ስለሚራራ ያላቸውን ከመስጠት ወደ ኋላ አይሉም። ትንሽ ከፍ ስትል እናከራያታለን። ገንዘብ ከፍሎ ሊወስዳት የሚችል አንድ ሰው አውቃለሁ።» አለ።

ዙሐራ ምንም ለማለት አልደፈረችም። ብቻ ፊት ለፊቷ ከተቀመጠው ሀሚድ ጋር የመቃወም ዓይነት እይታ ተለዋወጠ። የእንጀራ አባታቸው የጠቀሰውን ለማኝ እነርሱም ያውቁታል። አስከፊ መሀላዎችን የሚደረድር ቡቱቱ ለባሽ ሽማግሌ ነው።

ብርቅዬ የሆነችው የእነርሱ ኪግ ወደ ሽማግሌው እንድትሄድ አልፈለጉም። ሰውዬው የሚበድላት እና የሚያስፈራራት እንደሚሆን እርግጥ ነው።

የእንጀራ አባታቸው የሁለቱን መተያየት ተመለከተና አጨብጭቦ፣ «እናንተ ልጆች ቶሎ ተነሡና ተኙ!» አለ። እነርሱም እየተጣደፉ ብድግ አሉና ዝቅ ባለ ድምፅ፣ «ደህና አደሩ» እያሉ ጨለማ ወደ ሆነው መተላለፊያ አመሩ።

ሳሳ ያሉ ፍራሾች ወደ ግድግዳው እየተጠጉ ወለሉ ላይ ተነጥፈዋል። ቀዳዳ የብርድ ልብሶችን እየለበሱ ፍራሾቹ ላይ ተኙ። ወዲያውም ከባድ እንቅልፍ ወሰዳቸው።

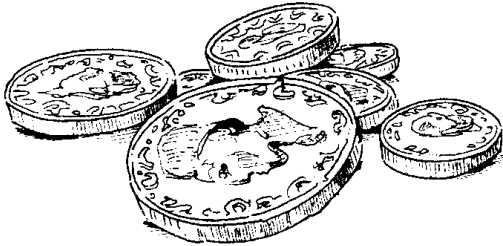
ሀሚድ በዚያ ሌሊት ለምን ቶሎ እንደ ነቃ አልገባውም። ሌሊ ጊዜ ፀሐይ እስክትወጣ ድረስ ነበር የሚተኛው። ያን ሌሊት ግን ሲነጋጋ ሲል ከእንቅልፉ ነቃና ዓይኖቹን ፍጥጥ አድርጎ አልጋው ላይ ተቀመጠ። የጨረቃይቱ ብሩህ ብርሃን ኪግ አልጋ ላይ አርፏል። እርሷ በእንቅልፍ ልቧ ታለቅስና ትወራጭ ነበር።

ሀሚድ ከፍራሾች ላይ ሸርተት ብሎ ወረደና አጠገቧ ቆመ። በአንድ ትልቅ የተከላካይነት የሰሜት ማዕበል የተዋጠ መሰለው። ይህች ሕፃን በጣም ትንሽ፣ በሽተኛና አቅመ ደካማ ናት። ስለዚህ፣ ምንም ጉዳት እንዳያጋጥማት ለመከላከል የበኩሉን ማድረግ ያለበት መሆኑ ተሰማው። በሕይወቱ መላም ጨለማ በሆነው መንገድ ሊመራት እና በፍቅር ሊንከባከባት ወለነ። እንዲህ ያለ ስሜት ቢያደርስትም፣ እርሱ ራሱ በእንጀራ አባት ቁጥጥር ሥር የሚኖር መሆኑንም አስታወሰ። ኪግን ከእርሱ ለይተው ይወስዱበት ይሆናል። እንዲያ ከሆነ፣ የእርሱ ፍቅር ወደ እርሷ ለመድረስ ምንም ጋይል አይኖረው ይሆናል።

ጥላ ከሰላ የሚሆናት ጠንካራ ፍቅርና የሚመራት ሌላ እውነተኛ ብርሃን የለም? እርሱ የሚያውቀው ነገር አይኖርም።

ምዕራፍ ሦስት

ሲ መሐመድ የመደራደሪያ አሳብ አቀረበ

ዓይነ ሥውራ ኪዝ ፊቷን ወደ ፀሐይ ብርሃን አቅንታ ጎጆዋ በር ላይ ተቀምጧለች። ዕለቱ ሐሙስ ነው። በዚህ ዕለት ኪዝ ለሥራ ትሰማራለች። ዕድሜዋ ሁለት ዓመት ተኩል ቢሆንም፣ በእንጀራ እናቷ አስተሳሰብ፣ እንደ ሌሎቹ ሰዎች ሠርታ ለማደር የምትችል ሆና ታይታለች።

ከሲታ እግርቿን አጥፍጥፍ፣ እጆቿንም ጭና ላይ ጣል አድርጋ በዝምታ ቁጭ ብላ ነበር። ገና ጠዋት ቢሆንም፣ ሀሚድ በሽክም ሥራዋ ቦታ አደረሳትና ላማቸውን ግጦሽ ወዳለበት ስፍራ ይዟት ሄደ። ቶሎ አይመለስም፣ ትንሽ ይቆያል። እስከዚያ ድረስ ኪዝ ራሷን ለማስደለት ነፃ ነበረች። በራሷ መንገድ ብዙ ስትዝናና ቆየች።

ፀሐይ እስካልጠለቀችና የአየሩ ሁኔታ ተስማሚ እስከሆነ ድረስ፣ በአጠቃላይ ደስተኛ ልጅ ትሆናለች። አይታው ስለማታውቅ ብርሃን አይናፍቃትም። ከዚያ ይልቅ የምትዳስላቸው ሌሎች ጥሩ ጥሩ ነገሮች ሞልተዋል። ሙቀት የሚሰጣትና ማረፊያ የሚሆናት የእናቷ ጭን፣ ጠንካራው የወንድሟ እቅፍ፣ እንዲሁም በእጆቿ የምትነካካቸው የትንንሾቹ ልጆች ቀዝቃዛ አፍንጫዎች፣ የፀሐይ

ሙቀትና ሽው እያለ ፊቷን የሚዳስሰው ንፋስም አለ። አንዳንድ ጊዜ እናቷ በቆሎ ስታበጥር ኪዝ አጠገቧ እንድትቀመጥ ይፈቀድላታል። ትልቁ መደለቻዋ የእህሱን ንፋሽ በእጇ ሙሉ ዘግና በጣቶቿ መካከል እንዲፈስ ማድረግ ነው።

የምታደምጣቸው ሌሎች ነገሮችም አሉ። በዚህ መሠረት የሀሚድን መምጣት በእርምጃው ድምፅ ታውቃለች። ስለዚህ ነበር መምጣቱን አውቃ እጇቿን ወደ ላይ በማንጣት የደስታ ድምፅ ያሰማቸው። እርሱም እቅፍ አድርጎ አነግሮ ጀርባው ላይ ጥብቅ አድርጎ አዘላት። ከዚያም፡-

«ዛሬ የገበያ ቀን ነው፣ ቁርስ ብጤ አግኝተሻል?» አላት። በእያንታ እራሷን ነቀነቀችለት። ከግማሽ ሰዓት በፊት ቁራሽ ዳቦ በልታ አንድ ሲኒ ቡና ጠጥታለች። ይህ አይታው የማታውቀውና የወደደችው ድንቅ ቁርስ ነበር።

«በይ እንሂድ፣» አለና እንደ አዘላት መንገዳቸውን ቀጠሉ። የበጋይቱ ፀሐይ ገና ከጠዋቱ በጣም መሞቅ ስለ ጀመረች፣ የሚጓዙት በወይራ ዛፎች ጥላ ሥር ነበር። ከጥቂት ጉዞ በኋላ ግን ዛፎቹ ወደ ኋላ ቀሩ። ወደ ገበያው ስፍራ የሚወስደው መንገድ፣ መዓዛቸው በሚያውድ ቀይ አበቦችና ለአጨዳ በደረሰ የስንዴ ማላ የሚያቋርጥ ነው። አካባቢውን እየዳሰሰ ሽው የሚለው ለሰላሳ ንፋስ ኪዝን እንቅልፍ እንቅልፍ እንዲላት ስላደረገ፣ ራሷን ወንድሟ ትከፃ ላይ ጣል አድርጋ ዓይናቿን ከደነቻቸው።

በመንገዱ ላይ ብዙ ሰዎች ይጓዙ ነበር። መንገደኞቹ ገበያው ውስጥ ሲቀላቀሉ የሰው ብዛት እየጨመረ መጣ። የገበያው ስፍራ ግሩ የተቃጠለበትና የባሕር ዛፎች ያጠሉበት ነው። ገበያው ውስጥ ያሉት ነጋዴዎች እግሮቻቸውን አጣምረውና የሚሸጡትን ዕቃ ፊታቸው ደርድረው መሬት ተቀምጠዋል። ለመግዛት የመጡት ደግሞ የተደረደሩትን ዕቃዎች እየተመለከቱ ይዟታሉ። ኪዝ ገበያውን አልወደደችውም። የሰውን የእርስ በርስ ግሬያ፣ ሁካታውን፣ የሚያስነጥሰውን አባራ፣ ፊቷ ላይ የሚያርፉትን ዝንቦችና ቁንጥጥ የሚያደርጓትን ቁንጫዎች ጠላቻቸው። ከዚህ

ሁሉ ይበልጥ የጠላቸው ግን ሀሚድ ለሽማግሌው ለማኝ አስረከቧት በተለያዩት ጊዜ የተሰማትን ስሜት ነው።

ሀሚድ ግን የኪንዛን ችግር ያቃልላል ብሎ ያሰበውን አንድ ዘዴ ፈጥሮ ነበር። በሌሎቹ የሳምንቱ ቀናት ጥቂት ሳንቲሞችን ለምኖም ሆነ ተበድሮ ወይም ሠርቆ፣ በገበያው ዕለት ጠዋት፣ ከለውዝ የተሠራ አረንጓዴ ክረሜላ ይገዛና ለኪንዛ ይሰጣት ነበር። ክረሜላው አይታው የማታውቀው ትልቅ ግብዣ ሆነላት።

ሀሚድ የገበያውን ስፍራ በደንብ ስለሚያውቀው፣ ኪንዛና ለማኝ ሰውዬ ጎን ለጎን ወደሚቀመጡበት የአሸዋ መደብ ነደ። ለማኝ ከመምጣቱ በፊት ኪንዛን እዚያ አድርሶ፣ አረንጓዴውን ክረሜላ ሊያቀምሳት ፈልጓል። በቅድሚያ እርሱ ራሱ ክረሜላውን ላለ ላለ አደረገና ለእንቱ ሰጣት። እርሷም ክረሜላውን ስለ ወደደችው በምላሳ እያዟዟረች ትመጠው ጀመር። ድምፃቸው ጎልቶ የሚሰማው ገበያተኞች ሀሚድን ከእርሷ ለይተው ይወስዱታል ብላ ስለ ሰጋች የጃኬቱን ጠርዝ በግራ እጇ ጥብቅ አድርጋ ያዘች።

እነሀሚድ ገበያ ከደረሱ ጥቂት ጊዜ በኋላ፣ ሽማግሌው ለማኝ ቀለም የተቀባች ከበሮውን ይዞ እያዘገመ መጣ። በጣም የተጎላቆለና እርጅና የተጫነው ነው። የተጣጣረች ኩቱ ብጥስጥስ ብላ ልትወድቅ ምንም ያህል አልቀራት። ሀሚድ የሰውዬውን እጅ በትሕትና ሳም አድርጎ ኪንዛን የተከራየበትንና ሰውዬው ለሀሚድ እንጀራ አባት በየሳምንቱ የሚከፍለውን ገንዘብ ተቀበለው። ሰውዬው ግን ሀሚድን ስሞ ከማለናበት ይልቅ ቆጣ አለና።

«አባትህ ዕቃ ለመግዛት ወደዚህ ሲመጣ፣ አንድ ጉዳይ ስላለኝ አነጋግረኝ ብሎሁል በልና ንገረው።» አለ በማጥረምረም አነጋገር።

ሀሚድም በእሽታ ራሱን ከነቀነቀና፣ ቀስ አድርጎ እጁን ከኪንዛ ካለቀቀ በኋላ ወደ ቤቱ ሮጠ። ሽማግሌው ሁኔታዋን አይቶ እጇን እስኪይዛት ድረስ፣ ኪንዛ ብቻዋን የቀረች መስጋት ታለቅስ ነበር።

እስከ ረፋዱ ባለው ጊዜ ኪንዛ ሥራ አልከበዳትም ነበር። አንድታደርግ የሚፈለግባት ሥራ፣ ቁጭ በማለት ሰዎች ዓይነ ሥውርነቷን እንዲረዱላት ትንሽ ፊቷን ወደ ብርሃን ቀና ማድረግና

እጆቿን ለልመና መዘርጋት ነበር። ሽማግሌው ለማኝ በበኩሉ ከጎኗ ቁጭ ብሎ ከበሮውን እየመታና እየተወዛወዘ ሰዎች ወደ እርሷ እንዲመለከቱ ትኩረታቸውን መሳብ ነው። እንደዚያ በማድረግ ብዙዎች ፊቷ የገረጣውን ልጅ በማየት እያዘኑ እፊቷ ሳንቲሞችን ይጥሉ ነበር። እርሷም የምታገኛቸውን ሳንቲሞች አጠገቧ ወደ ተቀመጠው ለማኝ ታስተላልፋለች። በዚህ ሁኔታ እስከ እኩለ ቀን ድረስ በልመና ሥራቸው ላይ ቆዩ። የቀኑ ሙቀት ክፍ እያለ በሄደ መጠን ዝንቦች ይበዙ ጀመር። ሰዎች በአጠገባቸው ይተላለፋሉ፣ የጎዳና ውሻዎችም እየመጡ ያሸቷቸዋል። አንዳንድ ሰዎችም ድንገት እየተደነቃቀፉ ኪንዛን ይረግጧት ነበር።

ለማኝ ሰውዬ፣ ሰዓቱ እኩለ ቀን መድረሱን እንዳረጋገጠ፣ ጥቁርቁር ያለ የአጃ ዳቦ ቁራሽና አንድ ስኒ ውኃ ሰጣት። በጠዋቱ ልመናዋ ደህና ገቢ አስጎኝታለት ስለነበርም የፍሬ ጭማቂ ጨመረላት። ጭማቂው በጣም ይጣፍጥ ነበር፤ በመሆኑም ጭማቂው የነካቸውን ጣቶቿን እንኳን ሳይቀር ላለቻቸው።

የከሰዓት በኋላው ጊዜ ከጠዋቱ ከበድ ያለ ነበር፤ በመሆኑም ስምንት ሰዓት ሲሆን እንቅልፍ ያዛትና ሻሽ ሽብ የተደረገበትን ራሷን ግራና ቀኝ ዘንበል ታደርገው ጀመር። ዓይኖቿን መክፈትም አቃታት። ይሄኔ ነው አረፍ የምትልበት የእናቷ እቅፍ ትዝ ያላት። አሁን ለማድረግ የምትችለው ግን አንገቷ መሽከም ያቃተውን ራሷን ሰውየው ላይ ደገፍ ማድረግ ነበር።

እንዳለበቸው ብታደርግም ለመቆየት የቻለችው ለጥቂት ደቂቃዎች ብቻ ነበር። የተከራይት ሰውዬ ሁኔታዋ ስላላሚረው፣ በቁጣ አመናጭቆ ቀና አደረጋት። ገና በደንብ ስላልነቃች ዓይኖቿን እያሻሸች ተንጠራራችና ወደ ፊት ወደቀች። ሰውዬው አሁንም በቁጣና በማመናጨቅ ከወደቀችበት ካነሣት በኋላ በጥፊ መታትና እላዩ ላይ ደገፍ አደረጋት። እንዲህ በእንቅልፍ ላይ ሆና፣ አንዱን በሌላው በመደገፍ ሁለት እጆቿን ዘርግታ ልመናዋን ቀጠለች። ተደግፋበት የነበረው ሰውዬ ድንገት ብድግ ሲል እስከ ወደቀችበት ጊዜ ድረስ የቆየችው በዚህ ሁኔታ ነበር።

ከወደቀችበት አንሥቶ እያስቀመጣት፤ «መጥፎ ልጅ! እስከመለስ ድረስ ቁጭ በይና ለምኒ» አላት። የተነሣው እርቆ ለመሄድ ላይሆን፤ ከገበያተኞቹ ፈንጠር ብሎ የቆመውን እና ይፈልገው የነበረውን የኪንዛን እንጀራ አባት ስላየው ነው። የኪንዛ እንጀራ አባት ከለማኙ ጋር ገበያው መሀል ለመነጋገር አልፈለገም። ስለዚህ እልፍ ብለው አንድ ትልቅ ዛፍ ሥር በመቆም ያወሩ ጀመር።

«ፈልገሽኝ ነበር እንዴ?» አለ የኪንዛ እንጀራ አባት።

«አዎ፤ ፈልገህ ነበር። ይህችን መንደር ትቼ ወደ ሌላ ስፍራ ለመሄድ አስቤአለሁ። የገጠሩ ሰው ከዕለት ወደ ዕለት ስስታም እየሆነ በመሄድ ላይ ነው። ለእኛ ለለማኞቹ እጆቹን የሚዘረጋው በመጠኑ ሆኗል። ስለዚህ ከባለቤቴ ጋር ጠረፍ አካባቢ ወደሚገኘው ትልቅ ከተማ ልሄድ ነው። በቅርቡም ከፍተኛ የመሰነባበቻ ግብዣ አደርጋለሁ። ሰዎች እንደሚሉት ከሆነ፤ በከተማ ጎዳናዎች ላይ ያሉት ለማኞች በመክበር ላይ ናቸው። ስለዚህ ይህችን ዓይነ ሥውር ልጅህን ስጠኝና ይገዛለት ልሂድ። አንተ ለማኝ ስላልሆንክ ምንም አትጠቅምህም። ለእኔ ግን ብዙ ገንዘብ ታስገኛልኛለች። ግድየለህም፤ ምንም አትሆንም። ባለቤቴ ትጠብቃታለች። ጠቀም ያለ ገንዘብ እከፍልሃለሁ» አለ ለማኙ።

የኪንዛ እንጀራ አባት ትንሽ አሰብ አደረገ፤ ለማኙ አንድ ክፉ ነገር ለመሥራት በመዘጋጀት ላይ መሆኑ ገባው። ቢሆንም ገንዘብ በጣም ያስፈልገዋል። ያለችው አንድ ላም ሰው ሰብል ውስጥ ገብታ በመገኘቷ በአፈላማ (የሰው አህል በመብላት ጥፋት) ተይዛለች። መልሶ ሊያገኛት የሚችለው፤ ብዙ ገንዘብ ከክፈለ ነው። በዚህ ዓመት ከእርሻው ያገኘው አህልም በጣም ቀንሷል። ይህን ሁሉ አሰባና ኪንዛ የምታስገኘው ገቢ ጥቂት ቢሆንም፤ ቢያንስ አንድ ሰው ለመመገብ ይችላል ብሎ ገመተ።

የኪንዛ እንጀራ አባት፤ ሲ መሐመድ፤ ይህን ሁሉ ካሰበ በኋላ፤ ለለማኙ ጥያቄ፤ «አይሆንም» የሚል መልስ መስጠት ያለበት መሆኑን ለማሰብ አልፈለገም። ኪንዛ ልጅ አይደለችም። ሀሚድም

አሥራ አንድ ዓመት ስለ ሞላው፤ በቅርቡ የራሱን ኑሮ ለመጀመር ከቤት ይወጣል። ራህማም ከሦስትና አራት ዓመት በኋላ ትዳራለች (ባል ታገባለች)። የአሁኑ አጋጣሚ ከኪንዛ ጋር ለመጨረሻ ጊዜ የመለያያ መልካም ዕድል ነው።

«ምን ያህል ትከፍለኛለህ ታዲያ?» አለ ሲ መሐመድ ለማኙን እያየ። ለማኙም ነገረው። ሲ መሐመድ ገንዘቡ የሚያንስ መሆኑን ገለጸ። በከፍተኛው ጉዳይ ለትንሽ ጊዜ ሲጨቃጨቁ ቆዩ። በገጠር አካባቢ የአንድ ነገር ዋጋ ድርድር የሚደረገው በዚህ ሁኔታ በመሆኑ፤ ክርክራቸውን ማንም ልብ አላለውም። ከብዙ ክርክር በኋላ በከፍተኛው ተሰማሙ።

«መልካም፤ ከዚህች መንደር ወጥቼ የምሄደው በላምንቱ የመጀመሪያ ዕለት ንጋት ላይ ነው። አንተ ልጅቱን ስታስረክበኝ፤ እኔም ገንዘቡን እሰጥሃለሁ። ይህም የሚከናወነው በምስክርኝ ፊት ነው።» አለ ለማኙ።

በግልጽ ባይታይባቸውም ሁለቱም በሰምምነቱ ተደስተዋል። ከዚህ በኋላ ለማኙ፤ እርሱ ከተለያዩ ወዲህ በልምና የሰበሰባችውን ገንዘብ ለመቀበል ወደ ኪንዛ ተመለሰ። እርሷ ግን ልመናዋን አቁማ ወደ አንድ ዛፍ ጥላ እየዳኸች በመሄድ እንደ ደከመው የድመት ግልገል ጥቅልል ብላ በመተኛት ታንቀላፋ ነበር።

ምዕራፍ አራት

ዘሐራ አንድ ዕቅድ አወጣች

ሀሚድ ገበያው ዳር ቆሟል። ከሲታ ፊቱን ወደ ላይ አቅንቶ፣ በሩህና ጥቋቋር ዓይኖቹን በመስጊዱ አናት ላይ በመትከል፣ የአሥር ሰዓቱን የጸሎት ጥሪ ይጠብቃል። ይህ ሰዓት የኪዝ ሥራ የሚያበቃበትና በእርሱ ታዝላ ወደ ቤት የምትወሰድበት ጊዜ ነው።

አሁን ሰዎች ወደየቤታቸው መመለስ ስለ ጀመሩ፣ ገበያው በማነስ ላይ ነው። ሀሚድ ኪዝ ወደ ዋለችበት ስፍራ ሲሄድ የተከራይት ለማኝ ጎን ተቀምጣ ስታንቀላፋ አያት። ከመውደቁ በፊት ሊደርስላት በፍጥነት ወደ እርሷ ተራመደ።

የመንደሪቱ ባለ አራት ማዕዘን መስጊድ በነጭ ቀለም ቅብ አሸብርቋል። ወርቃማ ቀለም ያለው የግማሽ ጨረቃ ቅርጽ መስጊዱ አናት ላይ ያንጸባርቃል። ሰዓቱ በደረሰ ጊዜ፣ ጢማሙ ሼህ የጨረቃው ቅርጽ አለበት ድረስ ውስጥ ለውስጥ በመውጣት ድምፁን ከፍ አድርጎ የጸሎት ጥሪውን ሊያሰማ፣ መልእክቱ በገበያው ስፍራ አስተጋባ።

«አንድ እግዚአብሔር አለ። መሐመድም የእርሱ ነቢይ ነው።» አለ።

ታማኝ መስለሞች ወደ መስጊዱ ይሰባሰቡ ጀመር። ሌሎቹም በያሉበት ሆነውና ፊታቸውን ወደ ምሥራቅ መልሰው፣ ጫማዎቻቸውን እያወለቁ ጎንበስ ቀና፣ አንዳንዴም በርከክ በማለት ግንባራቸውን መራት እያሰነኩ ጸለዩ።

ሀሚድ ሼሁን በሩቁ እንደ ተመለከተ፣ ገበያውን አቋርጦ በመሮጥ ከለማት ሽማግሌ ጋር ተገናኘና እጁን ስሞ ሰላምታ ሰጠው። ከዚያም ትንሽ እጎቱን ምንጭቅ አደረገና አነሣት። ያመጣላትን ዳቦም ሰጣት። በረሀብ ስሜት ጥብቅ አድርጋ ያዘችና አንድ ጊዜ ገመጠችለት። የሀሚድን ክንዶች ጥብቅ አድርጋ በያዘች ጊዜም ያሳለፈችውን ረጅም የረሀብ እና የጥም ዕለት እንዲሁም ድካሟን ረሳችው። ሀሚድ ተሽከሟት ሲጓዝ፣ ራስዋን አንገቱ ሥር ሽጉጥ በማድረግ በደስታ ታንጎራጉር ጀመር። ድካም የተሰማው ትንሽ ሰውነቷ ዘና ስላለ እንቅልፍ ወለዳት። ሀሚድ የእጎቱ ክብደትና የዕሐዩ ሙቀት ቢሰማውም፣ የወንዙን አቅጣጫ ተከትሎ ጉዞውን ቀጠለ።

ለጥቂት ጊዜ ከተጓዙ በኋላ አንድ ዛፍ ጥላ ሥር አረፍ አለ። ሀሚድ ሴቶች ልብሰቻቸውን የሚያጥቡበትንና ከብቶችም የሞቁ እግሮቻቸውን ቀዝቀዝ የሚያደርጉበትን ወንዝ ተመለከተና፣ «ይህ ወንዝ የሚወስደው ወይን ነው?» በማለት ራሱን ጠየቀ። ለዚህ ጥያቄው አንድ ቀን መልስ ያገኝ ይሆናል።

ምሽት በሆነ ጊዜ፣ የቤተሰቡ አባላት እንደ ተለመደው በሽክላው ድስት ዙሪያ በመሰብሰብ በምድጃው አሳትና ብርሃን እየታዘቡ ራታቸውን ተመገቡ። ኪዝ ቀደም ሲል እንቅልፍ ጠግባ ስለ ነበር ዘና በማለት እናቷ ታፋ ላይ ተቀምጣለች። እንደ ተራቦች የወፍ ጫጩት አፏን ክፍት አድርጋ ጉርሻ በመቀበል በመመገብ ላይ ናት። ሀሚድ በተሽከማት ጊዜ የተሰማውን ድካም እያስታወሰ ዓይኗን በፍቅር ይመለከታት ነበር። ሁልጊዜ ሊጠብቃትና ደስ ሊያሰኛት ወስኗል።

ላሞች በረታቸው ውስጥ ሆነው ያመነኹጋሉ። ጆሮው የተተለተለ አንድ ውሻ ከውጭ ገባና ራህማ ላይ በመንተራስ ጋደም አለ።

የእሳት ራት እና የሌሊት ወርቆች በፍጥነት እየበረሩ ብቅ ጥልቅ ይላሉ። እንዲት ድመት ከተጋደመችበት ብድግ አለችና ከቤተሰቡ ጋር ለመመገብ ወደ ማዕዳ ቀረበች።

የኮረብታው ሽቅብ ጉዞ ያደከመው ሀሚድ፣ ለማንቀሳቀስ ጋደም አለ። ትንሽ እንዳሸለበም ሽማግሌው ለማን በእርሱና በኪንዛ መካከል ቆሞ በህልሙ አየው። ትልልቆቹ የቤተሰብ አባላት ከሰሉ ነዶ አለቀበት ምድጃ ዙሪያ ተቀምጠው ያወሩ ነበር።

በብርማው ብርሃን የሰዎች ፊት ታየው። የማያውላውለውን እና ቆራጥ የሆነውን የእንጀራ አባቱን፣ ጭካኔ የሞላበትን፣ እንዲሁም ደስታ የማይታይበትን የፋጡማን እና በመማጠን የምትወተውተውን የእናቱን የገረጣ ፊት ተመለከተ።

«ለዚህች ልጅ የቀረበ እና ሌላ ጊዜ የማይገኝ የመጨረሻ ዋጋ ነው። በሕይወቷ ሙሉ በደንብ ተጠብቃ ትኖራለች፤» አለ ሲ መሐመድ ጠበቅ ባለ አነጋገር።

«ሕይወት? ምንም ዓይነት ሕይወት ሊኖራት አይችልም፤ ትሞታለች! በጣም ትንሽ እና ደካማ ሕፃን ናት. . . » አለች ዘሐራ የሰቅሶ በሚመስል ድምፅ።

«ዓይነ ሥውር ልጅ ቢሞት ይሻለዋል፤» አለች ፋጡማ። ዘሐራ ይህን ስትሰማ በቁጣ ወደ ፋጡማ ዘወር አለች። በዚህ ጊዜ የሁለቱም ባል የሆነው ሲ መሐመድ እጁን ብድግ በማድረግ ዝም እንዲሉ ምልክት አሳያቸውና፤ «እናንተ ቂል ሴቶች ዝም በሉ? ስለዚህ ጉዳይ ምንም መነሣት የለበትም። ይህች ሕፃን ከሦስት ቀን በኋላ፣ ሲነጋጋ ከእኔ ጋር መሄድ ይኖርባታል፤» አለ ትእዛዝ በሚመስል አነጋገር። ከዚያም በንጉሣዊ ግርማ ሞገስ በቀስታ ብድግ አለ። ፋጡማም ተነሣች። ዘሐራ ግን ምድጃው አጠገብ ከርምት ብላ በመቀመጥ ወደ ፊት እና ወደ ኋላ እየተወዛወዘች፤ «ትንሿ ልጅ! ትንሿ ልጅ!» እያለች ታንጎራጉር ጀመር። ሀሚድ በፀጥታ ተጋድሞ ይመለከታል። የተኛው የእንጀራ አባቱ ከእንቅልፋ ይነቃ ይሆናል ብሎ ስለ ፈራ፣ ሊያናግራትም ሆነ ወደ እርሷ ሊቀርብ አልደረገም። ባለው ሁኔታ ምክንያት የጋለችው ትንሽ

ልቡ ግን የምት ፍጥነቷን ጨምራለች። አእምሮውም አንድ ነገር ለማከናወን ፍጹም ዝግጁ ሆነ።

«ይህ መሆን የለበትም። እንድትሄድ አልፈቅድም። አይደረግም!» እያለ ደጋግሞ ለራሱ ተናገረ።

በመጨረሻም፣ እናቱ በነዝን ስሜት ጎተት እያለች ጋደም ወደምትልበት ስፍራ ስትሄድ አያት። የጨረቃይቱ ብርሃን በበሩ ገብቶ ኪንዛ ተኝታ በምታልምበት የሕፃን አልጋ ላይ አበራ። ያን ተመልክቶም የበጋው ወራት ንጋት በመቃረብ ላይ መሆኑን ተ ገነዘበ። የመጀመሪያው የንጋት የደሮ ጨኸትም ተሰማ። በዚህ ጊዜ ሁሉ እንደ ተጋደመ ያሰብ፣ ያሰብና ያሰላሰል ነበር። አላቡ ግን የትም አላደረሰውም። በዚህ ሁኔታ ቆይቶ ሊነጋ ሲል እንቅልፍ ወሰደው። በእንጀራ አባቱ እርግጫ እንዲነቃ የተደረገው ከሁለት ሰዓት በኋላ ነበር።

«አንተ ሰነፍ ፍጡር፣ ንቃ! ፍየሎቼን የምታሰማራበት ጊዜ ደርሷል!» አለ ሲ መሐመድ በጎርናና ድምፅ።

ሀሚድ ከመኝታው ተነሥቶ ፊቱን ከታጠበ በኋላ፣ ዳቦውን እየገመጠ ከቡናው ፋት እያደረገ ቁርሱን በመብላት እናቱን ተ መሰክታት። ፊቷ ገርጥቷል። ከዓይኖቿ በታች ያለው የፊቷ ክፍል ቢጠቁርም፣ እርሱ እንደ ገመተው የከፋት አትመስልም።

አንድ ነገር ለማድረግ መወሰኗን የሚያመለክት የቆራጥነት ሁኔታ ግን ይታይባታል። ሀሚድ ትኩር ብላ የምትመለከተው መሆኗን ሲረዳ፣ እርሱም አትኩሮ አያት። ቅንድቦቿን በጥያቄ አኳኋን ከፍ ስታደርግለት፣ እርሱም በአምንታ መልክ ራሱን ነቅነቅ አደረገላት። ምሥጢራዊ የሆነ የመግባባት ስሜት በመካከላቸው ብልጭ አለ። ሁኔታው በፈቀደላቸው ፍጥነትም ተቀራርበው ለመነጋገር ተዘጋጁ። ያን ለማድረግ ረጅም ጊዜ መጠበቅ አልነበረባቸውም።

ሀሚድ ፍየሎችን ኮረብታማው ስፍራ ላይ አሰማራቸው። ጥቂት ቆይቶም ከቁርሱ ያስተረፉትን ቁራሽ ዳቦ ለአንድ ጓደኛው በመስጠት ፍየሎቹን እንዲጠብቅለት አድርጎ ወደ ቤት በመመለስ

በአጥፍ ቀዳዳ ወደ ግቢው ውስጥ ተመለከተ። ብዙም ሳይቆይ እናቱ የድንጋይ ወፍጮ ወደያለበት ስፍራ ስትሄድ ስለ አያት ወደ ግቢው ገባ።

ኪንዛ እንደ ተለመደው ፊቷን በምሥራቅ አቅጣጫ ወደ አለው ተራራ መልሳ በመቀመጥ የፀሐይቱን በስፋት መውጣት ትጠባበቃለች። ዘሐራ አግሮቿን አጣምራ በመቀመጥ በእጅ የሚሸከር ረከረውን ወፍጮ እያዞረች እህል መፍጨት ጀመረች።

ሀሚድ ጠጋ ብሎ ክንዲን ነካ አደረገና፤ «አማዬ፣ ትናንት ማታ አንድ ነገር ሰምቻለሁ። ኪንዛን የሚወስዳት ሽማግሌው ለማኝ ነው፤» አለ በሹክሹክታ። ወደ እርሱ ዘወር አለችና አንዳች ነገር ለመወሰን ያሰበች በሚመስል ሁኔታ ለጥቂት ጊዜ በጥምና ተመለከተችው። ሀሚድ ከዕድሜው ጋር በማይመጣጠን አኳኋን ቀጭን እና ትንሽ ቢሆንም፣ ጠንካራ ነው። ለኪንዛ ያለው ፍቅርም እንዲሁ ጠንካራ ነበር። «የባለቤቴ አሳብ እንዲያ ነው። እኔ ግን አይሆንም እላለሁ። ኪንዛ በእነዚያ አስቸጋሪ ኅዳናዎች ላይ እንድትራብብኝ አላደርግም። አይሆንም ሀሚድ! ወደ አንድ ስፍራ ይዘሃት መሄድ አለብህ። ካሰብክበት ልታድናት ትችላለህ፤» አለች ለጥያቄው በመመለስ።

«እኔ?» አለ ሀሚድ በመደነቅ። እናቱን የተመለከተበት ሁኔታ ግን የሚያበረታታ፣ ብርታት የሞላበትና የፍቃደኛነት ድፍረት የሚታይበት ነበር።

ምዕራፍ አምስት

ሀሚድ ለመርዳት ተስማማ

«ሰማ!» አለች ዘሐራ ሀሚድን እያየች። እርሱም ትኩር ብሎ ተመለከታት። ያን ዕለት የነገረችውን በሕይወት ዘመኑ ሁሉ አይረሳውም። «ከአራት ዓመት በፊት፤» አለች ዘሐራ ግማሯን በመቀጠል። «አባትህ ከተራራው ባሻገር ወዳለው መቃብር ይዞኝ ሄዶ ነበር። እናንተን ከሴት እያታታሁ ጋር ትተናችሁ ነው የሄድኑው። ትንሹን ወንድምህን ግን ገና ሕፃን ስለ ነበር አዝዬው ሄድኩ። መቃብሩን ከገበኝን በኋላ፣ አባትህ ጉዟችንን በመቀጠል ወደ ከተማው እንድንሄድ ፈለገ። በዚህ ምክንያት ፀሐይ ወጥታ አስክትጠልቅ ድረስ በሚያቃጥለው ሙቀት ውስጥ ተገንኝ። ከተማው ስንደርስ እግራ ቆስሎ ውጋ ቋጠረ። ሕፃኑ አቤሌሎም ስላተኮሰው ያለቅስ ጀመር። ዓይኖቹ ስላበጡ ገልጦ ብርሃን መመልከት አቃተው።

«በማግሥቱ አባትህ አንዳንድ ነገሮች ለመገበያየት ወደ ገበያው ሄደ። እኔ ግን ልጄን እቅሬ በመቀመጥ ዓይኖቹ ላይ ብርሃን እንዳያርፍባቸው እና ዝግቦችም እንዳያስቸግሩት ስከላከል ቆየሁ።

«እዚያው ቁጭ እንዳልኩ አንዲት የከተማ ሴት መጥታ አናገረችኝ። ያቀፍኩትን ሕፃንም ትኩር ብላ አየችና።

«ልጅሽ አሞታል እንዴ?» አለችኝ።

«አዎ፤» አልኩና እንድታየው ፊቱን ወደ እርሷ ዘወር አደረግኩት።

«በፍጥነት ብድግ አለችና፤ «ነይ ቶሎ፤ ተከተይኝ፤ እንዲት እንግሊዛዊት ነርስ አለች። ጥሩ መድኃኒት ሰጥታ ልጅሽን ከሕመሙ ታድንልሻለች። ሕፃን ልጄ እሾሀማ በሆነ ነገር ዓይኖቹን ሲያሻሽ ታሞብኝ አድናልኛለች።» አለችኝ።

«ገንዘብ የለኝም፤» ብዬ አመነታሁ።

«ምንም አይደለም፤ ሴተኖይቱ መንፈሳዊት ስለ ሆነች፤ በነፃ ነው የምታክመው። የምትወደው አንድ መልአክ አለ። ለድሆች ሁሉ ምሕረት የሚያደርግና ደግ መልአክ ነው።» አለችኝ።

እንግሊዞች ሀብታሞች ስለ ሆኑ፤ እንዲሁም ባማሩና በትልልቅ ቤቶች ውስጥ ስለሚኖሩ ነርሷ አትቀበለኝም» በማለት ራሴን ነቀነቅኩ።

«ነርሷ የምትኖረው የእኛ ከሆኑት ቤቶች አንዱ ውስጥ ነው። ከሕመማቸው ለመፈወስ ወደ እርሷ ከሚሄዱት ሰዎች አብዛኛዎቹ ድሆች መሆናቸውን ተመልክቻለሁ። እስከ ዛሬ አላክምም ብላ ማንንም አልመለሰችም። በምትወደው መልአክ ስም ነው ድሆችን የምትቀበላቸው።» አለች።

«የልጅን ዓይኖች የሚያድንልኝ መድኃኒት ለማግኘት ስል ብቻ እየፈራሁ ተከተልኳት። በጠባብ የእግር መንገድ እየመራች በሩ ወደ ተከፈተ አንድ ቤት ይዛኝ ሄደች። እንደ እኔ ድሆች የሆኑ ሰዎች ልጆቻቸውን እያዘሉ ከቤቱ ውስጥ ይወጡ ነበር። እንዳንዶቹ መድኃኒት ያለባቸው ብልቃጦች ይዘዋል። በማናቸውም ላይ የሐዘን ወይም የፍርሃት ስሜት አይታይባቸውም።

«ቤቱ ውስጥ ብዙ ሰዎች አልነበሩም። ነርሷ ረጅም እና ቀጠን ያለች ናት። ከዚያ በፊት እንደ እርሷ ያለ ሰው አላየሁም። ሰውን ሁሉ የምታናግረው በትሕትና ነው። ትንንሽ ልጆችን በፍቅር ስታቅፋቸው አየሁ። ያን ስመለከት ፍርሃት ለቀቀኝ። ሰው ሁሉ

ከሄደ በኋላ ጠጋ አልኩና አቤሴሎምን ሰጠኳት። ታፋዋ ላይ በማስቀመጥ ዓይኖቹን መረመረቻቸው። አያያዟ ረጋ ያለ በመሆኑ አቤሴሎም አላለቀሰም።

«ስለ ሕፃኑ ብዙ ጥያቄዎችን ካቀረበኛልኝ በኋላ፤ ለትኩሳቱ መድኃኒትና ለዓይኖቹ የሚሆን ቅባት ሰጠችኝ። መድኃኒቶቹን ለማምጣት ወደ ሌላ ክፍል በሄደች ጊዜ፤ ግድግዳው ላይ የነበረውን አንድ ሥዕል ትኩር ብዬ ተመለከትኩ። ገራገር ፊት ያለው የአንድ ሰው ያለው ስውዬ ነው። ሰውዬው በሁለቱም እጆቹ አንድ ትንሽ ልጅ አቅፏል። ሌሎች ብዙ ልጆች በዙሪያው ቆመው ልብሱን እየያዙ አንጋጠው ይመለከቱታል።

«ሥዕሉ የማን ነው? ብዬ ነርሷን ጠየቅኳት። የኢየሱስ መሆኑን እና ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚወስደውን መንገድ እንዲያሳየን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከ መሆኑን ነገረችኝ። ስለ ኢየሱስ ብዙ ነገር ነው የገለጸችልኝ። በሽተኞችን የፈወሰበትን፤ ዓይኖቻቸው የታወሩ ሰዎችን እንዲያዩ ያደረገበትን ሁኔታ ገለጸችልኝ። ሰውን ሁሉ፤ ደሀም ሆነ ሀብታም፤ አዋቂዎችንም ሆነ ሕፃናትን የሚወድ መሆኑንም ነገረችኝ። ሥዕሉ ላይ ያለውን ሰው የምትወደው መሆኗን እና እንደ እርሱ ለመሆን የምትፈልግ መሆኗን ከንግግሯ ተረዳሁ። መድኃኒት የሰጠችኝ ለአቤሴሎም ደግ የሆነችለት በዚህ ምክንያት መሆኑም ገባኝ።

ዘሐራ ይህን ሁሉ ነግራኝ ለትንሽ ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ፤ ንግግሯን በቀስታ ቀጠለች። «ያቺ ነርስ ሥዕሉ ላይ ስላለው ሰው ስትል ለኪዝ መጠጊያ ትሆናታለች ብዬ አስባለሁ። ስለዚህ ኪዝን ወደዚያ ይዘሃት መሄድ አለብህ። ዛሬ ማታ፤ ጨረቃ ሙሉ በሙሉ ስትወጣ ጉዞ መጀመር ይኖርብሃል። ሲ መሐመድ በእርግጥ ስለሚፈልግ፤ ሌሊት እየተጓዘህ ቀን ተደብቀህ መዋል አለብህ።

«እስከ ነገ ምሽት ድረስ ከአካባቢው መሠወርህን ማወቅ የለበትም። ከእንቅልፍ ላይነቃ ራሀማ ፍየሎቹን እንድታሰማራቸው አደርግና አንተ ይዘሃቸው የሄድህ አስመስዩ እነግረዋለሁ። ኪዝን እንደ ሆነ አያትም አላያትም ግድ የለውም። ምናልባት ፋጡማ ወደ

ኪጌህ መኝታ አየት ታደርግ ይሆናል። የተኛች አስመስዬ ለማሳሳት አልጋዋ ውስጥ ትራስ አስቀምጣለሁ። ሲ መሐመድም ቢሆን ከሥራ የሚመለሰው ከመሽ ስለሚሆን፤ አለመኖርህን ቢያውቅም እንኳን በዚያ ሰዓት አይፈልግህም። እኔም ወዴት እንደ ሄድክ አልነግረውም። እንደ ነገርኩህ ከተጓዝህ በሚቀጥለው ዕለት ወደ ነርሷ ቤት ትቃረባለህ።

ሀሚድ በፍርሀትና በመደናገጥ ዓይኖቹን በሰፊው ከፍቶ፤ «መንገዱን እንዴት አውቀዋለሁ?» አለ።

«ስለዚህ ጉዳይ እኔም አስቤቦታለሁ። ልትሄድበት የሚገባ አንድ መንገድ አለ። ወደ ሸለቆው ጫፍ የሚወርደውን ወንዝ ተከትለህ ተጓዝና ተራራውን ወጣ። ተራራው በጣም ረጅም ቢሆንም እንደ ምንም ብለህ ጫፉ መድረስ አለብህ። እዚያ ላይ ሆነህ ወደ ታች ስትመለከት ሸለቆው ውስጥ ሌላ ወንዝ ታያለህ። ወንዙ ዳር ያለውን መንገድ ተከትለህ ከሄድክ፤ ተሽከርካሪዎች የሚጓዙበት አውራ ጎዳና ታገኛለህ። ያን ተከትለህ ጉዞህን ብትቀጥል፤ ምናልባት የጭነት መኪና የሚያሸከረክር አንድ ሰው አዝናላችሁ ወይምትሄድበት ስፍራ ያደርሳችኋል። ከአውራ ጎዳናው በኋላ ከተማው ጎምሳ ኪሎ ሜትሮች ያህል ነው የሚርቀው። የሚሸኛችሁ መኪና ካላገኛችሁ በእግርህ መጓዝ አለብህ። እግዚአብሔር ይርዳህ።» አለች።

«እዚያ ከደረሰን በኋላስ?» አለ ሀሚድ በረጅሙ ተጓፍሶ።

«እዚያ ከደረሳችሁ በኋላ የእንግሊዛዊቱን ነርስ ቤት ፈልገህ ማግኘት አለብህ። አትጠይቅ ዝም ብለህ ፈልግ። ነርሷ የምትኖረው ከገበያው በስተጀርባ ባለው መንገድ ትንሿ ሆቴል ፊት ለፊት ነው። ቤቷ የሚገኘው በመንገዱ መጨረሻ ላይ ነው። እዚያ ስትደርስ ታሪካችንን ዘርዘርና ንገራት፤ ኪጌህንም ሰጣት። ከዚያ በኋላ ምን ማድረግ እንደሚኖርባት እርሷው ታውቃለች።»

«ነርሷ ኪጌህን ባትፈልጋትስ?» አለ ሀሚድ በጥርጣሬ።

«አልፈልጋትም አትልም አይዘህ። ነርሷ ቤት ውስጥ ባለው ሥዕል ላይ ያለው ቅዱስ ሰው ማንንም አልቀበልም ብሎ

እንደሚመልስ እርሷ ራሷ ነግራኛለች። ስለዚህ ቅዱስ ሰው ስትል ኪጌህን እንደምትቀበላትና መልካም ነገርም እንደምታደርግላት እተማመናለሁ። አሁን ግን ወደ ፍየሎችህ ሂድ፤ እኔም ፋጡማ እንዳትቆጣ የጀመርኩትን እህል ልፍጭና ልጨርስ። የነገርኩህን ሁሉ አትርሳ። ለጉዟችሁ ስንቅ የሚሆን ተጨማሪ ዳቦ እጋርላችኋለሁ።» አለች ዘሐራ በሚያበረታታ አነጋገር።

ሀሚድ ልክ በሕልም ዓለም እንዳለለ ሰው እየተሰማው ወደ ፍየሎቹ ለመሄድ ብድግ አለ። ዓለም ትላንት እንደ ነበረችው ብትሆንም፤ በሀሚድ ዓይን ስትታይ ግን የተለዩች መሰለችው። ምንም እንኳ ስለጉዞው ቢፈራም፤ አልሄድም ለማለት ግን በፍጹም አላሰበም።

ፍየሎች ወደ ነበሩበት ሄዶ ለስለስ ያለ ፋጨት ሲያሰማ፤ ለግጦሽ ተሰማርተው የነበሩት ጥቂት የፍየል ግልገሎች መጥተው በአፍንጫቸው ይተሸሹት ጀመር። የሚወድዳቸው መሆኑን በልዩ ልዩ ሁኔታዎች ቢገልጽላቸውም፤ ጥሷቸው የሚሄድ መሆኑን ሲያስታውስ አዝን አለ። «መቼ ይሆን እንደገና የማያቸው?» ብሎም ራሱን ጠየቀ። ወደ አሳቡ ይበልጥ እየጠለቀ ሄደና ስለ ራሱና ኪጌህ የወደ ፊት ሁኔታ ለመጀመሪያ ጊዜ አሳለለ። በአጭር ጊዜ ውስጥ ተመልሶ የማይመጣ መሆኑ እርግጥ ነው። የእንጀራ አባቱም መሰወሩን ሲያውቅ በጣም ይቆጣል።

ሀሚድ ያን ዕለት በጊዜ ነው ፍየሎቹን ወደ ጉሮኗቸው ያስገባቸው። ከዚያም እናቱና ራህማ አጠገብ በዝምታ ተቀመጠ። ሁለቱም የበግ ፀጉር ባዘቶ ይፈትሉ ነበር። ፋጡማ አጠገባቸው ተቀምጣ አሠራራቸውን ትቆጣጠር ስለ ነበር፤ የሚሠሩት በትጋት ነበር። ለዚህ ነው ሀሚድ አጠገባቸው በተቀመጠ ጊዜ ሁለቱም ያላናገሩት።

ሀሚድ ሆዱ ባባ። እናቱ ለአምስት ቀናት መንፈሳዊ ጉዞ ወደ መቃብሩ ስፍራ ሄዳ ከቆየችበት ጊዜ ሌላ ለአንዲት ሌሊት እንኳን ተለይቷት አያውቅም። አሁን ግን ረዘም ላለ ጊዜ ከእርሷ መለየት አለበት። ለእርሱ ያላት ፀጥ ያለው ፍቅሯ መጽናናትና

ብርታት ሆነው።

ምሽት ቀስ እያለ ስፍራውን ሲይዝ፣ የቀኑ ብርሃን ይደበዝዝ ጀመር። ሁሉም ነገር ለየት ያለ መሰለ። ከቤተሰቡ ጋር ለእራት በተሰበሰበ ጊዜ ሀሚድ በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የርሀብ ስሜት አልነበረውም። ነገር ግን ሲ መሐመድ ሁኔታውን ልብ አድርጎ እንዳይመለከትበት ስለ ፈራ ለመመገብ ራሱን አስገደደ። ከእራት በኋላ ምንም ሳይናገር ወደ ውጭ ወጥቶ በሩ አጠገብ በመተኛት ቀጣዩን ነገር ይጠባበቅ ጀመር። የእንጀራ አባቱ እንቅልፍ አስኪወስደው እና ጨረቃ እስክትወጣ ድረስ ከፍርሃቱና ከአሳቡ ጋር ታገለ።

እንዲያ እየሆነ የእንጀራ አባቱ መተኛቱን ተመለከተ። አተነፋፈሉም ከበድ ያለና የተስተካከለ እስኪሆን ድረስ አዳመጠ። አዎ፣ አሁን በደንብ እንቅልፍ ወሰደው፣ ያንከራፋም ጀመር። አሁን የቀረው ጥቂት ጊዜ ነው። ሀሚድ ከመኝታው በመነሣት ዓይኖቹን ፊት ለፊቱ ያለው ተራራ ላይ ተክሎ ይጠባበቅ ጀመር። ከጥቂት ቆይታ በኋላ ደግሞ ርምጃውን ሳያሰማ በቀስታ በበሩ ወጣና በጎተ ራው ጀርባ ዞረ።

የአረጀው ውሻ ጆሮዎቹን እያራገፈ፣ የታሠረበትን ሰንሰለት ስለ አቃጨለ ሀሚድ ትንፋሹን ሞጥ አድርጎ ቆመ። ውሻው ከጮኸ ምናልባት ያ ሁሉ ዕቅድ ከንቱ ይሆናል። ይህን በማሰብ ጎንበስ ብሎ ወደ ውሻው በመቅረብ ጆሮዎቹን እያሸሸ ድምፅ እንዳያሰማበት ተ ለማመጠው። በሁኔታው ግር የተሰኘው ውሻ የሀሚድን ፊት ላስ ላስ እያደረገ ታማኝነቱን ገለጸለት።

ሀሚድ በዚህ ሁኔታ እጆቹን ውሻው አንገት ላይ ጣል እንዳደረገ ድምፁን አጥፍቶ በመጠባበቅ ላይ እንዳለ፣ እናቱ ኪንዛን አቅፋ ብቅ አለች። ፈንጠር ብሎ በመነሣት ትኩር ብሎ ይመለከታት ጀመር። ፍጹም በሆነ ዝምታ ተጠጋችና ኪንዛን አሳዘለችው። ሕፃኒቱ የሚደ ረገው ነገር ግራ ቢያጋባትም፣ በሙሉ ልቧ ስለምታምናቸው አንገቷን ወንድሟ ትክሻ ላይ ጣል አደረገችና እንደገና አንቀላፋች። ዘሐራ ለስንቃቸው የጋገረቻቸውን ሁለት ዳቦዎች ሀሚድ ኪንዛን

ባዘለበት ልብስ ቋጠረችለት። ከዚያም እጆቹን ሳብ አደረገችና ሳም ሳም አደረገቻቸው። እርሱም ጣቶቿን ጨብጦ ወደ ከንፈሮቹ በማስጠጋት ያዝ አደረጋት። በዚህ ሁኔታ ትንሽ ጊዜ ካሳለፉ በኋላ ሸኝቸውና ከግቢው በር እስኪወጣ ድረስ በዓይኖቿ ተከተለችው። ከዚህ ሌላ ምንም ቃል አልተለዋወጡም።

ዘሐራ ባደረገችው ነገር ረክታ ባዶ የሕፃን አልጋ ወዳለበትና የባለቤቷ ቁጣም ወደማይታጣበት ጎጆዋ ተመለሰች። ሀሚድም የታሰረችበት ገመድ ተፈትቶላት ወደ አልታወቀ አቅጣጫ እንደምትጎሳፈፍ ትንሽ ጀልባ በጨረቃይቱ ብርሃን ውስጥ ጉዞ ቀጠለ።

ምዕራፍ ስድስት የጉዞ ላይ ገጠመኞች

ሀሚድ በወንዙ ዳር ያለውን መንገድ ተከትሎ ጉዞውን ተያያዘው። አቀባቱን ወጣ፣ ቁልቁለቱን ወረደ። በዚያው መጠን ድካም ተሰማው። በጆርባው ያዘላት ኪንዛ ክብደትም እየጨመረ የሚሄድ መሰለው። ትቷቸው የመጣ ነገሮች ሁሉ ትዝ አሉት። ራሀማ፣ ጎጆ ቤታቸው፣ የክሰሱ ፍም፣ ፍየሎቹና ባለ ቀዳዳ ጆሮው ወሻ ትዝ አሉት። ስለሚንዘበት ያልታወቀ ስፍራም እያሰበ ፍርሃት ፍርሃት አለው። ይህ ሁሉ ቢሆንም ጉዞውን ግን መቀጠል እንዳለበት አውቋል።

ከረጅም ጉዞ በኋላ፣ አንድ የበቆሎ ማሳ አጠገብ ደረሰ። በጣም ስለ ደከመውና ላለመታየትም ስለ ፈለገ፣ ኪንዛን ይዞ በበቆሎው ረጃጅም እገዳዎች መካከል ተደበቀ። ትንሽ እንደ ቆዩ ሁለቱም እንቅልፍ ወሰዳቸው። ከሀሚድ ቀድሞ የነቃቸው ኪንዛ ናት። ከነበረችበት ተነሥታ ከበቆሎው ሰብል ውስጥ ለመውጣት ዙሪያዋን እየዳበሰች ትራመድ ጀመር። ብዙም ሳትቆይ እህል በመርጨት ላይ ያለ የወፍጮ ድምፅ ሰማችና የደስታ ሲቃ ድምፅ እያሰማች ወደዚያው አመራች። ወፍጮ ማለት እናት ማለት ነው -

ደግሞም ምግብ፣ መጠለያ እና እንክብካቤ ማለት ነው።

ጉጆዋ በር ላይ ተቀምጣ የነበረች አንዲት ሴት የኪንዛን ድምፅ ስለ ሰማች ቀና አለች። የተመለከተችውን ማመን አቃታት። አይታት የማታውቃት አንዲት ልጅ ዙሪያውን ለመዳሰስ እየሞከረች እና እየተደነቃቀፈች ወደ እርሷ በመምጣት ላይ ናት። ከቤት ፈትል የተሠራች ቀሚስ ለብሳለች። ወደ ላይ በማንጋጠጥ ትደባብሳለች። ጥቅልል፣ ጥቅልል ባለው ጥቁር ፀጉሯ የድርቆሽ ሣር ተሰግስጎታል።

አንድ ያልተለመደ ስፍራ እንዳለች ተገንዝባ ለትንሽ ጊዜ ካዳመጠች በኋላ፣ እጆቿን ወደ ፊት በመዘርጋት፣ «አማዬ!» አለች።

በርዋ ላይ ተቀምጣ የነበረችው ሴት ወጣት እና ከስድስት ወራት በፊት አንድ ያልጀን በሞት የተነጠቀች ናት። አቅጣጫዋን እየደባበሰች አሁን ወደ እርሷ የምትመጣው ልጅ የምታሰማውን ድምፅ ሴትየዋ የምትናፍቀው ነው። በመሆኑም ብድግ ብላ ኪንዛን በማቀፍ ቁጭ ብላ ታባብላት ጀመር።

ኪንዛ ሴትየዋ እናቷ አለመሆኗን ስላወቀች፣ ከአቅፏ ለመውጣት ታገለች። ያቀፏት እጆች ግን፣ የእናቷ ባይሆኑም፣ ጥቅልል ፀጉሯን በፍቅር የሚደባብሱ፣ አስተማማኝ እና ጠንካሮች ነበሩ።

ይህን የተረዳችው ኪንዛ ዘና እንደ ማለት አለችና የሚጠጣ ነገር ጠየቀች። ሴትየዋም በጎድጓዳ ሳሕን ወተት ሰጠቻት። ኪንዛ ወተቱን ጭልጥ አድርጋ ከጠጣች በኋላ እንደ ድመት ግልገል ጥቅልል አለችና ሴትየዋ አቅፍ ውስጥ እንዳለች እንቅልፍ ወሰዳት።

ሀሚድ ከእንቅልፉ የነቃው ምሽቱ ሲቃረብ ነው። ከድካሙ የማረፍና ዘና የማለት ሁኔታ ተሰምቶታል። ወዲያው የት መሆኑን ስለ ተገነዘበ፣ በድንጋጤ ብድግ አለና «ኪንዛ የት አለች?» አለ ለራሱ። የሄደችበትን አቅጣጫ በረገጠችው የእግር ምልክት እየተከተለ ከበቆሎው ማሳ ውስጥ በወጣ ጊዜ የተመለከተው ነገር እጅግ አስደነቀው።

አሥራ አምስት ሜትር በሚሆን ርቀት ላይ ኪንዛን አያት። አንድ ቤት በር ላይ ተቀምጣ ፍራፍሬ ትመገባለች። አንዲት ወጣት ቤት እየሳቀች የኪንዛን ቁጥርጥር ፀጉር ትፈታታ ነበር። እንግዳይቱን ሕፃን ለመመልከት ከየአቅጣጫው የመጡ የመንደሪቱ ሰዎች በአንዳች ሁኔታ እዚያ የደረሰችውን ኪንዛን ለመመልከት ተሰብስበዋል።

ሀሚድ ይህን ሲመለከት ከባድ እንቅልፍ ወስዶት ኪንዛን በሚገባ ሳይጠብቃት በመቅረቱ ሀፍረት ተሰማው። ኪንዛ ከነበረችበት አስከፊ ነገር ብታመልጥም፤ አሁንም ከአደጋ ያልራቀች በሚመስል ሁኔታ ውስጥ ናት። ሰዎቹ፤ ኪንዛ ከሐሙስ ገበያ መንደር ጠፍታ መምጣቷን በአጭር ጊዜ ውስጥ መስማታቸው ስለማይቀር ቶሎ ብሎ ከአጃቸው ሊያወጣት ይገባል።

በዚህ መሠረት፤ ፀሐይ ጠልቃ የጨረቃ ብርሃን መንደሪቱን ባጥለቀለቃት ጊዜ፤ ሀሚድ ተሸሽጎ ከቆየበት ስፍራ ቀስ ብሎ ወጣና ቀስ አያለ ኪንዛ ወዳለችበት ቤት ሄደ። ትንሽ ምንጣፍ ላይ ተኝታለች። ማንም ሳያየውና ሳይሰማው ቤቱ ውስጥ ከገባ በኋላ ስሟን በሽ-ክሹ-ክታ እየጠራ ብድግ አድርጎ አቀፋት። በግማሽ እንቅልፍ ላይ እንዳለች እንደ መንጠራራት ብላ በሰፊው ተነፈሰች። ወንድሟ እቅፍ ውስጥ መሆኗን በማወቅም ተረጋጋች። ወደ ትክክለኛ ስፍራዋ መመለሷን ስለ ተረዳች እንደገና የሰላም እንቅልፍ ወሰዳት።

በዚህ ሁኔታ ከአካባቢው ከወጡ በኋላ የተራራውን መንገድ ሽቅብ ተያያዙት። የሀሚድ ልብ በፍርሃት በዚልም፤ ኪንዛን ከአደጋ ለማዳን በመቻሉ የስኬት እርካታ ተሰምቶታል።

ቆም ብሎ ፊት ለፊቱ የቆመውን ተራራ፤ ከኋላው ያለውን ሽለቆ እና ወደ ሐሙስ ገበያ ሰፈር አቅጣጫ የሚፈሰሰውን ወንዝ ተመለከተና ሊሄድበት የሚገባውን አቅጣጫ አወቀ። በዚህ መሠረት አቅጣጫውን ተከትሎ ሲጓዝ አደረና ሊነጋጋ ሲል ተራራው ጫፍ ደረሰ። እዚያ ላይ ሆኖ የብዙ ተራራዎችን ጫፍ ሲመለከት ዓለም አናት ላይ ብቻውን የቆመ ያህል ተሰማው።

በአቅራቢያው ካለውና ማክሰኞ ገበያ ከሚባለው ስፍራ መራቅ የሚገባው መሆኑ ተሰማው። ስፍራው ስፓኞች የሰፈሩበትና ብዙ ወታደሮችም ያሉበት ስለ ሆነ፤ ከሐሙስ ገበያ ሰፈር ልጆች ጠፍተዋል የሚል ወሬ ከሰሙ ይፈልጓቸው ይሆናል። የእንጅራ አባታቸውም ቢሆን እስከ አሁን ጉዳዩን ለፖሊስ ሳያሳውቅ አይቀርም። ሀሚድ ይህን ሁሉ ካሰበ በኋላ፤ ከተራራው ግርጌ ካለው ሽለቆ ውስጥ ወደሚገኘው ወንዝ የሚወስደውን መንገድ ተከትሎ መጓዙን መረጠ።

ኪንዛን ጠበቅ አድርጎ በማዘል መንገዱን እንደ ቀጠለ፤ በፈረስ ከሚጓዙ ሁለት ሰዎች ጋር ፊት ለፊት ተገናኙ። ሰዎቹ ከሐሙስ ገበያ መንደር የመጡ መሆናቸውን ስላወቀ በድንጋጤ ቆሙ።

ሰዎቹ እነሆሚድን ትኩር ብለው ከተመለከቷቸው በኋላ፤ አንደኛው ከፈረሱ ላይ ዱብ ብሎ በመውረድ ሀሚድን ያዘውና፤ «ይህ ከትናንት ወዲያ ከሐሙስ ገበያ የጠፋው የሲ መሐመድ ልጅ ነው እኮ!» አለ ድምፁን ከፍ አድርጎ።

የሰውዬው ሁኔታ ያስደነገጠው ሀሚድ ራሱን ከያዘው ሰውዬ አስለቀቀና በአስገራሚ ፍጥነት ቁልቁል ሮጠ። ሀሚድ ያመለጠው ሰውዬ የያዘው ፈረስ በሀሚድ ድንገተኛ ሩጫ በመደንገጥ በኋላ እግሮቹ ቀጥ ብሎ ቆመ። ሰውዬው የቁጣ ድምፅ ባያሰማው አይረጋጋም ነበር። በዚያች አጭር ጊዜ ውስጥ ሀሚድ ኪንዛን እንዳዘለ በቁልቁል እየተንደረደረ እርቋል። በሚሮጥበት ጊዜ አንድ ጠንካራ እጅ ኪንዛን ከጀርባው ላይ ምንጭት አድርጎ የሚወስድበት ይመስለው ነበር። ያን ለማምለጥ፤ ወደ ኋላው ሳይመለከት፤ እሾሁ፤ እንቅፋቱ እና የእግሮቹ መድማት ሳይሰሙት ሮጠ።

ሰውየው የፈረሱን ልገም ይዞ እንደ ቆመ የሀሚድን አሯሯጥ በዝምታ ተመለከተ። ሊይዘው የተቻለውን ሁሉ አድርጓል። ከዚያ አልፎ የማንንም ባለጌ ልጅ ጥሻ ለጥሻ እና ቆንጥር ለቆንጥር እያባረረ አዲሱን ጫማውን ማበላሸት አይኖርበትም። ልጁን አባርሮ መያዝም የእርሱ ጉዳይ አይደለም። ወደሚሄድበት ገበያ በሰዓቱ መድረስ አለበት። ይህን ሁሉ ካሰበ በኋላ በምን አገሳንነት ትክክውን

ነቅነቅ አደረገና ፈረሱ ላይ ወጥቶ መንገዱን ቀጠለ። የጠፋ ልጆችን ተከታትሎ መያዝ የእነርሱ ሥራ ስለ ሆነ፤ እግ ረ መንገዱን ማክለኛ ገበያ ላሉት ፖሊሶች ነገሩን ያሳውቃቸዋል።

ሀሚድ አሁንም በመሮጥ ላይ ነው። ኪንዛም በወንድሚ የሩጫ አረማመድ ምክንያት መንገሳታቱ ስለ በዛባት የማላዘን እና የሰርቅታ ድምፅ ታሰማለች። ሀሚድ ለመደበኛና አረፍ ለማለት ቢፈልግም እንኳን ለዚህ የሚሆን ስፍራ በአካባቢው የለም። በዚህ ሁኔታ በመሮጥ ላይ እንዳለ የእንጨት ሥር ጠለፈውና በግንባሩ ክፋኛ ተደፋ። እንደ ምንም ከወደቀበት ተነሣና የተጋጋጠ ሰውነቱን ተመለከተ። ልብሱ ላይ ያለውን ቆሻሻ አራገፈ። ይህን አድርጎ ቀና ሲል አንድ ግዙፍ ቋጥኝ ከፊት ለፊቱ ተመለከተ። ያን አልፎ ለመሄድ ቀስ እያለ ጉዞውን ጀመረ። ትንሽ እንደ ሄደ ከጭቃ የተሠራ ጉረኖ (የፍየሎች ማደሪያ) አጠገብ አንድ ቤት አየ።

ይሄኔ ሀሚድ አንድ ነገር አሰበ። ቀደም ብሎ የያዘው ሰውዬ ቋጥኝ አካባቢ ተደብቆ ከጠበቀው ድንገት ብቅ ብሎ ይይዘዋል። ስለዚህ እንደዚያ ያለውን ዕድል የማምለጫ መንገድ በመፈለግ፤ ፈጠን አለና ወደ ፍየሎቹ ጉረኖ ገባ። የጉረኖው ውስጥ በቂ ብርሃን የለውም። አንዲት ታማሚ ፍየል ከግልገሏ ጋር ገለባ ላይ ተኝታለች። ግድግዳውን ተጠግቶ ብዙ ሣር ተከምሯል። ሀሚድ እዛ ውስጥ ገባና ተደበቀ።

አጻኝ እንደ ተከተለት ጥንቸል ትንፋሽ ቁርጥ ቁርጥ እያለበት እና በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ ለግማሽ ሰዓት ያህል እዚያው ቆየ።

የልቡ አመታት እንደ ተስተካክለለት በተደበቀበት ሣር ውስጥ ተመቻችቶ ጋደም ለማለት ያስብ ጀመር። መላ ሰውነቱን ከፍተኛ ሕመም ተሰማው፤ ትኩሳትና ራስ ምታት አስጨነቀው። የእጁ እና የእግሩን መገጣጠሚያዎች እንደ ልቡ ማንቀሳቀስ አቃተው። የተደበቀበት ደረቅ የሣር ክምር የቆሳሰለ የሰውነቱን ክፍል ይወጋጋው ጀመር።

እርሱና ኪንዛ ቀኑን ሙሉ የሚጠጣ ውኃ አላገኙም፤ ከንፈሮቻቸው ደርቀዋል። ኪንዛ በጣም እዝን ብላለች። የሚጠጣ ነገር

በመፈለግ ተቀነጠነጠች፤ የራባት የድመት ግልገል የምታሰማው ዓይነት ድምፅ ታሰማ ጀመር። ሀሚድ ዝም ሊያሰኛት ቢሞክርም አልቻለም። ወደ አሉበት አካባቢ አንድ ሰው ብቅ ቢል ድምጹን የሚሰማ ስለ መሆኑ እርግጠኛ ሆኗል።

ተስፋ በቆረጠ ሁኔታ ዙሪያውን ቃኝ። ግልገል ያላትን ሕመምተኛ ፍየልም ትኩር ብሎ አያት። አንድ ነገር አሰና ለችግሩ መፍትሔ የሚሆን መልስ በማግኘቱ ደስ አለው። ስለ ፍየሎች ያውቃል፤ ግልገል ያላት ፍየል ብዙ ወተት ይኖራታል።

ቀስ ብሎ እየጻኘ ወደ በሩ ሲጠጋ አንድ የተጣለ የማሰር ስባሪ ወይም ገል አገኝ። ገሉን ይዞ ወደ ነበረበት በመመለስ በአንድ ዓይነት ዋናውን ቤት በጥርጣሬ እየጠበቀ ከፍየሎቹ ጋር ለመላመድ ጆሯቸውን ያሸሽ፤ ጣቶቹን ያጠባቸው ጀመር። እናቲቱ ፍየል የለመደችውና ያመነችው መሆኗን ሲረዳ፤ ወለሉ ላይ ጋደም በማለት የጡቷን ወተት ገሉ ላይ አለበ። ኪዚያም ያን ጣፋጭና ትኩስ ወተት ለኪንዛ ሰጣት። በአንድ ትንፋሽ ጭልጥ አድርጋ ጠጣችውና ሌላ እንዲጨምርላት መፈለገን የሚያመለክት ድምፅ አሰማች። በዚህ ሁኔታ ሀሚድ የፍየሊቱን ወተት እያለበ ሁለቱም የሚበቃቸውን ያህል ጠጡ፤ ርቧቸው ስለ ነበርም የያዙትን የደረቀ የዳቦ ቁራሽ ወተቱ ውስጥ እየነከሩ ተመገቡ።

ወተት በማለብ ያገኘው ደስታ፤ እግሮቹ ላይ የሚሰማው ሕመም፤ የሣሩ ድርቆሽ ክምር ሙቀት እና የሰውነቱ ትኩሳት ሀሚድ ከረፋዱ በሬት ባለው ጊዜ ነቅቶ እንዲቆይ አደረገው። ኪንዛ እንደገና ትጠፋ ይሆናል ብሎ ስለ ሰጋም ለመተኛት ፈራ። ከራሱ ጋር ሊያሥራት አሰና በዙሪያው ገመድ ፈለገ። አላገኘም። በመሆኑም፤ እስኪመሽ ድረስ ውጭ ለመውጣት አልደፈረም። በመጨረሻ ግን በጣም ስለ ደከመው ኪንዛን እቅፍ አደረጋትና አንቀላፋ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ ኪንዛ ያሰበችውን ለማድረግ ሀሚድ ማንቀሳፋቱን ጠበቀችና ቀስ ብላ ከሣሩ ክምር ውስጥ ወጣች። ከዚያም ጥቂት የመጠራጠር ርምጃዎች ከተራመደች በኋላ

ከፍየሊቱ ጋር ተጋጫች።

ፍየሎችን ስለምትወድ ስለ አገኛቸው ደስ አላት። የፈለገችውን፣ ማለት የምትገባቸው ጓደኞች እና የማይቆረቁር መኝታ ስላገኘች ፍየሊቱ አንገት ሥር ገባችና ጥቅልል ብላ ተኛች። የፍየሊቱ ግልገል የቅናት ስሜት አደረባት እና እናቷ ሥር ገባች። በዚህ ሁኔታ አዲስ የተወለደችው ግልገል እና የጠፋችው ልጅ በእናቱቱ ፍየል የፊት እግሮች ታቅፈው በፀጥታ እና በእርካታ ተኙ።

ሀሚድ በእንቅልፍ ልቡ ተፈራገጠ እና የሣሩን ድርቆሽ በእጆቹ በመግፋት ፊቱን ነፃ አደረገው። ፀሐይ ልትጠልቅ አቅራቢያ የቤቱ እመቤት የሆነችው ሴት የአንካሳይቱን ፍየል ወተት ለማለብ ዕቃ ይዛ መጣች። ለጥቂት ጊዜ ቆም ብላ ስትመለከት ፍየሊቱ ሌላ ግልገል የወለደች መስጋት ነበር። በጣም ቀረብ ብላ ስትመለከት ግን፣ ጥቅልል ብላ የተኛች ትንሽ ልጅ መሆኗን አረጋገጠች።

«አቤት አምላኬ ሆይ! ልጅ ነች ለካ!» አለች በድንጋጤ።

ግራ በመጋባት የቤቱን ውስጥ ስትመለከት፣ ግማሽ ሰውነቱ ሣሩ ክምር ውስጥ የተቀበረውን ሀሚድን አየችው።

«አምላኬ ሆይ፣ ለቤተሰቦቼ ምሕረትህ ይምጣላቸው። ወንድ ልጅም አለ!» አለች በመገረም።

ከዚያም በፍጥነት ተጠጋችው እና በሸካራ እግሯ ነካ ነካ በማድረግ ሁኔታውን መረመረች። የጎላ ድምፅ ያላት ግዙፍ ሴት ናት። ማንነቱን እና ክየት እንደ መጣ ጠየቀችው።

ሀሚድ ብንን አለና ተስተካክሎ ለመቀመጥ ይርበተበት ጀመር። ከእንቅልፍ በደንብ ባይነቃም፣ የትም ሆነ የት የተከበበ እና ወጥመድ ውስጥ እንደ ገባች አይጥ የተያዘ መሆኑን ተገነዘበ። ራሱን አሁንም በጣም እያመመው ስለ ነበር እራሱን መቆጣጠር አቅቶታል። ዓይኖቹን በእጆቹ ጋርዶ ያለቅስ ጀመር።

«ዝም በል! የመንደራችን ልጅ አይደለህም። ማን ነህ? ክየት ነው የመጣሽው?» አለች ሴትየዋ ጀርባውን መታ መታ እያደ

ረገች።

ለቅሰውን ዋጥ አድርጎ አያት። እውነቱን መግለጽ የሚሻል መሆኑን በማሰብ ይነግራት ጀመር። ሴትየዋም ፊቷን ቁጥር ፈታ እያደረገች እና፣ የሚነግራት ነገር የገባት መሆኑን ለማመልከት ራሷን እየነቀነቀች ሰማችው።

ገለጻውን ሲያበቃ በፍቅር ዓይን ተመለከተችው። የሰማችው ታሪክ ጥሩ እና እውነት የሚመስል ነው። ሁለት ጊዜ አግብታለች። የመጀመሪያ ባሏ በእርሷና በልጇ ይጨክንባቸው ነበር። ገና የአሥራ አምስት ዓመት ሴት ሳለች ነው የፈታት። ልጇ ተገቢ ያልሆነ ነገር ሲደርስበት በማየት የደረሰባትን ስሜት በማስታወስ፣ ለዓይን ሥውር ልጇ ስትል ያን ሁሉ ችግር ለተቀበለችው ያልታወቀች እናት አዘነችላት።

ከዚህ ሁሉ በላይ ሴትየዋ የእናትነት ልብ ነበራት። በሚናገርበት ጊዜ የሚሰለው ብርሀ ዓይን ያለው ልጅም በእርግጥ ታሟል። ቁሽሽ ስላለችው እና በፍየሊቱ ታቅፋ ስለ ተኛችው ልጅ ግን ገና ያወቀችው ነገር የለም። ቢሆንም፣ ቢያንስ የተሻለ የመኝታ ስፍራ ልትሰጣት ትችላለች። ፍየሊቱን ካለበች በኋላ የወተቱን ዕቃ በቀኝ እጇ ይዛ እና ኪንዛን በግራ እጇ እየመራች ወደ ቤቷ አመራች። ሀሚድም እያነከሰ ተከተላት።

ቤቱ የጭቃ ግድግዳ ያለው እና ክብ ነው። ውስጡ በቂ ብርሃን የለውም። በአንድ ጥግ በክረምት ወቅት ለፍየሎች ማደሪያ የተዘጋጀ ስፍራ አለው። ምድጃው ላይ በተጣደው ሽክላ ድስት ውስጥ ያለው ነገር ይፍለቀለቃል። ሦስት ሴት ሕፃናት በዙሪያው ተቀምጠው በጉጉት ይመለከቱታል። እነ ሀሚድ ወደ ቤቱ በሚገቡበት ጊዜ የሴትየዋ ባል ፍየሎቹን ከተራራማው አካባቢ እየነጻ መምጣቱ ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ እነ ኪንዛ እና ሌሎቹም ሰዎች ክብ ሠርተው ይመገቡ ጀመር። ሁለት ቀን ሙሉ ከዳቦ ቁራሽ እና ከወተት ሌላ ነገር ያልቀመሰው ሀሚድ እንደዛን ዕለቱ ያለ ጣፋጭ ምግብ ቀምሶ የማያውቅ መሰለው። በነጭ ሽንኩርት፣ በዘይት እና በበርበሬ ትክን ብሎ የተሠራውን የምሥር ወጥ

በሰለሳ ጳጳስ እያጠቀሰ ተመገብ፤ ሁሉም በየተራ ከሚጠጡት እና በጎድጓዳ ዕቃ ካለው ወተትም ጠጣ። በመጨረሻም የሴትየዋ ባል በሚቀጥለው ማለጻ ወደ ገበያ ሊወስድ ካዘጋጃቸው ፍራፍሬዎች አቀረቡለትና በደስታ ተመገብ።

ሀሚድ ብርታቱ እንደገና የተመለሰለት መሆኑ ተሰማው። ቢያንስ ለአንድ ሌሊት ከአደጋ ይጠበቃል፤ መጠለያም ያገኛል። ይህ አሳብ ሰላም ሰጠው። የእራሱ ሕመምም ተወው። የቤቱ እመቤት የሆነችው ትልቅ ሴትዮ ጣቶቿን እየሳለች እንደ ተቀመጠች ሀሚድ ትኩር ብሎ ሲመለከታት፤ ከሰማይ የወረደች መልእክ መሰለችው።

ከእራት በኋላ የቤቱ ሦስት ሕፃናት ከአንድ የፍየል ድብዳቤ ላይ ጥቅልል አሉና ተኙ። ድመቲቱ እና ሦስቱ ግልገሏም አብ ረዋቸው ተኙ። የሕፃናቱ አባት ከላሞቹ ወተት ለማለብ ሲሄድ ሚስቱ ተከተለችው። በአንድ ነገር ላይ እንዲመካከሩ ፈልጋለች። ሀሚድ እና እርሱ ላይ ተደግፋ የተቀመጠችው ኪንዛ ምድጃው ዳር ሆነው የባልና ሚስቱ ድምፅ ይሰማቸዋል። ስለ እነርሱ የሚነጋገሩ መሆናቸውን ሀሚድ ገመተ። አልተሳሳተም፤ ምክንያቱም ሴትየዋ ወዲያውኑ ሁሉን ነገር አስተካክላ መጣች።

«አትፍሩ፤ ባለቤቱ ሊረዳችሁ በጣም ፈቃደኛ ነው። ፍራፍሬዎችን ለመሸጥ ነገ ወደ ረቡዕ ገበያ ይሄዳል። ሊነጋጋ ሲል ከተራራው ግርጌ ወዳለው መንገድ በመሄድ በአንድ የጭነት መኪና ይሳፈራል። ይዟችሁ ይሄዳል። ለሚጠይቁት ሰዎችም የባለቤቱ እገት ልጆች ናቸው ይላቸዋል። እገቱ የምትኖረው እናንተ በምትሄዱበት አርብ ገበያ መንገድ ላይ ነው። የእናንተ እኩያ የሆነ ወንድ እና ትንሽ ልጆች አሏት። መኪናው የሚያወርዳችሁ ከአርብ ገበያ ሆኖ አምስት ኪሎ ሜትር እርቀት ዋናው ጎዳና ላይ ነው። ከዚያ ሊወስዳችሁ የሚወድ ሌላ ባለ መኪና ታገኙ ይሆናል። ካላገኛችሁም ከዚያ በኋላ ያለው መንገድ በእግር ለመጓዝ ብዙም ሩቅ አይደለም።» አለች ሁለቱንም እያየች።

የሀሚድን ደስተኛ ፊት እንደገና ትኩር ብላ ተመለከተችና

በጣም ትንሽና ረዳት የሌለው በመሆኑ አዘነችለት። ውኃና ፎጣ አምጥታም የቆሳሰሉ እግሮቹን አጠባቸው። ከዚያም የጨርቅ ቁራጭ ወይራ ዘይት ውስጥ እየነከረች ቁስሎቿን በዚያ አጠባቸውና ከእግቱ ጋር የበግ ድብዳቤ ላይ በማስተኛት እንዲሞቃቸው ሌላ ድብዳቤ ከላይ ደረበችላቸው። ሀሚድ እንቅልፍ የወሰደው ወዲያው ነበር። ፍርሃት ለቅቆታል፤ የምስጋና ሁኔታም ይታይበታል። ሴትየዋ ሄደችና አጆቿን አጣምራ ወደ ውጭ ምሽቱን እየተመለከተች በርዋ ላይ ተቀመጠች።

ምዕራፍ ሰባት

ሀሚድ ተልዕኮውን ፈጸመ

ሀሚድ ከሀያ አራት ሰዓት በኋላ፣ እስከ አሁን ድረስ የተጓዘለትን ከተማ ግድግዳዎች ይመለከት ጀመር። እስከ ዛሬ በሕይወቱ ያልተሰማው እንግድነትና ለአካባቢው ባይተዋር የመሆን ስሜት አይረብስ።

በጣም የተላካ ዕለት ነበር ያሳለፈው። ከእንቅልፉ የነቃው ዶሮ ሲጮህ ነበር፣ የተረጋጋና ንቁ ሆኖል። ሴትየዋ ምግብ አብልታና መርቃ ነው ከባላ ጋር የላከቻቸው። ተራራው ግርጌ ሲደርሱ፣ ወደ ገበያ በሚሄዱ ተሳፋሪዎች የተጨናነቀ ካሚያን መጣና አሳፍሯቸው ቁልቁል በሚያመራው የሸለቆ መንገድ ይዟቸው ተፈተለከ። ሀሚድ በመኪና ተገዞ ስለማያውቅ፣ የካሚያን ድምፅ፣ ፍጥነትና ንቅናቄ ፍርሃትና ደስታ የተላቀሰበት ስሜት አሳይረበት። አውራ ጎዳናውም ከፍተኛ ድምፅ እያሰሙ ከሚተላለፉት ተሸከርካሪዎች ጋር እንዲሁ ያለ ስሜት ቀስቀሱበት። በመሆኑም፣ የሁለት ሰዓቱ ጉዞ ያለቀው በፍጥነት ነበር። በዚህ ሁኔታ ተጉዘው መንገዱ ወደ ረቡዕ ገበያ ከሚታጠፍበት ስፍራ ሲደርሱ፣ ማለት የሚሄዱበት ስፍራ ለመድረስ ሃያ አምስት ኪሎ ሜትር ያህል ሲቀራቸው፣ ሀሚድና ኪንዛ ከመኪናው ወረዱ።

ሀሚድ ቀኑን ሙሉ በጣም በጋለው የዕለቱ ሙቀት ሲያዘግም፣ ሲያርፍና ሲነሣ ሲጓዝ ዋለ። ኪንዛ በጣም መቆሸጋን እና በዚያ ሁኔታዋ የሚመለከታት ሰው ሁሉ ደስ እንደማይለው በመረዳት አንድ ወንዝ አጠገብ ሲደርሱ ልብሷን አጠባላት። ልብሷ ደርቆ ካለበላት በኋላ ትኩር ብሎ ሲመለከታት፣ ቤተ መንግሥት ለመግባት እንኳን የሚያበቃ ሁኔታ አላት ብሎ አሰበ።

የተጓዘው አንድ በጣም ረጅም ተራራ አቋርጦ ነው። አንዳንዴ ቆም እያለ ኪንዛ ለአዲሲቱ እናቷ የምታበረክትላትን አበባዎች ይቀጥፍ ነበር። በዚህ ሁኔታ ሲጓዙ ቆዩና መንገዱ ሌላ መጠምዘገግ ላይ ደረሰ። የአሮጌውን ከተማ ግድግዳ እና ውስጡ ያሉትን ቤቶች የተመለከተው መጠምዘገግያውን እንዳለፈ ነበር። ከተማው አጠገቡ የቆሙት ባይ ተራራዎች ጥላ አርፎባቸዋል።

ሀሚድ በከተማው መግቢያ በር ጥላ ሥር ቆመና ለጥቂት ጊዜ ፊት ለፊቱ የሚታየውን ነገር ተመለከተ። ገበያው የሚገኝበትን ስፍራ መጠየቁ አላስፈለገውም። ምክንያቱም የሚሄድበትን ቤት አቅጣጫ እናቱ በትክክል አስረድታለች። ሌላው ምክንያት ሰዎችን ለማነጋገር መፍራቱ ነው። በጠባቡ፣ በአሮጌው እና ሰው በሚጠየብበት መንገድ ጉዞውን ከመቀጠሉ በፊት መሸትሸት እስኪልለት መጠበቁ የሚሻል መሆኑን አሰበ። በጨለማ መጓዙ ይሻላል። ምሽቱ እየገፋ በመጣ ጊዜ ግን ከመንገዱ ግራና ቀኝ ያሉት ባለ መደብሮች መብራቶቻቸውን አበሩ። በመንገዱ የሚተላለፈው ሰው ሁሉ ወለል ብሎ ይታይ ጀመር። በዚያ በሚያስፈራ ስፍራ ምንም ጨለማ እና መደብቂያ ስፍራ የሌለ ይመስላል። በመሆኑም፣ የሚሻለው ቶሎ ብሎ ኪንዛን ወደ ታሰባላት ስፍራ ማድረሱ ነው።

እየፈራና ግራና ቀኝ ባሉት መደብሮች ውስጥ በሚታዩት የሚያማምሩ ነገሮች ማለትም በሐር ልብሶች፣ በፍራፍሬዎች እና በዳቦ ክምሮች እየተደነቀ ጉዞውን ቀጠለ። በተረት የሚነገረውን በሚመስል ውብ ከተማ ውስጥ ያለ መሰለው። ነገር ሁሉ የሚያብረቀቀውን ይህን አስማታዊ የሚመስል ከተማና ውበቱን ዓይኖቹን በሰፊው ከፍቶ በደስታ ተመለከተ። ብቸኝነቱንና ፍርሃቱን ረስቶ ባለ

መደብሮቹን እና ሰውን ሁሉ ትኩር እያለ ይመለከት ጀመር። ነገር ግን ከሰዎቹ ማንም ፈገግ አይልለትም፤ በፍቅር ዓይን የሚመለከተውም የለም፤ ወደ ወርቃማይቱ ከተማ እንኳን ደሀና መጣህ ያለው ሰውም አልነበረም።

አንዲት ትንሽ ልጅ ውኃ አምትቀዳበት ምንጭ እስኪደርስ ድረስ ቀስ እያለ ተጓዘ። ልጅቱ ደግ ትመስላለች። ሀሚድ እያፈረ ከገበያው በላይ ወዳለው ትንሽ ሆቴል የሚወስደውን መንገድ እንድታሳየው ጠየቃት። ልጅቱም ትክክለኛውን አቅጣጫ አላየችው።

ሆቴል ቤቱ ሩቅ አልነበረም። ከመንገዱ ዳር ወደ ሆቴል ቤቱ የሚጠቀም አመልካች ጸሐፍ አለ። የደከሙ በቅሎዎችና አህያዎች በመንገዱ ይተላለፋሉ። ስብስብ እያሉ የቆሙ ሰዎች ደግሞ ወደ ገበያው አቅጣጫ በመመልከት ላይ ናቸው። ሀሚድ ከአህያዎቹ ጋር ሄዶ ሣር ክምር ላይ መተኛትን ተመኘ። እርሱ እንደ ተመኘው ላለው መጠለያ የሚከፍለው ሣንቲም ግን አልነበረውም። ያም ሆነ ይህ፤ ተልዕኮው በዚያ ምሽት ቢያበቃ የሚሻል መሆኑ ተሰማው።

የነርሷን ቤት ማግኘቱ እንደማያስቸግረው አሰበና በእርግጠኝነት ጉዞውን ቀጠለ። መንገዱ መታጠፊያ ላይ ሲደርስ ቆመ። ፍጻሜውን አሁን ሊያይቅ ያለ፤ ከዚያ አልፎ ብሎ ያለውን የቆሻሻ ክምርም ተመለከተ። ያየው ነገር ሁሉ በመደነቅ ሞላው። በስተ ግራ ጫፍ ካለው ቤት ደጅ ደብዛዛ የመንገድ መብራት አለ። በመብራቱ ብርሃን እንደ እርሱ ቀሽሽ ያሉ እና አንድ ክንዎኔ የሚጠብቁ የሚመስሉ ትንንሽ ልጆች ታዩት። ሀሚድ ረጋ ብሎ በመመልከት ላይ እንዳለ፤ የቤቱ በር ተከፈተና ከውስጥ የወጣ ኃይለኛ ብርሃን መንገዱ ላይ አበራ። ሕፃናቱ እየተጋፉና እየተ ሯሯጡ ወርቅማ ቀለም በተቀባው በር ገብተው ተሰወሩ። ከዚያ ሌላ የእግር እርምጃ ከጋላው ሰማ፤ ቡትቶ ልብስ የለበሱ ሌሎች ሦስት ትንንሽ ልጆች በባዶ እግራቸው በፍጥነት እየሮጡ በአጠገቡ አለፉ። እነርሱም የቀድሞዎቹ ልጆች በገቡበት በር ነው የገቡት። ሀሚድ ብርሃን ባልደረሰበት ጥላ ውስጥ ዝም ብሎ ቆመ። ወዲያው የዝማሬ ዜማ ሰማና በእርጋታ ያደምጥ ጀመር። እንደዚያ ያለ ለጆሮ የሚጥም ዜማ ሰምቶ አያውቅም።

በዜማው ስለ ተማረከ፤ ድምፁ ወደሚመጣበት አቅጣጫ አመራና ዘማሪዎቹ ባሉበት ቤት ግድግዳ ጥግ በመሄድ ደረጃውን ወጥቶ ወደ ውስጥ ለመመልከት ድፍረት አገኘ። በመተላለፊያው በኩል ወደ ሌላኛው ክፍል ሲመለከት ባየው ነገር ደስታና መደነቅ ስላደረበት ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ ይል ጀመር። ከበሩ ትይዩ ግድግዳ ላይ ተሰቅሎ የተመለከተው፤ ትንንሽ ልጆችን የሚወደውን እና የኪንዛ ዕድሜ ያለውን ፀጉረ ሉጫ ልጅ ያቀፈውን ሰው ሥዕል ነው። ወንድና ሴት ልጆች እጃቸውን ዘርግተው በዙሪያው ይታያሉ። ሰውየው በፈገግታ ወደ ታች ይመለከታቸዋል፤ ከአጠገቡ እንዲሄዱ የፈለገ አይመስልም። ሀሚድ ከተማይቱ ውስጥ ያያቸውን ባለ መደብሮች ቁጡ ፊት አስታወሰ፤ ሥዕሉ ላይ ያለው ሰውዬ ፊት ከእነርሱ በጣም የተለየ ነው። ሥዕሉ ላይ እንደሚታዩት እንደ ተቀበላቸው ደስተኛ ልጆች ኪንዛንም ያለጥርጥር ይቀበላታል።

የሆነው ሆነና ቡትቶ የለበሱት እነዚያ ትንንሽ ልጆች እነማን ናቸው? እየተሯሯጡ ወደ ቤቱ የገቡቱስ ለምንድን ነው? የሚዘምሩትስ ስለ ምን ነበር? ሁሉም በቤቱ አንድ ጥግ ተሰብስበው ስለ ነበር ሊያያቸው አልቻለም። የአንዲት ሴት ድምፅ ግን ጎላ ብሎ ይሰማው ነበር። አድፍጦ በማዳመጥ ከሚዘምሯቸው ቃላትም አንዳንዱን ለመያዝ በመሞከር ላይ እንዳለ፤ ልጆቹ በቃል የሚጠና ነገር የሚለማመዱ ይመስል የሚደጋገም ድምፅ ያሰሙ ጀመር። ድምፁም፤ መሰረድ ውስጥ ቁርዓን የሚማሩ ልጆች የሚያሰሙትን ይመስላል። ይላል ልጆቹ የሚደጋገሙት ቃል እንዲህ የሚል ነበር፡-

«ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ። የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጭሰማ አይመላለስም።»

ምን ማለት ነው?

ልጆቹ ቃላቱን ሦስት ጊዜ ደጋገሙት። ሀሚድም እነርሱን እየተከተለ ቃላቱን በሽ-ክሽ-ክታ ደገማቸው፤ ስለ ትርጉማቸው በ ጎላ ለማሰላሰል በአእምሮው ቀረጻቸው። አጣጫው ችግር ግን ስለ

ኪንዛ ምን መደረግ አለበት? የሚለው ነው።

እነዚህ ሁሉ ልጆች የነርሷ ከሆኑ፣ ሌላ ልጅ የማትፈልግ ስለ መሆኗ በእርግጠኛነት ለመናገር ይቻላል። ሴት ልጆች ወደ ቤቱ አልገቡም። ምናልባትም እንግሊዛውያንም እንደ ሀሚድ ዘመዶች ከሴት ልጆች ይልቅ ወንዶቹን ይመርጡ ይሆናል። በሩን አንኳክቶ ኪንዛን እንደ ስጦታ ሲያቀርባት ተቀባይነት የማግኘቷ ዕድል በጣም ውሱን ይሆናል ብሎ ገመተ። ስለዚህ ከዚያ የተሻለ መንገድ ማሰብ አለበት።

በዚህ መሠረት አንድ ዕቅድ አለበት። ይኼውም እናቱ በሥዕሉ ላይ ያለው ቅዱስ ሰው ሕፃናትን አልቀበልም ብሎ በፍጹም አይመልስም ከሚለው አሳብ ጋር የተያያዘ ስለሆነ የሚላካ ስለ መሆኑ እርግጠኛ ሆኗል። ኪንዛን ድንገተኛ ደስታን እንደሚሰጥ የሰጠታ ጥቅል መተላለፊያው ላይ ቢያስቀምጣት፣ ሰዎች ባገኝት ጊዜ ስለ እራሷ የተቻላትን ያህል ጥሩ አድርጋ ልትገልጥ እንደምትችል ገመተ። ነርሷ እንደምታምንበት ቅዱስ ሰው ወይም መልአክ ከሆነች፣ እንዲህ ያለችውን ከሲታ፣ ረዳት እና መናሪያ የሌላት ሕፃን በጨለማው ምሽት ጎዳና ላይ አውጥታ አትጥላትም።

ብርትኳንማውን ብርሃን አቋረጠና የቆሻሻ ክምር አለበት ስፍራ ተቀመጠ። ከዚያም ኪንዛ ከእንቅልፏ በደንብ እስክትነቃ ከነቀነቃት በኋላ በሹክሹክታ እንዲህ አላት።

«ትንሿ እንጥ ኪንዛ፣ ቁጭ አድርጌ ብቻሽን ልተውሽ ነው። አታልቅሽ፣ ዝም ማለት ነው ያለብሽ። ካለቀሽን አንድ ሴትዮ ትገርፍሻለች። ዝም ካልሽ ቶሎ ትመጣና ጣፋጭ ምግብ ትሰጥሻለች።»

ኪንዛ ወንድሟ የነገራት ነገር በደንብ ገባት። ዝም ባትል ስለሚደርስባት መገረፍ ታውቃለች፣ ብዙ ጊዜ ግን በማልቀስ የምትፈልገውን ነገር አግኝታለች። በጣም እርቧታል። ሀሚድ ትከሻዋን በቀስታ መታ መታ ካደረገ እና የጠወለጉ አበቦች ካስያዙት በኋላ ይዟት በቀስታ በመሄድ በሩን ከፈት አድርጎ ወደ ጨለማው ስፍራ የሚወስደው መተላለፊያ ላይ አስቀመጣት።

ሀሚድ ድንገት ሲቃ ያዘው፣ ዓይኖቹም በእንባ ተሞሉ። ኪንዛን በጣም የሚወዳት መሆኑን አስታውሶና ከእንግዲህ የእርሱ እንደማትሆን ተገንዝቦ በጣም አዘነ። የፍቅር መግለጫ ይሆንለት ዘንድም የቀረውን የመጨረሻ ደረቅ የዳቦ ቁራሽ አስጨበጣት። ከዚያም እግርቿን አጣምራ፣ ግድግዳውን ተደግፋ ተቀመጠች። የደ ረቁ አበቦችን እና ወንድሟ የሰጣትን ቁራሽ ደረቅ ዳቦ ይዛለች። ሚስቶናዊቱ ሴት ይህን ስታይ መደነቅ እና ደስታ ያድርባታል። ሀሚድ ኪንዛን የተለያየ እንዲህ ሆኖ ተቀምጣ ሳለ ነበር።

እንባ ያቀረሩት ዓይኖቹ በሥዕሉ ላይ ያለውን ሰውዬ ፊት ተ መለከተው፣ ሰውዬው ኪንዛን እየተመለከተ ፈገግ ያለ ይመስላል። ይህን በመመልከቱ ሀሚድ ተጽናና። ግድግዳውን እየታከከ ከዋናው መንገድ በሚያወጣው ቀጭን መተላለፊያ በመጓዝ ላይ እያለ፣ ቀደም ሲል ሦስት ጊዜ በተደጋጋሚ የሰማውን ቃል ለማስታወስ ሞክረ። ቃሉ፣ «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፣ ወደ እኔ የሚመጣ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል» የሚል ነበር። ትርጉሙ ምን ይሆን?

የዓለም ብርሃን ምን ነበር? ጎጆ ቤቱ ውስጥ የነበረውን የኩራዝ መብራትና ግድግዳ ላይ ይታይ ስለ ነበረው ጥላ አለበት። በጨረቃ ብርሃን ያደረገውን ጉዞ፣ ክብ የሠሩ ከዋክብትን እና ተራራ አናት ላይ የምትታየውን የማለዳ ፀሐይ አስታወሰ። የጨረቃ ብርሃን፣ የኮ ክብ ብርሃን፣ የፀሐይ ብርሃን፣ የሻማ ብርሃን፣ ከተማ መንገድ ላይ ቦግ ብሎ የሚታየው ብርትኳንም ብርሃን. . . ሁሉም አሁን ደብዘዘዋል። በጣም በጨለመ መተላለፊያ ላይ ብቻውን ተ ቀምጧል። ከቋጥኙ ግድግዳ ጀርባ የምትወጣው ጨረቃ ገና ብቅ አላለችም። ኢየሱስ ግን ከጨለማ ይልቅ የሕይወት ብርሃን ሊበራልህ ይችላል ብሏል። «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ።» ሁልጊዜ ጨለማ ውስጥ ስለምትኖረው ኪንዛ አለበት። አይቶት የማያውቀው ይህ ብርሃን እርሷ ዘንድ ሊደርስ ይችል ይሆን? ምን ይሆን የዚህ ብርሃን ትርጉም? አሁን ያለበት አካባቢ ጨለማ ባይሆን . . . በጣም ባይርበው. . . ኪንዛን ከእርሱ ጋር ሊያቆያት ቢችል. . . በፍጥነት እናቱ ዘንድ ቢደርስ።

ድንገት አሳቡን አቋረጠና፤ በጉጉት ወደ ፊት አሰገገ። ብዙ ልጆች በመንገዱ ቁልቁል እየተሯሯጡ መጡና በመታጠፊያው እጥፍ ብለው ሄዱ። ሁሉም በመደነቅ አኳኋን በአንድ ላይ ይናገሩ ስለ ነበር፤ የሚሉትን ነገር ሀሚድ በትክክል ሊሰማ አልቻለም። ያልተሰመዱ ቃላት ግን ጆሮው ገብተዋል። «ማን ናት?» ፣ «ብጣም ትንሽ ሴት ልጅ!» ፣ «አናቷ የት ነው ያለችው?» የሚሉ ነበሩ ቃላቱ። ልጆቹ ከአካባቢው ሲርቁ መንገዱ በፀጥታ ተዋጡ።

የሆነውን ነገር ለማወቅ ስለ ንገ፤ ቀስ ብሎ ከአጠገቡ መተ ላለፊያ በመውጣት ወደ ቆሻሻው ክምር ተመለሰ። ኪንዛን አስቀምጦበት የነበረው የቤት መግቢያ በሩ በጥብቅ ተዘግቷል። ከቤ ቱ ውስጥ የሚሰማ ድምፅ የለም። የሆነው ምንድን ነውነገር? ከላይ ባለው መስኮት በኩል ብርሃን ይታያል። ሀሚድ መንገዱን አቋረጠና ፊት ለፊቱ ያለው ቤት ግድግዳ ላይ በመደገፍ አንጋጦ ወደ መስኮ ቱ ይመለከት ጀመር። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ ሕፃን እቅፋ የምታልፍ ሴት ቅርጽ በመስኮቱ ብርሃን ታየው። ሕፃኑ የፍርሃት ምልክት የለበትም። አይወራጭም ወይም አያለቅስም። ያቀፈውንና ወደ እርሱ ያቀረቀረውን ሰው ፊት ለመዳለስ ትንሽ እጁን ወደ ላይ ዘርግቶ በተሸከመው ሰው እቅፍ ውስጥ በሰላም ተኝቷል።

ሀሚድ ተልዕኮውን በአጥጋቢ ሁኔታ ፈጽሟል። ኪንዛ ምንም አልሆነችም። ከዚያ ወዴት መሄድ እንዳለበት እርግጠኛ ሳይሆን ወደ ቆሻሻው ክምር ተመለሰና፤ በሰበሰው ጨርቅ ጥቅልል ብሎ፤ ከንዱን በመንተራስ ግድግዳው ጥግ ተኛ።

ምዕራፍ ስምንት በንቦሊኖ እና የጎዳና ልጆች

ሀሚድ በሚቀጥለው ማለዳ ሲነቃ ሰውነቱ በብርድ ቆርፍዶ ነበር። እቤቱ አጠገብ በማደሩ እራሱን ወቀሰ። ቢሆንም፤ ኪንዛ በአቅራቢያው መሆኗን በማወቁ ተጽናና። በዚያ ሰዓት ነቅታላች? ምን ትሠራ ይሆን? የሚል ጥያቄ አደረበት። ምን ማድረግ እንደሚገባው፤ ወደት እንደሚሄድ፤ እና ከሁሉም ይልቅ የሚበላው ቁርስ ከየት እንደሚያገኝ እርግጠኛ ሳይሆን መንገዱን አቋርጦ ሰው ወደሌለበት የገበያ ስፍራ አመራ። ኪንዛ ቁርሷን እስክትጠግብ በመብላት ላይ ስለ መሆኗ እርግጠኛ ሆነና፤ የመጨ ረሻዋን ደረቅ ቁራሽ ዳቦ ለእርሷ መስጠቱ ቆጮው።

ከተማው ባለፈው ምሽት እንደ ነበረው ወርቃማ አይደለም። መደብሮቹ ተዘግተዋል፤ ማደሪያ የሌላቸው ለማኞች በቤተ መቅደሱ ደረጃ ላይ ተኝተው ገና አፍላ እንቅልፍ ላይ ናቸው። ተ ልዕኩውን የፈጸመው ሀሚድ፤ ሰውነቱ እንደ ዛለ እና እንደ ደከመው ገበያው ስፍራ መሀል ቆመ፤ ቤቱ ክፋኛ ናፈቀው።

እዚያው እንደ ቆመ፤ የለመደውን የአንዲት አሞራ ድምፅ ሰማ። አሞራይቱ በትላልቅ ክንፎቿ አየሩን እየቀዘፈች በነበረበት

አካባቢ ተራራ ላይ ፍየል ይጠብቅ በነበረ ጊዜ እንደ ለመደችው ከበላዩ በረረች። በፍጥነት ቀና ብሎ ሲመለከታት አንድ እሮጌ ምሽግ ማማ ላይ ወዳለው ጎጆቻ በረረች። ዓይኖቹን ከዚያ በመለስ ሲመለከት፣ ፊት ለፊቱ ትልቅ እሮጌ ግድግዳዎች አዩ። የቆመው ወደ አንድ የአትክልት ስፍራ በሚያስገባ እሮጌ በር ትይዩ ነበር።

በሩ በሰፊው ተከፍቷል፤ በዚያ አልፎ ወደ ውስጥ ከመግባት የሚከለክለው ሰው አልነበረም። ቀስ እያለ በእሮጌው መንገድ በመራመድ ደረጃዎቹን ወጥቶ ጉዞውን በመቀጠል ከጥቂት ጊዜ በኋላ ላ በሕይወቱ አይቶት ወደማያውቀው በጣም ቆንጆ የአትክልት ስፍራ ደረሰ። የአትክልቱ ስፍራ ዙሪያ አራት ማዕዘን ሲሆን፣ በመሀሉ በአረንጓዴ ሣር እና በሚያማምሩ አበቦች የተከበበ የውኃ ፏፏቱ አለበት። ያን ሁሉ እየተመለከተ በመደሰት ላይ ሳለ ነው አንድ ሰውዬ መጥቶ ከአትክልቱ ስፍራ እንዲወጣ ያዘዘው።

ሀሚድ ከአትክልቱ ስፍራ ወጣ። ከተማይቱ ከእንትልፏ በመንቃት ላይ ናት። አንድ ሰውዬ መደብሩ ውስጥ በምባሉና በዘይት ይጠብሳል። ሀሚድ ወደዚያ ሄደና የመደብሩን ግድግዳ ተደግፎ ቆመ። ሰውዬው ሁሉን ነገር ብቻውን የሚሠራ በመሆኑ ሥራ ስለ በዛበት፣ ይጣደፍና ይነጫነጭ ነበር።

ይህን ሲመለከት ሀሚድ ወዲያውኑ አንድ አሳብ መጣለት። አስጎምጂ በሆነው የምባሉኛ ሽታ ረሀቡ እየተባባሰበት ስለ ሄደ፣ ወደ ሰውዬው በድፍረት ቀረበና ረዳት ሠራተኛ ይፈልግ እንደ ሆነ ጠየቀው።

ሰውዬው ትኩር ብሎ ከላይ እስከ ታች ተመለከተው። አብሮት የሚሠራው ልጅ በዚያ ማለዳ አልመጣም። በመሆኑም፣ ምባሉኛ ጋጋሪው ሲላም ቀድሞ የመጣውን ልጅ እርዳታ ለመቀበል ተዘጋጀ። በዚሁ መሠረት፣ በመሀል የነበረውን በር መሰል ማገጃ ከፈተና ሀሚድ ወደ ውስጥ እንዲገባ ጠቀሰው። ማንነቱን እና ሌባ ወይም ጨቆ ልጅ መሆን አለመሆኑን አያውቅም። «ማቀጣጠያውን ወናፍ እየገፋህ እሳቱ እንዲነድ አድርግ። አንዳች ሌላ ነገር ብትነካ ወይም ብትቀምስ፣ ፖሊስ ጣቢያው እዚህ ፊት ለፊታችን ነው!»

አለ ሰውዬው።

ሀሚድ ቁጢጥ በማለት እንደ ታዘዘው መሥራት ጀመረ። ሥራው አልተመቸውም። በጣም ይሞቃል፤ ከምድጃው የሚነሣው የአሳት ፍንጣሪ ፊቱን ይጠባብሰው ጀመር። ከእርሱ በፊት እዚያ ይሠሩ የነበሩ ብዙ ልጆች መቀቱን አልቻሉትም። ሲሠራ እንደ ቆየ ሰውዬው፣ «በቃህ!» የሚል ድምፅ ስለ አሰማው፣ እየተ ጨነባሰበ ተነሣና ቆመ።

«አሁን ደግሞ የምባሉኛውን ሊጥ በተርታ ደርድረው፤» አለ ሲላም። ሀሚድ የታዘዘውን በፍጥነት ይሠራ ጀመር። የዕቃዎቹ ግለት ጣቶቹን ትንሽ ትንሽ ቢያቃጥላቸውም፣ ሆዱ ውስጥ ከሚሰማው የረሀብ ቁርጠት በቀር ለሌላው ነገር ግድ አልነበረውም። እሮጌ ልብሶች የለበሱ ትንንሽ ልጆች ስብስብ ብለው ውጭ በመቆም እንደሚያዩት ልብ አላደረገም። ብዙ ሳይቆይ ማንነቱን ለአሠሪው ሰውዬ መግለጥ ያለበት መሆኑን ተገንዝቧል።

ሀሚድ ለሁለት ሰዓት ያህል ከሠራ በኋላ ነው አሠሪው፣ «ቁርስህን በልተሃል?» ብሎ የጠየቀው።

«አልበላሁም፤ ትላንት ማታም እራቴን አልበላሁም፤» አለ ሀሚድ።

ሲላም ወርቅማ መልክ ያላቸው ሁለት ምባሉኛዎች ሰጠው። ሀሚድ በደስታ ከአንደኛው ምባሉኛ ገመጥ ካደረገ በኋላ፣ መለስ ብሎ ቢመለከት፣ ውጭ የቆሙት ልጆች በጥላቻ ያዩታል። እነርሱም ርቧቸዋል፤ ግን ምንም የሚበላ ነገር አላገኙም። ከዚህ ሌላ ይህ እንግዳ ልጅ እነርሱ የሚፈልጉትን ሥራ ወሰደባቸው።

ምባሉኛ ለቁርስ የሚሆን ምግብ ስለሆነና በጠዋት ተሸጦ ስላለቀ፣ መደብሩ ወዲያው ተዘጋ። የመደብሩ ባለቤት በሀሚድ ሥራ የተደሰተ መሆኑን ገልጸለት በማግሥቱ እንዲመጣ ነገረው። ከዚያም ጥቂት ሳንቲም ብጤ ሰጠና አሰናበተው። ሀሚድ፣ ንጉሥ የሆነ ያህል እየተሰማው፣ በገንዘቡ ምን እንደሚገባ ለመወሰን በገበያው መሀል ይገዝ ጀመር። ወዲያው አረንጓዴ ጣፋጭ ምግብ ተመለከተና አንዱን ለኪግ ሊገላት ተመኘ። ምናልባት

ደግሞ ኪንዛ ከእንግዲህ አረንጓዴውን ጣፋጭ ምግብ አትፈልግ ይሆናል። እርሱንም ረስታው ይሆናል። ንዘን ተሰማውና፣ ሁለተኛ ስለዚህ ጉዳይ ላለማሰብ ወስኖ፣ ስለ ስምሶሊኖ ጋጋሪው መደብር ያሰላስል ጀመር።

በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ፣ «ማን ነህ አንተ?» የሚል ድምፅ ሰምቶ ዘወር ቢል፣ የእርሱ ዕድሜ ያለውና ራሱን የተላጨ ልጅ አየ። የለበሰው ነጭ ቀሚስ መሰል ልብስ ቆሽሻል። ያልተለመደ ሁኔታ የሚታይበት ትንሽ ልጅ ቢሆንም፣ ዐይኖቹ ብሩህ ናቸው፣ አስተዋይነት ይታይባቸዋል። ልጁ ሀሚድን የተመለከተው በፍቅር ሁኔታ ነበር።

ሀሚድ ልጁን እየተመለከተ፣ «ከገጠር ነው የመጣሁት?» አለ።

«ለምንድን ነው ወደ ከተማ የመጣሽው?»

«ሥራ ፍለጋ።»

«እናትና አባትህ የት ናቸው?»

«ሞተዋል።»

«ጎዳና ላይ።»

ስሙ አያሺ የተባለው ጠያቂው ትንሽ ልጅ፣ «ገሳኝ፣» በሚል አኳኋን ራሱን ነቀነቀና፣ «እኔም እናት የለኝም። አባቴ ትቶኝ ወደ ተራራማው ሀገር ሄዷል። እኔም የጎዳና ልጅ ነኝ። ሁላችንም የምንኖረው ጎዳና ላይ ነው። አሁን የመደብሩ ባለቤት በሰጠህ ገንዘብ አንድ ዳቦ ግዛና እየቆራረስክ አካፍለን። ከዚያ በኋላ ከእኛ እንደ አንዱ ትሆናለህ፣ በሚመሽበት ጊዜ ራት የምናገኝበት ቦታ እናሳይሃለን።» አለው።

የልጁ በራስ የመተማመን ድምፅ እና ጎዳና ተዳዳሪነቱን በደስታ የተቀበለው የመሆኑ ነገር ሀሚድን አስደነቀው። «ከእኛ እንደ አንዱ ትሆናለህ?» የሚለው ቃል ደስ ይላል። ሀሚድ አንድ ዳቦ እና ጥቂት ጥቁቁር የወይራ ፍሬዎች ገዛ። ከዚያም ልጁን ተከትሎ አንድ ዛፍ ሥር ወደ ተሰበሰቡት የጎዳና ልጆች ሄደ። ዳቦውን

እንዲያከፋፍሉት ሰጣቸውና ወዲያው ቆራረሱት።

ሀሚድ ድርሻውን ተቀበለና ትንሽ አልፎ ብሎ ተቀመጠ። «አመሰግንሃለሁ!» ያለው ልጅ ባይኖርም፣ ስጦታው ለሁሉም ጠቅሟል። ከዚያን ዕለት ጀምሮ ሀሚድ እውነተኛው የጎዳና ተዳዳሪ ዎች አካል ሆነ።

የተቀላቀለው የጎዳና ተዳዳሪዎች ቡድን አባላት ሁለመናቸው የቆሸሸ፣ ያልተማሩና ድሀዎች፣ ልብሳቸው የተቀደደ፣ እንዲሁም ተወድደው የማያውቁ ናቸው። ጠንካሮች፣ መከራ የሚችሉ፣ ዘይኖች እና በዘዴ የሚኖሩ ናቸው። ስርቆች፣ ውሽት እና ስድብ የሁልጊዜ ልማዳቸው ሲሆን፣ አብዛኛውን ደስታ የሚያገኙት ከዚህ ድርጊታቸው ነው። ሀሚድ የልጆቹን ድርጊት በመመልከት መሀላቸው ለመቀመጥ በመቻሉ ኩራት ተሰማው። እንዲህ ያሉ ጠንካሮች፣ ግዴለሾች እና ነፃ ልጆች ገጥመውት አያውቁም፣ ድንቅ ናቸው። እንደ እነርሱ ለመሆን ስለ ጓጓ፣ በጣም ይቀርባቸው ጀመር።

ለኑሮ የሚያስፈልጋቸውን ነገር የሚያገኙት በተለያዩ መንገዶች መሆኑን ተረዳ። አንዳንዶች በሳምንት ለተወሰኑ ቀናት በሽመና፣ ሌሎች ደግሞ እንደ ሀሚድ ስምሶሊኖ መሰል ምግቦች በሚዘጋጁባቸው ምግብ ቤቶች ይሠራሉ። በመሀሉ ባሉት ቀናት ይለምናሉ። ወይም ለቱሪስቶች ሽንጣ የመሽከም አጋጣሚ ለመፈለግ፣ እንዲሁም መኪና ለመጠበቅ በሆቴሉ አካባቢ ይሆናሉ። አንዳንዶቹ እነርሱ ቤት በሚሏቸው ደሳሳ ነጆዎች ውስጥ ከቤተ ሰባቸው ጋር ሲኖሩ፣ የቀሩት መስጊዶች አካባቢ ነው የሚኖሩት። ሕይወት እርግጠኛ ለመሆን የማይቻልበትና አስደሳች ነው። በየዕለቱ እርግጠኞች የሚሆኑበት ነገር ቢኖር፣ ራታቸውን የሚበሉት እንግሊዛዊቷ ነርስ ቤት መሆኑ ነው።

አሁን ሁሉም ተሰባስበው ትናንት ማታ ስለሆነው ያልተለመደ ነገር በመወያየት ላይ ናቸው። እንዲያ ያለች አስገራሚ ትንሽ ሴት ልጅ አይተው የማያውቁ መሆናቸውን ነው ሁሉም የሚናገሩት። ከየት እንደ መጣች ማንም አያውቅም። እጆቿን ወደ እንግሊዛዊቷ

ነርስ ዘርግታ የእናቷን ስም ከመጥራት በቀር ሌላ ነገር አትናገርም ነበር። ነርሷ አቅፋ ወደ ቤት አስገባቻት። ዛሬ የልጅቱን ወላጆች ልትፈልግ ነው።

«ባታገኛቸውስ? ልጅቱን ወደ ውጭ አውጥታ መንገድ ላይ ትጥላታለች?» አለና ጠየቀ አንደኛው ትንሽ ልጅ።

አያሺ በፍጥነት ቀና አለና፤ «አታደርገውም፤» አለ በሙሉ መተማመን።

«እንዴት ታውቃለህ? ለምን አትጥላትም? የራሷ ልጅ አይደለችም እኮ!» አሉ ሌሎቹ ልጆች በአንድ ላይ።

«ምክንያቱም ነርሷ ንጹሕ ልብ ያላት ሴት ናት።» አለ አያሺ ረጋ ብሎ።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ራት ነርሷ ቤት ውስጥ

ቀኑ ደስ በሚል ሁኔታ አለፈ። አያሺ ሀሚድ ነገሮችን በማድነቁ ተደሰተ። እያዛዛረ ከተማውን አስገብኘው፤ ወደ ተራራው ጫፍ አውጥቶም የሚፍለቀለቀውን ምንጭ አሳየው። ምንጩ ስለማይደርቅ፤ የከተማውን ሕዝብ የውኃ ፍላጎት ከማርካት አልፎ፤ በዙሪያው ያለውን የሜዳ ሣር አረንጓዴ አድርጎታል።

ቀኑን የሞሉት በሆቴሉ በር ዙሪያ ነበር። በዚያ ሁኔታ ላይ እንዳሉ፤ አንድ አስተናጋጅ ብቅ ብሎ ከሆቴሉ ተመጋቢዎች የተረፈውን ፍርፋሪ ሰጥቷቸው፤ እንደ ተራቡ ውሾች በሽሚያ ተመግበዋል። ከዚያ በኋላ አንድ ባሕር ዛፍ ጥላ ሥር ጥቅልል አያሉ ተኙ።

ሲመሽ፤ ከእንቅልፋቸው ነቁ። ሀሚድ ወደ አያሺ ይበልጥ ይጠጋ ጀመር። ሁሉም ከነበሩበት ተነሥተው ደረጃ አለበት ስፍራ ላይ በመቀመጥ ከየገጠሩ እየመጣ አደባባይ ላይ የሚሰበሰቡትን ሕዝብ ተመለከቱ። ነገ የገበያ ቀን ስለ ሆነ፤ ከሩቅ የመጡት ሰዎች፤ ጆንያዎቻቸውን ግድግዳው ጥግ በመደርደር እዚያው ይተኛሉ። ምሽቱ ጫን እያለ ሲመጣ ባለ መደብሮቹ እንደ ተለመደው

መብራታቸውን አበሩ። በዚህ ጊዜ በተለያዩ ሥራ ላይ የዋሉት ትንንሽ ልጆች ከየነበሩበት እየመጡ ደረጃው ላይ ተሰባሰቡ።

«ኑ ወዲህ፣ በሯን አሁን ትክፍተዋለች፤» አለ የልጆቹ መሪ የሚመስለው አያሺ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ብድግ ብሎ ሆሚድ እንዲከተለው ምልክት ሰጠው። እርሱ ግን አሳቡ ለሁለት ተከፈለበት። ስለ ራሱም በመመገብ፣ እንዲሁም የአኅቱን ሁኔታ ለመመልከት በመፈለግ እና ሌላው አሳብ ምናልባት ኪንዛ እዚያ ካለች ሲናገር ድምፁን ሰምታ ወደ እርሱ ስለምትሮጥ ሁኔታዋን የሚመለከት ሰው ሁሉ አንዳች ጥርጣራ ያደርበታል የሚል ነበር።

«ና እንጂ!» አለ አያሺ በቁጣ ወደ ኋላ በመመልከት።

ሆሚድ ራሱን እየነቀነቀ፣ «አልመጣም፤» አለና ራሱን በእጆቹ ደግፎ ደረጃው ላይ በመቀመጥ በትካዜ ወደ ገበያው ይመለከት ጀመር። ትንሽ ቆየና አንድ ነገር ትዝ ስላለው፣ ብድግ አለ። ባለፈው ምሽት እንዳደረገው እስከ በሩ ድረስ ሊሄድና ወደ ውስጥ ሳይገባ በቀዳዳ ኪንዛን ሊያያት አሰበ። በጨፈፍታ ይመለከታት ይሆናል።

እንደ ሌባ ዘልሎ በጀርባ በኩል ወዳለው መንገድ በመዞር በግድግዳው እየታከከ ክፍት ወደ ሆነው በር ሄደ።

በጥንቃቄ ዙሪያውን ተመለከተ፣ ኪንዛ ግን አትታይም፣ ድምጿም አይሰማም። የሚሰማ ነገር ቢኖር የሰዎች ጉርምርምታና የትንንሽ ልጆች መዝሙር ነው። ኪንዛ በአቅራቢያው ያለች አይመስልም፣ ርሱም የቆመው አደገኛ ስፍራ ላይ ነው። ስለዚህ የቆሻሻው ክምር ወዳለበት ስፍራ ተዛውሮ በጸጥታ ያለቅስ ጀመር። ምክንያቱም ጓደኞቹና ትንሽ እኅቱ ብርሃን እና ምግብ አለበት ቤት ውስጥ ሲሆኑ፣ እርሱ ውጭ ቀርቷል።

በመሀሉ ድንገት አንድ ነገር ሆነ። በሩ በሰፊው ተከፈተና ትምህርቱን ከመጀመሯ በፊት ሌሎች በመምጣት ላይ ያሉ ልጆች መኖር አለመኖራቸውን ለማረጋገጥ ነርሷ ወደ ውጭ ወጣች። የወጣችው በጸጥታ ስለ ነበር፣ ሆሚድ በመጀመሪያ አላያትም ነበር። ተስፋ የቆረጠ የማስነጠስ ድምፅ ሰምታ ዘወር ብትል ሆሚድ

ቆሻሻ ክምር ላይ ተቀምጦ አየችው።

ደነገጠና ዘልሎ ብድግ አለ። ነገር ግን የማምለጫውን መንገዱ ነርሷ ስለ ዘጋችበት ሊሸሽ አልቻለም። እንባውን እየጠራረገና ወደ እርሷ እየተመለከተ ተጠጋት። እርሷን የሚመስል ሰው አይቶ አያውቅም።

«ለምንድን ነው ወደ ቤት የማትገባው?» አለችና ጠየቀችው።

በፍቅር የመቀበል ሁኔታዋ ስለ ማረከው በቀስታ ተጠጋት። እንዳታስደነግጠው በመፍራት በጸጥታ ቆማ ጠበቀችው። አጠገቧ ሲደርስ ደግሞ እጇን ዘረጋችለት። እጇን ያዘና በመተማመን መንፈስ አብሯት ወደ ቤት ገባ።

ብርሃን ወደ ሞላው ቤት እንደ ገቡ፣ ዙሪያውን በደንብ ተመለከተ። ረጅሙ ግድግዳ ነጭ ቀለም ተቀብቷል። ወለሉ ላይ ምንጣፍ አለ፣ ግድግዳውን ተጠግተው የተደረደሩ ፍራሾችም ይታያሉ። በክፍሉ ሌላ ማዕዘን አቅራቢያ ልጆቹ ግማሽ ክብ ሠርተውና እግሮቻቸውን አጣምረው ተቀምጠዋል። በበሩ ትይዩ ባለው ግድግዳ ላይ የተሰቀለው የቅዱሱ ምስል ኪንዛን እያየ ያደርግ እንደ ነበረው፣ ልጆቹን እያየ ፈገግ ብሏል።

«ና፣ ከሌሎቹ ልጆች ጋር ቁጭ በል፣ አንድ ነገር አሳይሃለሁ፤» አለች ነርሷ።

አያሺ በደስታ ፈገግ ብሎ አየው። ሆሚድም አጠገቡ ሄዶ በመቀመጥ ግማሽ ክቡ ውስጥ ገባ። ልጆቹ አሁን እንደ ዓለማዊ ሰዎች ሳይሆኑ፣ ትንሽ ልጅ ነው የሚመስሉት።

ነርሷ ልጆቹ ፊት ለፊት ተቀመጠችና አንድ ትንሽ መጽሐፍ አሳየቻቸው። መጽሐፉ ሆሚድ የሚያውቀውን ቁርዓን አይመስልም። ያም ሆነ ይህ፣ ከልጆቹ ማናቸውም ማንበብ አይችሉም።

አስተማሪያቸው የሆነችው ነርስ፣ እግዚአብሔር እንዴት በሚያበራ ወርቃማ ከተማ ውስጥ እንደሚኖር እና በዚያ ያሉት መልካም ነገሮች እና ደስታ ብቻ መሆናቸውን ገለጸችላቸው።

ወደዚያ ለመሄድ እፈልጋለሁ፤ አለ በአሳቡ፤ ያ ስፍራ ከመንደራችን አንኳን ይሻላል። ፍርሃት፤ ጸብ እና ዕውርነት የለበትም።

ስለዚህ አስደናቂ ስፍራ በማሰላሰል ላይ እያለ፤ በመጥፎ ሥራቸው ምክንያት ለዎች ወደ ከተማይቱ እንዲገቡ እግዚአብሔር የማይፈቅድ መሆኑን ነርሷ ተናገረች። ከፋ ሥራ በሚሠሩ ሰዎች ላይ በሩ ይዘጋግቸዋል። ሀሚድ ከፋ ነገር ስለ ማድረግ ከዚያ ቀደም ተጨንቆ አያውቅም። ከፋ ሥራ ምን ስለ መሆኑ አንኳን አስቦ አያውቅም። እርግጥ ዕድሉን ባገኘ ጊዜ ሠርቋል፤ ከመገረፍ የሚያስጥለው በሆነ ጊዜ ሁሉ ውሽት ተናግሯል፤ ታዲያ ምን ያድርግ?

ለልጆቹ አንድ አስገራሚ ታሪክ መንገሯን ቀጠለች ነርሷ። ስሙ ኢየሱስ የሚባል የእግዚአብሔር ልጅ በሰማያት ያለችውን አስደናቂ ከተማ ትቶ ከሚወዳቸው ሕዝቦች ጋር ለመኖር ወደ ዓለም መጥቶ ነበር። በመጨረሻም ሰው ሁሉ ለሠራው ኃጢአት እርሱ ቅጣትን በመቀበል በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሞተ። እርሱ ራሱ ምንም ጥፋት ስላልነበረበት፤ ሞት አይገባውም ነበር። ነገር ግን ሰዎችን በጣም ስለ ወደዳቸው፤ እርሱ ቤት፤ ማለትም መንግሥተ ሰማያት፤ ሄደው ከእርሱ ጋር ለመኖር እንዲችሉ ለማድረግ ፈለገ። የሞተው በሁሉ ሰው ምትክ ፋንታ ነው በመጥፎዎች፤ በውሽታሞች፤ በሚሠርቁ እና እንደ ሀሚድ ላሉት ትንንሽ ልጆች እና ሌሎች ወንጀለኞች እንኳን ሳይቀር ምትክ ሆነ። እንዲህ ያሉት ሰዎች ስለ መጥፎ ድርጊታቸው ማድረግ የነበረባቸው ነገር፤ በድርጊታቸው መጸጸት እና ይቅር እንዲላቸው ኢየሱስን መጠየቅ ነው።

ከዚህ በኋላ ነርሷ ንግግሯን አቆመችና በሁለት ጎድጓዳ ዕቃ ትኩስ ሩዝ እና ዳቦ በማምጣት ለሁሉም አደለቻቸው። ልጆቹም ሁለት ቦታ ተከፈሉና ራታቸውን መመገብ ጀመሩ። በአስገራሚ ፍጥነት ሩዙን እየዛቁ ሲገርሱ ከቆዩ በኋላ፤ ባለቀ ጊዜ ጎድጓዳውን ዕቃ በትንንሽ ቆሻሻ ጣቶቻቸው ጠራረጉት። የሚጠራረገውና የሚላለው ትርፍራፊ እስኪያልቅ ድረስ ድምፁን ያለማ ማንም አልነበረም። ይበልጥ ለመመገብ እርስ በርሳቸው ይሽቀዳደሙ

ነበር። ምግቡ ሲጠናቀቅ፤ ወደ ኋላ ቁጢጥ በማለት፤ ባለፈው ምሽት መተላለፊያው ላይ ስላገኛት ትንሽ ልጅ ነርሷን ጠየቋት።

«አሁንም ከእኔ ጋር ነው ያለችው። አሁን አልጋ ላይ ተኝታለች።» አለች ፈገግ ብላ።

ሀሚድ ትኩር ብሎ አያት። ኪንዛ እስካሁን ከእርሷ ጋር በመቆየቷ የተቆጣች አትመስልም።

«ዛሬ ይዣት ከተማው ውስጥ ስዞር ነበር። ከዚህ ቀደም ያያት ወይም የወላጆቿን ማንነት የሚያውቅ ሰው ግን አላገኘሁም። ትንሽና ዐይነ ሥውር ልጅ ስለ ሆነች፤ ማንም የሚፈልጋት አይመስለኝም።» አለች ነርሷ በመቀጠል።

«ታዲያ ምን ታደርጊያታለሽ?» አሉ ልጆቹ በአንድነት።

«ለጊዜው እኔ ዘንድ ትቆያለች። ሌላ ምንም የሚደረግ ነገር የለም። ይህን ካለች በኋላ ከት ብላ ሳቀች። ሀሚድም በደስታና በአፎይታ እንደ እርሷ ሲስቅ ነበር። ትንሽ እንቁ አልጋ ላይ ተኝታ ለማየት እጅግ ጓጓ፤ ተቅጠጠጠ። ፍርሀቱም ለቀቀው፤ ትንንሹ ልጆች አስተናጋጃቸውን እጅ እየነሱ እና እጁን እየጨጠጡ እስኪወጡ ጠበቀ። ነርሷ ልጆቿን ሽኝታ ስትመለስ፤ ሐሚድ መተላለፊያው ላይ ቆሞ ሲያመነታ አገኘችው። ልቡ ከፍርሃት የተነሣ በፍጥነት ቢመታም፤ ጠንከር ብሎ በድፍረት እንዲህ አለ።

«ከአንድ የገጠር መንደር ነው የመጣሁት። በመንደራ ውስጥ እናቶቻቸው በገበያ ቀን እየዞላቸው የሚመጡ ሁለት ወይም ሦስት ትንንሽ ሴት ልጆች አሉ። ከአንቺ ጋር ያለችውን ልጅ ልያት እና አናቷ ማን መሆኗን ልነግርሽ እችላለሁ።» አላት።

ነርሷ በመደነቅ ትኩር ብላ አየችው። በእርግጥ ይህን ልጅ ከዚህ ቀደም አላየችውም፤ ስለዚህ የሚናገረው እውነት ይሆናል። እቤቷ ከገባ ጀምሮ ታየው ስለ ነበር፤ ድካም ያጠወሰውን ትንሽ ፊቱን እና የቆሰሉ እግሮቹን ልብ አድርጋ ተመልክታለች። እየተሰገገገ ሲመገብም አስተውላለች። ራቅ ካለ ስፍራ የመጣ መሆኑን በመገመት ማመጣያ ልትሰጠው ፈለገች። በዚሁ መሠረት ፎቅ

ላይ ወደሚገኘው አንድ ክፍል ወሰደችው። ኪንዛ ፍራሽ ላይ እንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ የወሰዳት እዚያ ክፍል ነው።

ገላዋን ስለ ታጠበች መልካ በጣም አምሯል። ሌላ ሰው መሰላለች። ፀጉራም ታጥቦ በመጠኑ ተቆርጧል። ጨብራራነቱ ተለውጦ ለሰላላ፣ ጥቁር እና ጥቅልል ብሎ ግንቧሯ ላይ የወደቀ ፀጉር ሆኖላታል። አሮጌ ቀሚስጥ በጣም ነጭ በሆነ የሌሊት ልብስ ተተክቷል። ሀሚድ ለትንሽ ጊዜ በደስታ ትኩር ብሎ ሲያያት ቆየና የክፍሉን ውስጥ ቃኘው። ደማቅ ብርሃን አለበት። ውስጡ ያሉት ዕቃዎች የቅንጦት አይደሉም። አልጋው በጥሩ ሁኔታ ተነጥፏል። በመደርደሪያው ላይ መጻሕፍት፣ ግድግዳው ላይ ደግሞ ፎቶግራፎች ይታያሉ። ከኪንዛ ጋር ለመቆየት ቢፈልግም፣ የማይቻል መሆኑን አውቋል።

ከአያት በጎላ፣ «አላውቃትም። ከመንደራችን አንዷ አይደለችም።» አለ ንዝን በተሞላበት አነጋገር።

ከዚያም ነርሷን በዝምታ ተከትሎ ወደ ታችኛው ክፍል ሄደ። ወደ በሩ በማምራት ከቤት አስወጣችው። ቀና ብሎ እያያት እና ለኪንዛ መልካም ነገር ያደረገላትን እጇን እየጨበጠ፣ «ጥሩ ሰው ነሽ፣ ምግብሽ ጥሩ፣ ልብሽም አንዲሁ ጥሩ ነው። እግዚአብሔር ለወገኖቻሽ ምሕረት ያድርግላቸው!» አላት።

ከዚያም በመንገዱ ላይ እየዘለለ ቁልቁል በመሮጥ ጨለማው ውስጥ ገባና ተሠወረ።

ምዕራፍ አሥር

ሀሚድ ለዕድሜ ልኩ የሚሆን ነገር ተማረ

ሀሚድ በምቦሊኖ መሰል ምግብ የሚሠራበት ቤት ውስጥ የጀመረውን ሥራ እንደ ቀጠለ ነው። ጎበዝ ሠራተኛ ስለ ሆነ አሠራው በጣም ይወደዋል። ቁርሱን ይሰጠዋል፣ የሠራበትንም ገንዘብ ሳያቋርጥ ይከፍላዋል። በሚያገኘው ገንዘብ ምሳውን ይመገብበታል። ራቱን የምታበላው ነርሷ ናት። የሚያድረው ከአያሽ ጋር መስጊድ ግቢ ውስጥ ነው። ፀሐይ እስካለችና ጊዜው ሞቃት እስከ ሆነለት ድረስ ደስተኛ ነው። ሁልጊዜ ብዙ የሚሠራ ሥራ አለ። ልጆቹ በግብርና ምርት መሰብሰብ እና የወይራ ፍሬ ለቀማ ሥራ በመሠማራት ገበሬዎችን ይረዳሉ። ቀኑ ሞቃት በሚሆንበት ጊዜ ቋጥኛማ ወደ ሆነው ስፍራ በመሄድ ከተራራ በሚመነጨው ውኃ ይታጠባሉ።

በሳምንቱ አምስት ቀናት ወደ እንግሊዛዊቱ ነርስ ቤት ይሄዳሉ። አሁን ሀሚድ ስለ ኢየሱስ ብዙ ታሪኮችን አውቋል። መልአክ ወይም ቅዱስ ሰው ሳይሆን፣ ወደዚህ ዓለም የመጣ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ተረድቷል። ሽባዎች እና ዓይነ

ሥውርች ወደ ኢየሱስ ይመጡ እንደ ነበርና እርሱም ይፈውሳቸው እንደ ነበር ተገንዝቧል። ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ እርሱም ኖሮ ቢሆን ኪንዛን ወደ እርሱ በመውሰድ ዐይኖቿን እንዲፈውሳቸው ያደርግ ነበር። ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ በእቅፉ ለመቀበል የተዘጋጀ በመምሰል እጆቹን ግራና ቀኝ በመዘርጋት በመስቀል ላይ እንደ ሞተና ከድንጋይ በተፈለፈለ መቃብር ውስጥ እንደ ተቀበረ አውቋል። ከመቃብር ተነሥቶ በጣም በሚያምር የአትክልት ስፍራ እንደ ታየም ተገንዝቧል።

ከዚህም ሌላ ኢየሱስ ወደ መንግሥተ ሰማያት፣ በብርሃን ወደ ተሞላችው ከተማ ሄዶ አሁንም እዚያው እንዳለ፣ ሕያው የሆነው የኢየሱስ መንፈስ፣ ወደ ሰዎች በመግባት መልካም ሊያደርጋቸው የሚፈቅድ መሆኑንም ተረድቷል።

የበጋው ጊዜ ወደ መከር እየቀረበ በመምጣቱ፣ ሌሊቱ ቀዝቃዛ እና ረጅም በመሆን ላይ ነው። በአሁኑ ጊዜ ሆቴሉ ውስጥ ያረፉ ብዙ ጎብኚዎች ስለሌሉ፣ የሚጠበቁ መኪናዎችም ሆኑ ለሽክም የሚሆን ነገር የለም። በመሆኑም፣ ልጆቹ በየሀብታሙ ቤት እየሄዱ ገንዘብ ወይም ቁራሽ ምግብ እንዲሰጣቸው መለመን ጀምረዋል። ሕይወት አስቸጋሪና አስተማማኝ አልሆነ ብላቸዋለች። ያላቸው ብቸኛ መጽናኛ እና አስተማማኝ እንክብካቤ እንግሊዛዊቷ ቤት የሚሰጣቸው ራት ነው።

ዛሬ ነርሷ ብርድ የሚከላከል ክስል አቀጣጥላ ልጆቹ ለአራት እንዲገቡ የፈቀደችላቸው በጊዜ ነበር። እቤት ውስጥ ገብተው ወደ መመገቢያ ክፍላቸው ሲያመሩ፣ በወለሉ ላይ የጥቁር ጭቃ የእግር ዱካ ያትመና ከድሪቷቸው ላይ የዝናብ እንጥብጣቢ ያራግፉ ነበር። በዚህ ሁኔታ ከገቡ በኋላ በጋለው የክስል ምድጃ ዙሪያ በመሰብሰብ ቆፈን የያዘውን እጃቸውን ወደ ምድጃው በማስጠጋት ያሞቁ ጀመር። ቀስ በቀስ ጥርሳቸው በብርዱ ምክንያት መንገዲገጩን ተወ።

በአሁኑ ጊዜ ያለባቸው ትልቅ ችግር ልብስ ነው። ውሽንፍር የተቀላቀለበት ንፋስ ድሪቷቸውን ይቀድደዋል፣ ያርሰዋል። ሀሚድ

የለበሰው የተበጣጠሰ የበጋ ድራቶ የሚኖረው ዕድሜ አጭር መሆኑን በማሰብ ይጨነቅ ነበር። ብጥስጥሱ በሚወጣበት ጊዜ ምን ሊለብስ እንደሚችል አያውቅም። አንዳንድ ጓደኞቹ ጆንዩ እየለመኑ ወይም እየሰረቁ አግኝተዋል። ሀሚድ ግን እንዲህ ያለው ዕድል አልገጠመውም።

ኪንዛ ግን የልብስ ችግር አልነበረባትም። ከእንግሊዛዊቱ ነርስ ጋር ሁልጊዜ ወደ መደብር ትሄዳለች። በአለፉት ሁለት ወራት በእነዚያ ቀድሞ ቀጫጭን፣ አሁን ግን በሚያስገርም ሁኔታ ወፋፍራም በሆኑ እግርቻ በመራመድ የገበያውን ስፍራ እያቋረጠች ስትመላለስ ሀሚድ አይቷል። በንጹሕ ቀሜሷ ላይ ከሱፍ የተሠራ ቀይ ሽራብ እየደረበች ቡናማ ቀለም ያለው ካባ ከላይ ትለብሳለች። የላስቲክ ጫማ ታደርጋለች። ጥቁር ፀጉሯን ደግሞ ከሱፍ በተሠራው ቀብ መሰል ነገር ትሸፍነዋለች። ጤነኛና ደስተኛ ትመስላለች። ቀስ በቀስ ጠጋ እያለ የሚያያት ሀሚድ በሁኔታዋ ኩራት ተሰማው።

አንድ ቀን ምሽት ላይ ዝናቡ በጣም ይዘንብ በነበረ ጊዜ ሀሚድና ጓደኞቹ በጎርፍ ውስጥ ወደ ነርሷ ቤት ሄዱ። ወደ ውስጥ ከመግባታቸው በፊት የረጠበ ሰውነታቸውን የውሻ ቡችላ እንደሚያደርገው ካረገፉ በኋላ፣ እየሳሉ፣ እያነጠሱና ቶሎ ቶሎ እየተነፈሱ ወደ ውስጥ ገቡና ወደ ነደደው አሳት ቀረቡ። እንግሊዛዊቷ ነርስ፣ እንዲያ በከፋ ሁኔታ አሳዛኝ ሆነው አይታቸው ስለማታውቅ የተለየ ሐዘኔታ ተሰማት። እነርሱ ግን በፈገግታና በደስታ ተመለከቷት፤ ጥቋቁ ጻይኖቻቸው አሁንም ብሩህ ናቸው። በሁኔታቸው እና በብርታታቸው በጣም ተደነቀች።

በልጆቹ መሀል ግን አንድ በጣም የተለመደ ፊት ያለው ትንሽ ልጅ የለም፤ ከቀረ ዛሬ ሁለተኛ ቀኑ ነው። ቅጭጭ ያለ ልጅ ነው። ያለማቋረጥ ለብዙ ወራት ይመጣ ነበር።

«አብድልቃድር የት ሄደ?» አለች ነርሷ።

«ድራቶው ብጥስጥሱ ስለ ወጣ፣ ሊመጣ አልቻለም። ደግሞ አሳት የለውም። አብድልቃድር የሚለብሰው ምንም የለውም።»

እናቱ ገንዘብ አጠራቅማ የሰኳር ጆንያ እስክትገዛለት ድረስ እቤት ውስጥ መቆየት አለበት።» አለ አንደኛው ልጅ በግዴላሽ አነጋገር።

ስለ አብድልቃድር የተጨነቀ ወይም የተደነቀ ማንም ያለ አይመስልም። ምሽቱ በተለመደው ሁኔታ አለፈ። እራት እንዳበቃ ሁልጊዜ ከልጆች ሁሉ ወደ ጎሳ ወደሚቀረው ሆሚድ ዘወር አለችና። «አብድልቃድር የሚኖርበትን ስፍራ ታውቀላለህ?» ብላ ጠየቀችው።

ሆሚድ ራሱን በአዎንታ እየነቀነቀ፣ «ከከተማው ዳር አፋፍ ላይ ነው። እሾሃማ ቁጥቋጦዎች ባሉበት። መንገዱ ግን ድፍርስ ወንዝ የሚጎርፍበት ነው የሚመስለው፣ ዛሬ ማታ ወደዚያ ለመሄድ አትችይም።» አላት።

«ለመሄድ የምችል ይመስለኛል፣ ትንሽ ገንዘብ ለማግኘት ከፈለክ፣ ወደዚያ ልትወስደኝ ትችላለህ።» አለችው ነርሷ።

ሆሚድ በርኅራኄና በእሽታ ራሱን ነቀነቀ፣ አብድልቃድርን ይወደዋል። ነርሷ አርጌ ልብሶችን ለመፈለግ ወደ ፎቁ ስትወጣ፣ ሆሚድ ደረጃው ሥር ቆሞ ጠበቃት። እዚያ እንዳለ ብሩህ ዓይኖቹ ቤቱ ውስጥ አንዳች ነገር ይፈልጉ ነበር። ነርሷ ቤት ውስጥ በዚህ ሁኔታ ብቻውን ሆኖ ስለማያውቅ፣ ሁኔታው አስደሰተው። በስተ ግራው ወዳለው ክፍል አነፈነ። ምግብ ማብሰያ ትንሽ ክፍል ነው። ወደ ውስጥ ገባ። አንደኛው መደርደሪያ ላይ እንቁላል የሞላበት ጎድጓዳ ሳህን ተመለከተ። ሊደርስበት በሚቻለው ክፍታ ነው ያለው። ከእንቁላሉ ሊወስድ ፈለገና አመነታ። መቁጠር አይችልም። ሁለቱን ቢወስድ፣ ምናልባት ነርሷ ታውቅበት ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ፣ ድፍን እንቁላል ትንሽ ቀዳዳ ተ በስቀለት ጥሬውን ሲመጠጥ ይጣፍጣል። ሆሚድ ለረጅም ጊዜ እንቁላል ቀምሶ አያውቅም። የመጣው ይምጣ ብሎ ያሰበውን ሊያደርግ ወሰነ። ያሰበውን አድርጎ ከበር ውጭ ቢጠብቃት፣ እዚያ ሆኖ የሚያደርገውን ነገር ነርሷ ልታይ አትችልም። በጎሳ የጎደለውን እንቁላል ብታየውም እንኳን፣ የወሰደው እርሱ መሆኑን ልታረጋግጥ አትችልም።

ስለዚህ በሁለቱም እጆቹ አንዳንድ እንቁላል አነሣና ጨለማ ወደ ሆነው መንገድ ይዞ ወጣ። ወዲያው ነርሷ የተጠቀሰለ ነገርና ቁልፍ ይዞ መጣች። ሆሚድ ፈጽሞ ያላሰበውን ባትሪም ይዛለች።

«ተከተለኝ።» አለች ነርሷ ባትሪውን እያበራች። «በባትሪው ብርሃን እየታገዘን ሁለታችንም ልንገዝ እንችላለን።»

ነገር ግን፣ ነርሷ እስክትደነቅ ድረስ ሆሚድ በባትሪው ብርሃን ለመገዝ ያለመፈለግ ሁኔታ አሳየ። ከባትሪው ብርሃን እየሸሸ ዳር ዳሩን ያፈገፍግ ጀመር። ጨለማው ከባድ፣ መንገዱም ጭቃማ ስለ ነበር እንቁላሎቹን በሁለቱም እጆቹ እንደ ጨበጠ ከአንዱም ሁለቴ እያዳለጠው ሊወድቅ ነበር።

«ለምንድን ነው ከእኔ ጋር በመንገዱ መሀል የማትጓዘው? በዚህ ሁኔታ ቦይ ቦዩን የምትጓዝ ከሆነ፣ ትወድቃለህ።» አለችው ነርሷ።

«አልወድቅም።» አለ ግልጽ ባልሆነ አነጋገር። አባባሉ የብስጭት ነበር። በፍጹም ደስተኛ አልነበረም፣ ያን ሰፊና ብሩህ የባትሪ ብርሃን ፈራው። በእጆቹ ለያዛቸው እንቁላሎች ሲል ያን ያህል መሸማቀቅ ሊደርስበት አይገባም ነበር። ሊጥላቸው ተመኝ፣ ሊይዛቸውም ፈለገ።

የባትሪው ብርሃን የማይደርስበት አካባቢ ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ ነው። በጠባቡ ዳገታማ መንገድ መጓዝ ሲጀምሩ፣ ሆሚድ ወዴት እንደሚሄድ እንኳን ለማየት አልቻለም። እንዲያ በመራመድ ላይ እንዳለ ድንገት እንቅፋት መትቶት በሙሉ ቁመቱ ፊት ለፊት በመውደቁ የሕመምና የድንጋጤ ቀጭን ድምፅ አሰማ። በዚህ ጊዜ ወደፊት ቀድሞ የነበረችው ነርስ ወደ ጎሳ ዘወር በማለት የባትሪ ውን ብርሃን ሙሉ በሙሉ አበራችበት።

ከወደቀበት ለመነሣት ሲታገል አየችው። ልብሱ በጥቁር ጭቃና በእንቁላል አስኳል ተጨማልቋል። እጆቹ የተሰበረ እንቁላል ቅርፊት ጨብጠዋል። የተጋጋጠት ጉልበቶቹ ደም ይፈስሳቸዋል። ይህን ስትመለከት የሆነውን ነገር ወዲያው ተረዳች። ቶሎ ብላ ያዘችው እንጂ ሮጦ ሊያመልጣት ነበር። አንደ ያዘችው በፍርሃት ያለቅስ ጀመር። በፈጸመው ጥፋት የተነሣ ምን ታደርገኝ ይሆን? ብሎ

አሰቡ። ፖሊስ ጠርታ ታሳሰረው ወይም መንገድ ላይ ትገርፈው ይሆናል። ምንም እደረገችው ምን፣ ሁለተኛ ቤቷ እንደማታስገባው እርግጠኛ ሆነ። ሁለተኛ ወደዚያ ሙቀትና ብርሃን ወዳለበት ስፍራ አይገባም። በር ይዘጋብታል፣ ይህ የሚሆንበት ደግሞ በገዛ ጥፋቱ ነው።

ወዲያው በለቅሶው ሳግ መሀል እንዲህ የሚለውን የነርሷን ድምፅ ሰማ።

«እንሂድ፣ ጉልበትህ ላይ በጣም ተጎድተሃል። ወደ ቤት እንሂድና ሁለቱንም ጉልበቶችህን እንሠራቸው። መንገዱን ሌላ ቀን ታሳየኛለህ።» እጁን ጥብቅ አድርጋ እንደ ያዘችው በጸጥታ ወደ ነርሷ ቤት ተጓዙ። የሚሰማው የእርሱ የለቅሶ ሳግ ብቻ ነበር። ቤት እንደ ደረሱ፣ ቤቱን ከውስጥ ዘጋችው።

ሆሚድ፣ በጸጥታ እና በሀፍረት ስሜት እጁን በቧንቧ ውኃ ታጠበ። ከዚያም ነርሷ ቁጭ እንዲል አደረገችና የቆሰለውንና የተጋጠውን ጥቁር ጉልበቱን በጣም ንጹሕ እስኪሆን ድረስ አጠበችው። ከዚያም በቅባት መልክ የተሠራ መድኃኒት በመቀባት በፋሻ ካሰረችለት በኋላ፣ ትኩር ብላ አየችው። በጭቃና በእንቁላል የተጨማለቀ ልብሱን እንደ ለበሰ ኩርምት ብሎ ተቀመጠ። ከሰውነቱ ንጹሕ ስፍራ ቢኖር፣ እንባ የወረደበት መሥመሮች የሚታዩባቸው ጉንጮቹ ብቻ ነበሩ።

ነርሷ አሁንም ምንም ሳትናገር ልብሶች ወደ አሉበት ፎቅ ወጣችና አንድ ንጹሕ ሽሚዝ እንዲሁም ብዙ ስፍራ የተሰፋ ከሰፍ የተሠራ ግራጫ ሹራብ ይዛ መጣች። ቀጥላ ደግሞ ተጨማሪ ሙቅ ውኃ እና ሳሙና በማምጣት በደንብ አጠበችው። ንጹሕ አድርጋ ካጠበችው በኋላ ደግሞ አዲሶቹን ልብሶች አለበሰችውና ጎኑ ቁጭ አለች።

ለክፋ ድርጊት መልካም ነገር የሚመልስ ሰው ሲገጥመው የመጀመሪያ ጊዜው ስለ ሆነ፣ በመገረም ቀና አለና ተመልክታት። የነርሷ ድርጊት አልገባውም። በእስራትና በግርፋት ፋንታ፣ መድኃኒት፣ ንጹሕና የሚያምሩ ልብሶች ተሰጡት።

«ሆሚድ፣ የወደቅከውና ራስህን የጎዳኸው ከእኔ ጋር በብርሃኑ ውስጥ ስላልሂድህ ነው። በብርሃኑ ውስጥ ለመሄድ የፈራኸው እንቁላሎቹን ስለ ሠረቅህ ነው» አለች ነርሷ ጎኑ እንደ ተቀመጠች።

ሆሚድ ዝም አለ።

ነርሷ ንግግሯን በመቀጠል፣ «እንደ ድርጊትህ ቢሆን ሁለተኛ ወደዚህ መምጣት አይገባም ነበር። ነገር ግን እንቁላሎቹ በገንዘቤ የዝጎታቸው ስለ ሆኑ ይቅርታ ላደርግልህ ነው። ይህን የማደርግልህ ግን ሁለተኛ ከቤቴ ምንም ላለመሰረቅ ቃል ከገባህልኝ ነው።»

ሆሚድ በእሽታ ራሱን ነቀነቀ።

«ደግሞ አስታውስ፣ ከእኔ ጋር በብርሃኑ ውስጥ ለመሄድ ያልቻልከው፣ በፈጸምከው ስሕተት ምክንያት ነው። ኢየሱስ የዓለም ብርሃን ነኝ ብሏል። ዛሬ ማታ ስለ ፈጸምከው ጥፋት ይቅርታ እንዲያደርግልህ ልትጠይቀው ይገባል። ከዚያም መንግሥተ ሰማያት እስክትገባ ድረስ በየቀኑ በእርሱ ብርሃን አብረኸው መራመድ አለብህ። በጭቃና በእንቁላል አስኳል የተጨማለቀ ሰውነትህን በማጠብ ንጹሕና እንዲሰማህ እኔ እንዳደረግሁ ሁለ፣ እርሱም በውስጥህ ንጹሕና እንዲሰማህ ያደርጋል።» አለች ነርሷ። እነጋገሯ በጣም ቀስ ያለ ነበር።

ሆሚድ ንጹሕ ልብሶቹን እና ቁስሉ ላይ የታሰሩትን ፋሻ እያየ ነርሷ የተናገረችውን ነገር ተረዳ። በጣም የሚወዳቸው እንቁላሎች ተሰብረዋል፣ ከእንግዲህ አይፈልጋቸውም። ይቅርታ ተደርጎለታል፣ ታጥቦ ንጹሕ ሆኗል። ሙቀትና መጠለያ ወዳለው የነርሷ ቤት እንደገና መጥቷል። አብልቃድርን ለመፈለግ እንደገና በጨለማው መንገድ ወደ ቤቱ ሊጓዙ ነው። የእሁኑ ጉዞ ግን በጣም የተለየ ይሆናል። ከነርሷ ጋር ጎን ለጎን ይራመዳል። አይወድቅም፣ ከእንግዲህ ብርሃን አይፈራም። ምክንያቱም ከእንግዲህ የሚደብቀው ነገር አይኖርም። ቀጥ ባለው ብሩህ የባትሪ ብርሃን እየተመሩ ከነርሷ ጋር ይጓዛሉ። ሁኔታው እንደ ፈውስ የሚቆጠር ነው።

ከግማሽ ሰዓት በኋላ ሥራቸውን ፈጽመው ወደ ቤት ተመለሱ። ከከተማው ኋላ ባሉት ቋጥኞች ላይ ንፋሱ ያፋጫል፣ ዝናቡ ደግሞ

መንገዶቹን ይወቅራቸዋል። ሀሚድ ነርሷን ደሀና እደሪ ያላት ደ ረጃው ላይ ሲደርስ ነው።

«የት ነው የምታድረው?» አለች ነርሷ በጥርጣሬ እያየችው።

«መስጊዱ ውስጥ፤» አለ ሀሚድ።

«እዚያ ብርድ ልብስ አለህ?»

«የለኝም።»

«በጣም ይበርድ የለም እንዴ?»

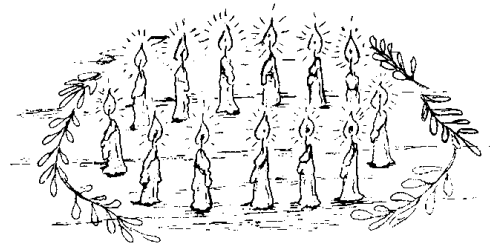
«ዛሬ አዲስ ሹራብ ስለ ለበሰኩ ይሞቀኛል።»

«ዛሬ ገብተህ ወለሉ ላይ ልትተኛ ትችላለህ። እሳቱ አሁንም በመንደድ ላይ ነው።»

በዚህ ሁኔታ፣ ምንጣፉ ላይ ተመችቶት፣ የብርድ ልብስ ደርቦ፣ በመጥፋት ላይ የነበረውን የክሰል ፍም እየተመለከተ በመተኛት በምሽቱ ስለ ተከናወኑት ነገሮች በማሰላሰል ላይ እንዳለ ትታው ሄደች። በቀሪ የሕይወት ዘመኑ ፈጽሞ የማይረሳው ነገር ተ ምሯል። ቁጭ አለና አጃቹን በመዘርጋት ቀደም ሲል ያጠናውን የመዝሙር ቃላት በሽክሽክታ እየደገመ፣ እግዚአብሔር አዲስ ልብ እንዲሰጠው፣ የፈጸማቸውን መጥፎ ነገሮች ይቅር እንዲለውና ወደ መንግሥተ ሰማያት እንዲመራው ጸለየ።

ምዕራፍ አሥራ አንድ

ገና

አንድ ቀን ጠዋት ሀሚድ እና አያሺ ከአደሩበት መስጊድ ወጡና ብርድ እያንቀጠቀጣቸው ከከተማው ዳር ወዳለው ተራራ ወጡ። የተራራው ጫፍ በበረዶ ተሸፍኗል። ወደዚያ የሄዱት የወይራ ቁጥቋጦ ወዳለበት አካባቢ ለማምራት ነበር። የክረምቱ ወቅት ገና ለረጅም ጊዜ ይቆያል።

ይሄኛው ሳምንት በተለይ ቀዝቃዛና ቆፈናም ነው። ዝናቡ በሚያካፋበት አንድ ምሽት ልጆቹ እንደ ተለመደው ወደ ነርሷ ቤት በመሄድ በሩን አንኳኩ። ቀዝቃዛው ንፋስ እንደ ጦር ይወጋል፣ የልጆቹ ድራቶ በዝናብ ርሶ ገላቸው ላይ ተጣብቋል። በሩ ሲከፈትላቸው፣ ወዲያው እሳቱ ዳር ወዳለው ሙቀት ለመድረስ እየተጋፉ ገቡ። ወደ ውስጥ እንደ ገቡ ቆም ብለው ተመለከቱ፣ ዝናቡና ቅዝቃዜው ወዲያው ተረሳ።

ቀድሞ ከለመዱት የኤሌክትሪክ ብርሃን ፋንታ፣ ደብዘዝ ያለ የሻማዎች ብርሃን ነው ያገኙት። ሻማዎቹ አንድ ትንሽ ጠረጴዛ ላይ በክብ ተደርድረው ክፍሉ መሀል ተቀምጠዋል። የተጎነጎነ የዘንባባ ቅርንጫፍ በዙሪያቸው አለ። ወለሉ ላይ፣ በሽርሽር ቦታ እንደሚደ ረገው ዓይነት ባለ ቀለም ልብስ ተነጥፎ፣ እላዩ ላይ የተለያዩ ምግቦች ተቀምጠዋል። ለውዝ፣ ዘቢብ፣ ከረሜላ፣ ብርትኳን፣

ከስኳር የተሠሩ ብስኩቶች፣ የማር ኬኮች፣ ወደ ጥግ ባለው ዝርግ ላህን ላይ ደግሞ የሚያምር የሻይ ማንቆቆሪያ እና ትንንሽ ብርጭቆዎች አሉ። ምድጃው ፍም ላይ በተጣደች ማንቆቆሪያ ውስጥ ያለው ሻይ ይፍለቀላል። ክፍሉ ሞቃትና ደስ የሚል ሆኗል። ኪዝ እንኳን በግብዣው ስፍራ ተገኝታለች። ቀይና ነጭ ቀለም ያለው የላስቲክ ኳስ ይዛ ትራስ ላይ ቁጭ ብላለች፣ የሚባለውን ነገር ሁሉ ለመስማት ቀና ብላ ታዳምጣለች።

«ዛሬ የክርስቲያኖች የግብዣ ቀን ነው፤ ስለዚህ በአንድነት ብናደርገው ይሻላል ብዬ አሰብኩ። የኢየሱስ ክርስቶስ የልደት ግብዣ ነው። እግዚአብሔር ከሰጣቸው ስጦታዎች ሁሉ ትልቁ ነው። ስለዚህ ለእርሱ በተዘጋጀው የግብዣ ሥርዓት ላይ አንዳችን ለሌላችን ስጦታ እንሰጣለን። ለዚህ ነው ኪዝ የላስቲክ ኳስ የተሰጣት። ለሁላችሁም የሚሆን ከረሜላ፣ ብርትኳን እና ሙዝ ገዢላችኋለሁ።» አለች ነርሷ ዓይኖቻቸውን በሰፊው ገልጠው ለሚመለከቷት ትንንሽ ልጆች።

ልጆቹ ወደ ግብዣው ቀረቡ። የተዘጋጀው ግብዣ ያልለመዱት ከመሆኑ የተነሣ፣ በመጀመሪያ የመተፋፈር ሁኔታ ይታይባቸው ነበር። ቀስ በቀስ ግን መነጋገር ጀመሩ። ብርዱ ለቀቃቸውና ጣቶቻቸውም ተንቀሳቀሱ፣ ሰውነታቸውም ተዘናና። በደስታ ያወሩ ጀመር። በኋላ ለመመገብ ፍራፍሬዎችን እና ጣፋጭ ምግቦችን ድሪቷቸው ውስጥ ደበቁ፣ ጣፋጩን ሻይ እየደጋገሙም ጠጡ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ሀሚድ ዓይኖቹን ከኪዝ ላይ አላነሣም ነበር። የመነኩሴ የሚመስል ሰማያዊ ቀሚስ ለብሳ ፀጉሯ በሚገባ ተበጥሮ የተደፋ አክሊል ይመስላል። እንዴት አምሮባታል! ባለፈው ክረምት የገረጣች እና ቡቱቱ ለባሽ የነበረችውን ትንሽ እጎቱን አስታወሰ። በነበረበት መንደር ያለው ጭቃ፣ ድህነትና ጉስቁልና ትዝ አለው። ያ ሁሉ አልፏል፤ ውጭ ካለው አስከሬ ዓለም ተቆራርጠው ሞቃትና በክብ ቅርጽ በተደረደሩ ሻማዎች ብርሃን በደመቀ ቤት ውስጥ ተቀምጠዋል። ልጆቹ በአጠቃላይ ስለ ግብዣ ያወሩ ስለ ነበ፣ ከእነርሱ ጋር ማውራት ጀመረ። ባደገበት መንደር ስለ ነበረው የበጎች ግብዣ በዓል ይነግራቸው ጀመር። ነርሷ በተመስጦ

የሚያውራውን የሀሚድን ፊት አይታ ደስ አላት። እርሱ እንቁላል ከሠረቀበት ምሽት ወዲህ ተለውጧል። የሚያፍርና ፈሪ ባይተዋር መሆኑ ቀርቶ፣ በየምሽቱ ወደ ነርሷ ቤት እየመጣ በተመደበለት ስፍራ በልበ ሙሉነት ይቀመጣል። ነርሷ በሀሚድ የልጅነት ልብ ውስጥ የነበረውን ነገር ለማወቅ በመጓጓት ትመለከተው ነበር። ድንገት አጠገቧ የሆነው ነገር ትኩረቷን ወሰደበት።

ኪዝ ብድግ ብላ ቆመች። ነርሷ ከዚያ በፊት አይታው የማታውቀው ሁኔታ በሕፃኒቱ ፊት ላይ ይታያል። አንድ ነገር አስታወሰች - በጣም የተወደደ ድምፅ፤ ወደ ፊት እየዳበሰች በመጓጓትና በማዳመጥ ስሜት እየተራመደች በመናገር ላይ ወደ ነበረው ልጅ ሄዳ አጠገቡ ቆመች፣ ምን ማድረግ እንዳለባት በማሰብና ግራ በመጋባት።

በሌላ ጊዜ ሀሚድ ምሥጢሩ ሲታወቅበት ይፈራ ነበር። ያ ፀባዩ አሁንም ቢኖር ኖሮ ምናልባት ኪዝን ይገፋት ነበር። በዚያ ምሽት ግን ፍርሀት እና ጥርጣሬን ያባረረ መንፈስ ቤቱ ውስጥ ሰፍኖ ነበር። ሀሚድ በዙሪያው የነበሩ ሰዎችን ረስቶ ትንሽ እጎቱን እቅፍ አደረጋት። እርሷም የሰማችው ድምፅ የማን መሆኑን በማስታወስ እቅፋ ውስጥ ውሽቅ አለችና፣ ውብ ፀጉር ያለበት ራሷን እርጥብ ድረቶው ላይ አመቻችታ አስደገፈችው።

ነርሷም፣ በመደነቅ እየተመለከተች፣ የኪዝና የሀሚድ መልክ የሚመሰሰል መሆኑን ልብ አለች። ያን ጊዜ አንድ ነገር ትዝ አላት። ሁለቱ ልጆች ከየት መሆኑ ከማይታወቅ ስፍራ በአንድ ጊዜ ነው ብቅ ያሉት። አንድ ጊዜ ኪዝ ተኝታ ሳለ ልያት በማለት ጠይቆ ነበር። ኪዝ በመንገድ ላይ አብራት ትንዝ በነበረ ጊዜ በድብቅ ይመለከታት እንደ ነበርም አስታወሰች። ከዚህ በኋላ ነው ኪዝና ሀሚድ እጎትና ወንድም ስለ መሆናቸው እርግጠኛ የሆነችው። ነገር ግን ግምቷ ልክ ሆነም አልሆነ፣ የሚያመጣው ለውጥ አልነበረም። ሀሚድ ምሥጢሩን የሚናገር አይመስልም። እርሷም ከኪዝ አትለያይም። ለማወቅ የምትፈልገው፣ ወደዚች ከተማ እንዲመጡ ያደረጋቸው ምን ዓይነት አላዛኝ ታሪክ እንደሆነ ነው። ያን በማወቅም ወደ እርሷ በመምጣታቸው ደስተኛ መሆን

ነው።

ሌሎችም ልጆች፣ «ድምፁን ታውቃለች፤» እያሉ ሁኔታውን በመገረም ተመለከቱ። እርስ በርሳቸውም በመደነቅ ተያዩ። ሌላውን አሳባቸውን በነርሷ ፊት ሊናገሩ ስላልቻሉ፣ ሻያቸውን ይደጋግሙ ጀመር። ግብዣው እንዳበቃ፣ ልጆቹ ግድግዳው ላይ ወደ ተሰቀለው ነጭ እንሰላ እንዲመለከቱ ነርሷ ጠየቀችቸው። ከዚያም ሻማማቹን ስታጠፋቸው፣ እንሰላው ላይ ሥዕሎች ታዩ። ልጆቹ የሚያዩት ነገር እንዳት አሰማታዊ ትዕይንት መሰላቸው እና ዐይንና አፎቻቸውን ከፍተው ይመለከቱ ጀመር።

ሥዕሉ የጀመረው አንድ ወንድ እና አንድ ሴትዮ የአንድ አነስተኛ ሆቴልን በር ሲያንኳኩ ነው። ሆቴሉ ውስጥ ማደሪያ ስላልነበረ፣ ሰዎቹ ወደ መጡበት ተመለሱ። ሀሚድ በሰዎቹ ሁኔታ ሐዘን ተሰማው። ምክንያቱም፣ እርሱም ወደ ከተማይቱ በገባበት ዕለት ምሽት፣ ማደሪያ ስፍራ ፍለጋ አንድ ሆቴል በር ላይ ቆሞ ወደ ውስጥ ይመለከት ነበር። ገንዘብ ስላልነበረው፣ ቆሻሻ ክምር ላይ መተኛት ነበረበት። በምስሉ ላይ የሚታዩት ሰውዬ እና ሴትዮ ግን ወደ አንድ የከብቶች ማደሪያ በረት ሄዱ። ቀጥሎ የመጣው ምስል ሰዎቹ ከከብቶች ጋር በረቱ ውስጥ ሆነው የሚያሳይ ነበር። እዚያው አንድ አስደናቂ ነገር ሆነ። ሴትዮዋ ወንድ ልጅ ወለደችና በጨርቅ ጠቅልላ በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ አስቀመጠችው። ሀሚድ፣ እናቱ ኪንዛን በወለደቻት ጊዜ የጠቀለለች ት እንደዚያ መሆኑን አስታወሰ። ኪንዛ የተኛቸው ከእንጨት በተሠራ አልጋ ላይ ነበር። በምስሉ ላይ የሚታየው ሕፃን ያለ ጥርጥር ድሀ ከሆነ ቤተሰብ የተወለደ ነው።

ምን ነበር ነርሷ የምትለው? ከብቶች ግርግም (መመገቢያ ገንዳ) ውስጥ ያለው ክርስቲያኖች ሁሉ ልዩቱን የሚያከብሩለት ኢየሱስ ክርስቶስ ነበር። ትልቅ የእግዚአብሔር ስጦታ ሲሆን፣ በራሱ ፈቃድ ነው ወደ ምድር የመጣው። ሥዕሉ ላይ የሚታየው በረት ትንሽ ፋኖስ የበራበትና ጨለማ ነው። በሰማይ ያለው የእግዚአብሔር ልጅ ቤት ግን በፍቅር እና በክብር ብርሃን የተሞላ በጣም ብርሀ ነው። ለምንድን ነው ያን የመሰለ ስፍራ ትቶ

የመጣው?

«ባለጠጋ ሆኖ ሳለ፣ ለእናንተ ሲል ድሀ ሆነ። በብርሃን የተሞላ ስፍራውን ትቶ ወደ ጨለማ መጣ፣ ቤት የሌለው ሕፃን ሆነ። ይህን ያደረገው፣ ሰዎችን ወደ አባቱ ወደ እግዚአብሔር ቤትና ፍቅር ለማስገባት ነው።» እያለች ነርሷ ለልጆቹ ትነግራቸው ነበር።

ሦስተኛ ሥዕልም አለ። ከተራራ በታች መንጋዎቻቸውን በሌ ሊት የሚጠብቁ እረኞች የሚታዩበት ሥዕል ነው። ሀሚድ ስለ ራሱ ፍየሎችና ከእነርሱ ጋር በተራራማ አካባቢ ያሳለፋቸውን ቀናት አስታወሰ። ሌላ ሥዕል ደግሞ ብቅ አለ። ለፈሩት እረኞች የተገለጠ የአንድ መልአክ ሥዕል ነው። «አትፍር፣ አዳኝ ተወልዶላችኋል፤» አለ መልአኩ። በጎቹ ደስ ብሏቸው ሣር ይግጡ ነበር። በሰማይ ሰላም በምድር ደግሞ መልካም ፈቃድ ነበር።

ከዚያ ቀጥሎ የመጨረሻው ሥዕል ብቅ አለ። እረኞቹ ባዶ እግሮቻቸውን ተንበርክከው ቤት የሌለው ሕፃን ሆኖ በከብቶች መሀል ግርግም ውስጥ ለተኛው የሰማይ ንጉሥ ሲሰግዱ ይታዩ ነበር።

ከዚህ በኋላ ሥዕሉ አለቀ። ነርሷ የቤቱን ዋና መብራት አበራች። ለግብዣ ከተዘጋጀው ነገር የተረፈ ነገር አልነበረም። የሻማ ቁራጭ፣ ጣፋጭ ምግብ የተጠቀለለባቸው ወረቀቶች እና የሙዝ ልጣጭ ብቻ ነበር የሚታየው። ሀሚድ ከነርሷ ቤት ወጥቶ በሚሄድበት ጊዜ፣ የሚሰጥ ፍቅር እና ድሀ የሆነ ፍቅር የሚለው አሳብ አብሮት ነበር። ኪንዛ በር ላይ ቆማ ልጆቹ በሚሄዱበት ጊዜ እጇን በማወዛወዝ ስትሰናበታቸው ሀሚድ ሀፍረትና ፍርሃት ባለበት ስሜት ፀጉሯን ዳስስ አድርጎት አለፈ።

ሌሎቹ ልጆች ፈጠን እያሉ ሲሄዱ፣ ሀሚድ የሚያካፋውን ዝናብ እንኳን ልብ ሳይል ቀደም ሲል የተመለከታቸውን ሥዕሎች እያሰላሰለ በቀስታ ነበር የሚራመደው።

በዚህ ሁኔታ እየተራመደ አንድ የመንገድ መብራት አጠገብ ሲደርስ፣ በጣም ቀጭን የድመት ድምፅ ሰማ። ቆም ብሎ ቢመለከት በጣም የከላች ትንሽ የድመት ግልገል አየ። ዝናቡ

በጣም ደብድቧታል። ውኃ መውረጃ ቱቦ ውስጥ ገብታ ከዝናቡ ለመጠለል በመሞከር ላይ ናት።

በአሥራ አንድ ዓመት የዕድሜ ዘመን፣ የተራቡ ብዙ የድመት ግልገሎች መንገድ ላይ ሞተው ያየ ቢሆንም፣ ለጥቂት ጊዜ እንኳን ስለ እነርሱ አስቦ አያውቅም ነበር። የዛሬ ምሽቱ ሁኔታው ከቀድሞው የተለየ ነው። ለምን እንደዚያ እንደ ሆነ ሊገልጸው ባይችልም፣ የመጀመሪያ የደግነት ፍሬ ልቡ ውስጥ ተዘርቶ ነበር። በረሀብ የምታቃስተው ትንሽ ፍጡር ስለ አሳዘነችው ብድግ አደገረና አቀፋት። ቆዳዋ አጥንቷ ላይ እስኪጣበቅ ድረስ በጣም ከስታለች፣ ልቧ በፍጥነት ሲመታ ይሰማው ነበር።

ምን ያድርጋት? ብዙ ጊዜ አልወሰደበትም። ተቀብሎ የሚያስገባት የተከፈተ በር እንዳለ አልተጠራጠረም። ምናልባት ኪንዛም ትወዳት ይሆናል። ድመቲቱ እርሱ ለኪንዛ የሚሰጣት የገና ስጦታም ትሆናለች ብሎ አሰበ።

ወደ ነርሷ ቤት ተመለሰና በሩን አንኳኳ። በሩን ስትከፍትለት፣ ብርድ የሚያንቀጠቅጣትን አሳዛኝ ግልገል እንደምትቀበለው በማመን ወደ እርሷ ዘረጋት።

«ለኪንዛ ነው ያመጣሁላት። የበዓሉ ስጦታ ናት። በጣም የራባትና የበረዳት ስለ ሆነች ነው ወዳንቺ ያመጣኋት።» አለ ነርሷን እያየ።

ነርሷ አመነታች። በዚያን ወቅት ለመጨረሻ ጊዜ የመጣችላት ግልገል ለመሞት የተቃረበች፣ የቆሳሰሎችና ቁንጫ የወረራት ብትሆንም፣ ለምን እንደ ሰጣት ስላወቀች አልቀበልም አላለችም። ይልቁንም፣ የምሽቱ ሥራዋ በከንቱ እንዳልቀረ ተገነዘበ ደስ ተሰኘች። ቢያንስ ሀሚድን የመሰለ አንድ ትንሽ ልጅ ትምህርቷ ገብቶት በልደት በዓል መንፈስ ውስጥ ገብቷል። ስጦታ ለመለገስ ፈልጓል፣ ለተጣለችውም ግልገል ደግ በመሆን መልካም ነገር አደረገላት። ነርሷ ከአካባቢው ልጆች መሀል ለምትሠቃይ እንሰሳ የሚያዝን ልጅ ስታይ የመጀመሪያ ጊዜዋ ነው።

ስለዚህ ግልገሊቱን ከሀሚድ በመቀበል ካመሰገነችው በኋላ፣ ራቅ አድርጋ በመያዝ ወሰደችና ምድጃው አጠገብ አለው ሳጥን ውስጥ አስቀመጠች። ከዚያም የተባይ ማጥፊያ ዱቄት አምጥታ ነሰነሰችባት። ቀጥላ ደግሞ በሲኒ ማስቀመጫ ወተት አመጣችላት። ጭራዋን እያወዘወዘች ጭርስ አድርጋ ላሰችው። ጠንካራና ተጣጣሪ ድመት ስለ ሆነች መዳን ይገባታል!

ነርሷ ቁጭ ብላ ግልገሊቱን ስትመለከት፣ ቀደም ሲል በሥዕሉ ካየችውና ግርግም ውስጥ ለተኛው ሕፃን ከመጡለት ስጦታዎች ጋር እያንጸጸረች ላቀች። ግርግሙ አጠገብ የተቀመጡትን የገና ስጦታዎች ሁሉ አስታወሰችቸው። የወርቅ፣ የዕጣን የክርቤ ስጦታዎች የሚያንጸባርቁና በተቀባዩ ዓይን ውበት የነበራቸው። ነርሷ ፊት ያለችው ከሲታና ቁንጫ የወረራት ግልገል ደግሞ ጭራዋን ወደ ላይ አቁማ የአንድ ትንሽ ልጅ ፍቅር እንዲሁም እንክብካቤ ምልክት ሆና ታየችት።